

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXII

БРОЈ
996

29. I 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

НЕУСТРАШИВИ

ВИТЕЗОВИ

ОКЛОПНИЦИ

МИРНО! — Око управе националног парка Тсаво у Кенији живи десетак нојева који су се свикли на близину људи. Сваког јутра кад се чувари резервата построје да приме дневне задатке, нојеви, као да их имитирају, поређају се иза њих. Нојеви су теомо радознали и сваког јутра „завире“ у пушке.

КЛУБ МУШКАРАЦА-ПЛЕТИЉА. — Једном месечно двадесет грађана немачког града Хелмстеда, учлањених у клуб „Петља“, одржавају састанак у крчми „Шумски мир“. Прво испију по чашу-две пенушавог пића а затим се прихватају оног због чега се и окупљају: плетења. У ове зимске дане имају пуне руке посла: једни плету шалове, други џемпере, трећи рукавице а сви заједно се поносе својим рукотворинама. Најмлађи члан клуба „Петља“ има 18 година а најстарији 72. Клуб има своја правила, па чак и заставу која је, наравно, исплетена.

Ripley

Веровати или не!

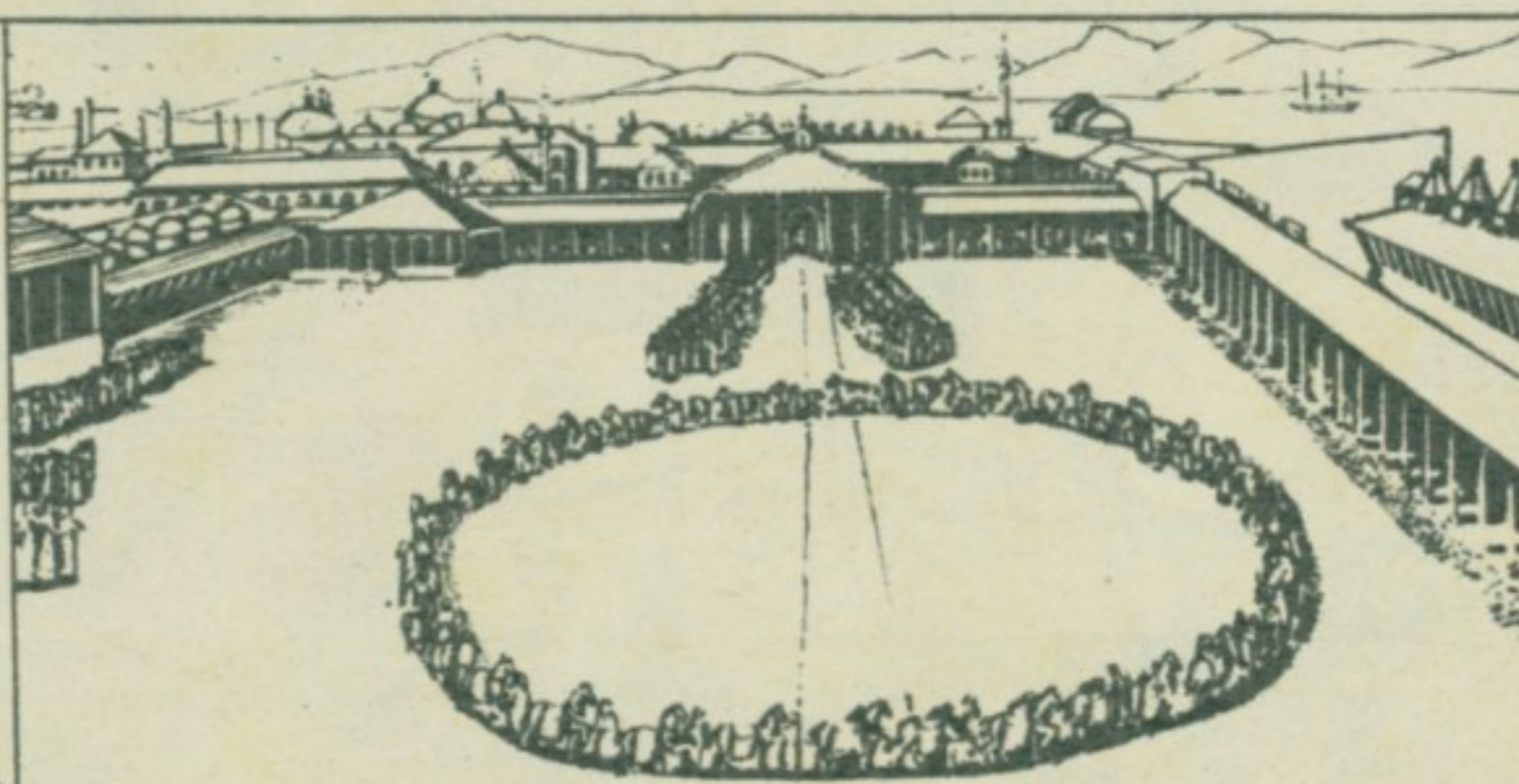

СПАСОНОСНА КРИНОЛИНА

ВОЈВОДУ ОД МОНМОРЕНСИЈА
КОГА СУ 1582. ГОДИНЕ У БЕЗИЈЕУ (ФРАНЦУСКА) ГОНИЛЕ УБИЦЕ, САКРИЛА ЈЕ ИСПОД СВОЈЕ КРИНОЛИНЕ ЛУЏА ДЕ МОНТАЊАР И ТАКО МУ СПАСЛА ЖИВОТ.
ЊЕНА СУКЊА ИМАЛА ЈЕ У ОБИМУ 4 МЕТРА

БУКУРИЈУ КРТОЛА КОЈУ КИНСКИ НАРОДНИ ЛЕКАРИ СМАТРАЈУ КАО ЛЕК ПРОТИВ МНОГИХ БОЛЕСТИ РАЗВИЈА СЕ САМО НА КОРЕЊУ МРТВОГ АКМАЦУ ДРВЕЦА, ДА БИ КРТОЛА УЗРЕЛА ПОТРЕБНО ЈОЈ ЈЕ 12 ГОДИНА!

ТРГОВЦИ

КОЈИ СУ НЕКАД С РОБОМ ДОЛАЗИЛИ У ИСТАНБУЛ, ВЕРОВАЛИ СУ ДА ЋЕ ИХ ТРГОВАЦКА СРЕЋА ПОСЛУЖИТИ САМО АКО ИСПРЕД КАПИЈЕ БЛАГОСТАЊА ОДИГРАЈУ НЕКУ ВРСТУ КОЛА А ЗАТИМ У ГРАД УЉУ У ДВЕ КОЛОНЕ

ЖЕНКА ВОДНОГ ПАУКА

ЖИВИ У ПОДВОДНОМ ГНЕЗДУ СЛИЧНОМ ЗВОНУ И НАПУЊЕНОМ ВАЗДУХОМ КОЈИ ДОНОСИ СА ПОВРШИНЕ У ВЕЛИКИМ МЕХУРОВИМА

Букур

ЈЕДАН ЦИГАНИН ИЗ БЕЛСЕНДОРФА (РУМУНИЈА) ТОЛИКО СЕ ОБРАДОВАО КАД ЈЕ ДОБИО БЛИЗНАКЕ ДА ЈЕ НОВОРОЂЕНЦАД СТАВИО У ВЕЛИКИ КОТАО А КОТАО НА ГЛАВУ И ТАКО ИГРАО ЧИТАВ САТ!

Овај Модел ЈЕДРЕЊАКА

НАЦИНИЛИ СУ РОБИЈАШИ У ЗАТВОРУ ДАТМУРУ (ЕНГЛЕСКА) ОД ГОВЕЊИХ КОСТИЈУ И ЛОУДСКЕ КОСЕ

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ДА ЈЕ БРЖИ ТЕШКО БИ
СЕ КО ОД ЊЕГА СПАСАО
ЈЕР ЈЕДНИМ УГРИЗОМ
ОТКИДА ЧОВЕКУ НОГУ

ЗМАЈ СА ОСТРВА КОМОДО

Као филмски снима-
тељ доживео сам
у свом послу мно-
го необичних зго-
да и сусрета. И-
пак, један од најзбудљиви-
јих доживљаја било је сни-
мање ретке животиње на ост-
рву Комодо коју зову варан
и која је у ствари једини
остатак некадашњих стра-
шних гмизаваца тираносау-
руса који су насељавали на-
шу планету у праисторијско
доба.

Први пут сам уопште не-
што чуо о варану са Комода
у једној кафани у Паризу
управо кад сам са тројицом
пријатеља припремао експе-
дицију на Борнео ради снима-
ња једног филма. Зоолог
Пјер Фефер, који је треба-
ло да путује са нама, донео
је неку немачку књигу о жи-
вотињама које изумиру. Ме-
ђу њима је и циновски гуш-
тер варан или како га неки
називају „змај са Комода“.

Данашњи варан, како нам
је објаснио Фефер, висок је

око метар и по, а дугачак
и до три метра. Храни се у-
главном лешевима животи-
ња вероватно због тога што
сам не може да лови, јер се
споро и неспретно креће. То
је срећна околност, јер шта
би било кад би се овај цин
у чијим се чељустима нала-
зи 26 дугачких, оштрих зу-
ба, ступио за жртвом бр-
зином дивљег вепра.

БЛАГОСЛОВЕНА СПОРОСТ

Фосилни остаци ове врсте
гмизавца нађени су на аус-
тралијском континенту и ост-
рвима Океаније. Живих ци-
новских гуштера данас има
свега неколико стотина при-
мерака, и то на острву Ко-
модо и још неким суседним
ненасељеним острвима.

Чувши ову Пјерову причу
одлучили смо на лицу места
да, кад већ идемо на Бор-

нео, свратимо и до Комода
и покушамо срећу са снима-
њем ових чудовишта.

Али, тешкоће су почеле
већ оног часа кад смо поку-
шали да на карти пронађе-
мо то острво. Оно је било
толико мало да смо га једва
уочили док смо пажљиво ис-
питивали мапу по линији:
Суматра, Јава, Бали, Лом-
бок, Сумбава, Сумба и нај-
зад Флорес. Комодо је био
ту, нешто северније од Фло-
реса.

После више дана заним-
љивог путовања малим те-
ретним бродом стигли смо
најзад у Лабуан Бађо, ри-
барску луку преко пута ост-
рва Комодо. Али, како да
тамо стигнемо? Мештани,
рибари нерадо су одговара-
ли на питања о овом пустом
острву о коме су овде кру-
жиле разне приче. Већ смо
посумњали да ћемо икад
стићи до њега, кад се једног
дана појави група рибара.
Ишли су у том правцу и по-

нудили да нас пребаце до
Комода, под условом да за
њих убијемо десет бивола
којих је пуно острво. Иначе
не иду на Комодо, али ове
године жетва пиринча је под
бацила, рибе је мање него
икад и тешко да ће се пре-
хранити.

После краћег размишља-
ња пристали смо.

У ЗАЛИВУ КРОКОДИЛА

Сутрадан увече, после три
часа вожње дугачким рибар-
ским пирогама, стигли смо
до толико жељеног Комода.

Чим смо се искрцали и ис-
товарили своје сандуке, ри-
бари су нас напустили. Уз-
рок њихове журбе брзо смо
открили. Била је то увала
пуна крокодила, барских
птица, жаба и комараца. Ту
ноћ смо провели покушава-

јући да се мрежама закло-
нимо од несносних кома-
раца.

Кад се разданило пред о-
чима нам се указао нелеп
предео: мочвара, шибље, ин-
секти. Једва смо пронашли
једно нешто погодније мес-
то и поставили логор.

Негде око осам часова
Пјер Фефер тихо звизну. О-
кренух се и — укочих. На
петнаестак метара од нас
чучао је на задњим ногама
и као да је посматрао ци-
новски гуштер, прави *Varanus komodoensis*. На први
поглед није ми се учинио
дужи од два метра.

Стајали смо тако неколи-
ко тренутака, неми и укоче-
ни, и ми из експедиције и
животиња а онда варан по-
лако устаде и крену ка мес-
ту на коме је сунце јаче гре-
јало. Полетесмо ка сандуци-
ма где су нам биле камере.
Али, животиња се полако из-
губи у шипражју. Видели
смо јој само још задњи део

ПРОЖДИРУЋИ УБИЈЕНОГ ЈЕЛЕНА ВАРАН СЕ ОБЛИЗИВАО ИЗБАЦУЈУЋИ РАЧВАСТ ЈЕЗИК ЦРВЕН КАО ПЛАМЕН. ТАДА САМ СХВАТИО КАКО СУ НАСТАЛЕ ПРИЧЕ О ЗМАЈЕВИМА И АЖДАЈАМА

ЛИЧНА КАРТА ВАРАНА

Варан (*Varanus Komodoensis*) је динозавски гуштер налик на змаја из бајки. Дугачак је око три метра (изузетно до 4,5). Женке су нешто мање. Тежина му износи од 160 килограма навише. Има дуг врат, прилично тешко тело, дугачак дебео реп. Тело му почива на четири тешке ноге од којих свака има по пет снажних канџи. На горњој страни репа има оштар гребен.

Варан има обле чељусти из којих вири ружичасти језик, рачваст и веома покретљив који може да избаци и до пола метра испред себе. Животиња непрекидно палаца језиком и њиме хвата све на шта наиђе.

Варан је у ствари живи фосил, остатак некадашњих динозавских гмизаваца који су владали светом. Због својих зуба животиње-месождера, оштрих и изрежаних, варан највише подсећа на некадашњег тираносауруса, најопаснијег од свих праисторијских динозавских рептила.

Варан данас живи једино на неколико малих острва Малајског архипелага, а пре свега на острву Комодо по коме је и добио назив „змај са Комода“.

Као и сви гуштери, варан се леже из

јаја која полаже у песку. Јаја су дугачка 10 а широка 6 сантиметара. Животиња обично гради себи заклон који не дели са другим сродницима. То је нека врста јазбине коју ископа према својој величини. У њу се смешта склупчан у полукруг тако да му се глава и реп додирују. Чељуст му је окренута према отвору јазбине да би могао да осети ако неко наиђе.

Варан из Комода је чист месождер. Може да поједе огромне количине меса, и то пре свега од угинулих животиња које се распадају. Може да прогута целог мајмуна. Пре него што загризе плен дуго га њуши а затим наглим трзајем врата откида комаде меса. Једе и кости.

Варан може, како се сматра, да живи око 50 година.

Због тога што је ово ретка животиња и што их је преостало укупно око хиљаду, лов на њих је забрањен. Ту забрану нико готово не крши јер варанова кожа, за разлику од коже крокодила, због коштаног израштаја није погодна за прераду.

Варана са Комода први је 1912. године, описао мајор Ф. А. Овенс тадашњи директор Музеја Бунтерзорг на Јави.

Призор је био занимљив, али грозан. Кад човек посматра како један варан једе, као да се враћа у праисторију. Он је најпре распорио животињу и увукао главу у њену утробу. Прво је појео изнутрицу, а затим остале делове тела. У једнаким размацима облизивао се избацујући рачваст језик црвен као пламен. Тада сам помислио да је овакав призор сигурно и навео људе у стара времена да створе приче о змајевима и аждајама који из уста бљују ватру.

МИ ГА НИСМО ИНТЕРЕСОВАЛИ

Варан је полако јео и најзад од јелена није остало ни комадића. За све то време ја сам пажљиво снимао сваки његов покрет. Кад је завршила с ручком, животиња се окренула и прошла полако свега на пола метра од нас. Нашли смо се с њом „лицем у лице“. Промолио сам главу из рова да бих је боље снимно изблиза. Животиња ме вероватно није ни видела, или је можда нисмо интересовали ни као плен ни као опасност па је зато мирно прошла поред нас и нестала у шипражју.

Сутрадан смо мамац поставили на свега три метра од објектива. Животиња је дошла и у сласт појела оброк, а ја сам из најнепосредније близине могао да снимам њене огромне ноге са канџама, њен рачвасти језик, љуспасту кожу на њеним леђима.

Снимање је трајало данима. Било је ужасно јер је призор био непријатан а смрад неподношљив. Сви смо редом изгубили апетит. Али, филм смо морали завршити. Снимали смо некад и по цео дан и касно увече се враћали у логор где се такође осећао смрад угинулих животиња.

Кад су нас рибари поново посетили, договорили смо се о датуму нашег повратка на њихово острво. Јер, морали смо одржати обећање које смо дали — убити десет бивола као плату за превоз.

х х х

Повратак је био за нас радосно узбуђење. Дисали смо луним плућима морски ваздух без смрада. Носили смо драгоцене филмове које ћемо из Цакарте послати право у Париз.

Жорж Бурделон

трупа и огроман меснати реп.

Фефер је закључно да смо поставили логор у близини стазе којом је животиња свакодневно пролазила. То се касније потврдило: за три и по месеца, колико смо боравили на острву, животиња је сваког јутра пролазила истим путем, лењим ходом не обраћајући на нас никакву пажњу.

Следећих неколико дана пажљиво смо истражили све трагове и путеве којима се ове животиње крећу. Било је то тешко и исцрпљујуће ходање по високој трави у којој су се криле змије, дивљи вепрови, макаки мајмуни, какаду папагаји, биволи и сијасет других животиња. Био је то јединствен кутак нетакнуте природе у којој се живот одвијао по праисториским законима. Али од варана бисмо само с времена на време приметили, и то у даљини, врх огромног репа или главе.

СУСРЕТИ ИЗБЛИЗА

Најзад смо направили план. У једној песковитој долини, на сат хода од нашег логора, ископали смо ров и направили неку врсту земунце, као у рату. Одозго смо ров покрили бусењем траве остављајући само отворе кроз које ћемо провући објективне камера. У земунци

смо довели намирнице, муницију, књиге, магнетофоне и опремили је тако да смо ту, у заседи, могли остати непрекидно и по 12 часова чекајући да се варан појави.

Недалеко од земунце поставили смо мамац, једног убијеног јелена. Убрзо је од њега почео да се шири непријатан задах лешине. Нисмо дуго чекали да се појави варан.

ТИРАНOSAУРУС. После великог хладног таласа, пре нешто више од 175 милиона година, међу животињама које су преживеле владају динозавски гмизавци, звани диносауруси. Највећи од њих, бронтосаурус, и нешто мањи стегосаурус, били су биљождери. Најопаснији међу овим динозавским чудовиштима, био је тираносаурус, месождер дугачак 14, висок и до 10 метара и тежак око 10 тона. Зуби су му били дугачки око 15 сантиметара. Ове динозавске животиње изумрле су пре 70 милиона година и од њих су остали само фосилни остаци.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МАМА, ВРАТИ СЕ!

АКО ЧИТАОЦИ ЗАБАВНИКА САЗНАЈУ НЕШТО О НАШОЈ МАМИ МОЛИМО ИХ ДА НАМ ПИШУ, ЈЕР МИ О ЊОЈ НЕ ЗНАМО НИШТА ВЕЋ ГОДИНУ ДАНА

Друже уреднице!

Ујутро 13. новембра 1969. наша мајка Јела нас је позвала и казала нам да идемо у башту и донесемо кукурузовину.

Када смо се вратили кући мајке више није било. У почетку смо мислили да је отишла некуд у комшилук. После смо поверовали да је отишла у Београд код лекара специјалисте, јер је тамо често одлазила.

Али, како је није било ни после два дана забринули смо се и отишли у кикиндски СУП. Тамо су нам рекли да је наша мама извадила па сош још пре двадесетак дана и да они не знају куда је отишла. После тога смо писали у Нови Сад Покрајинском СУП-у и тражили да нађе нашу мајку. Из Новог Сада нисмо добили одговор зато су једног дана дошли неки другови из кикиндског СУП-а и казали нам да је наша мајка отишла за Немачку и да они не могу учинити ништа да се она врати, јер није учинила никакав кривични прекршај. Ми мислимо да је то што нас је напустила ипак прекршај.

Недавно смо од неких познаника, који су били у Немачкој, чули да су видели нашу маму у граду Улму где ради у једном хотелу. Како нам је тата испричао, мама је том познанику рекла да

ОВО ЈЕ МОЈА МАМА ЈЕЛА ТУРУДИЈА. ПОРЕД ЊЕ САМ ЈА, СЛАВИЦА, КАД САМ БИЛА МАЛА

не каже да ју је видео. Значи, да не жели да ми о њој било шта знамо. Да ли је то истина?

Мама, ако ти овај Забавник дође у руке прочитај и ово: ми бринемо за тебе, ми те молимо да нам се јавиш. Где си? Како си? Ако нећеш да нам пи-

шеш а ти нам по неком поручи шта је с тобом.

Иако мама има родитеље у селу, ни њима се, колико нам је познато, није јавила те нас то још више забрињава.

Овај расанак са мамом ни је први. Она нас је до сада четири-пет пута остављала, али се увек враћала. Тата се с њом мирно због нас тако да се увек све лепо завршавало. Али, за разлику од ранијих њених одласака, када смо обично знали где се налази и када се после краћег времена враћала кући, сада је прошло већ дуго времена а она се није вратила а ни јавила.

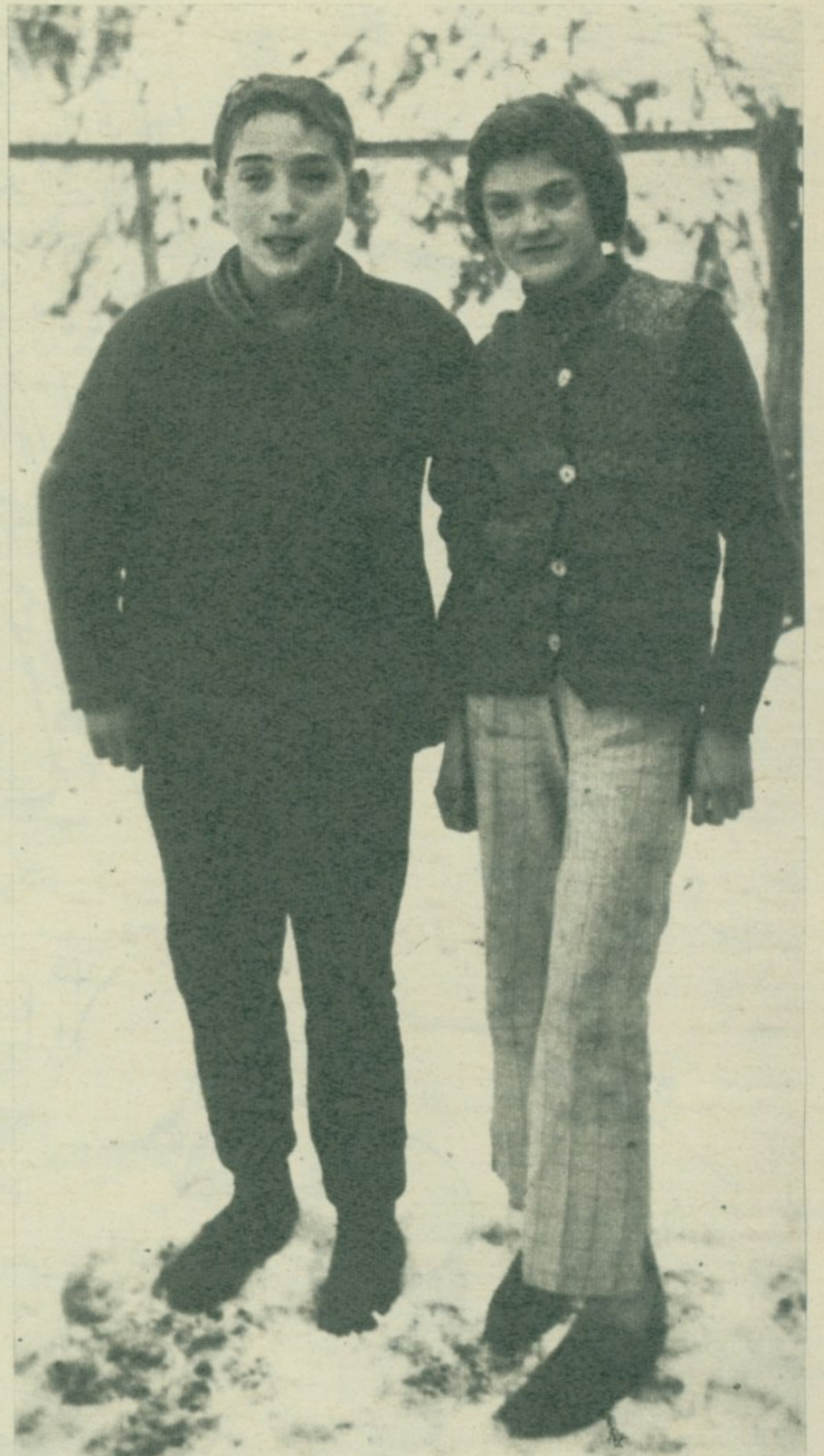
Мама, ако не желиш да се јавиш тати јави се бар нама, и то макар обичном картом само да знамо да си жива.

Све до пре неколико дана, тј. до 14. децембра 1970, било нам је некако лакше, јер је с нама био наш најстарији брат који нам је помогао. Но сада је он напустио школу и отишао у Немачку да ради, а и да покуша да нађе мајку. Тако смо сада остали само нас двоје, Младен од 14 и Славица од 13 година. Док је старији брат био овде он је ложио ватру и налазио огрев а сада морамо сами то да чинимо.

Понекад нам помогне баба која живи у истом селу, она нам и кува. Али она је много стара па би и њој била потребна помоћ. Можда ће се мама, ако прочита како живимо, смилovati на нас и вратити се.

Мама, ако случајно прочиташ ово наше писмо не љути се на нас, јер све ово смо писали само да те нађемо и да нам се вратиш.

Када су се мама и тата некада свађали ми смо увек били на маминој страни и њу смо бранили. Мама све то

— НАС ДВОЈЕ, МЛАДЕН И СЛАВИЦА. МАМА, АКО ВИДИШ ОВУ СЛИКУ ВЕРУЈЕМО ДА НЕЋЕШ ИЗДРЖАТИ ДА НАМ СЕ НЕ ЈАВИШ.

зна и због тога би морала да нам се јави и то одмах, јер би то за нас била најрадоснија вест и нико не би био срећнији од нас двоје.

О нама нема ко да води бригу. Отац је врло ретко с нама пошто ради на једном имању удаљеном од куће. Он и поред тога што нам жели све најбоље није у могућности да нам помогне. У школи су наставници према нама добри. Помоћ ниоткуда нисмо тражили, јер отац сматра да би то за њега била срамота и да би онда сви ми слили да он тражи милостињу.

Молимо Вас, друже уреднице, да обавезно објавите ово наше писмо. Оно није писано зато да би нам неко слао помоћ, јер смо ми и раније, а нарочито за ових 13 месеци били у врло тешкој

ситуацији, већ нам је циљ да мајка сазна како нам је. Надамо се да ће ово писмо, када буде објављено, неко од читалаца показати нашој мајци и да ће она, можда, дирнути нашу мајку и да ће јој срце попустити.

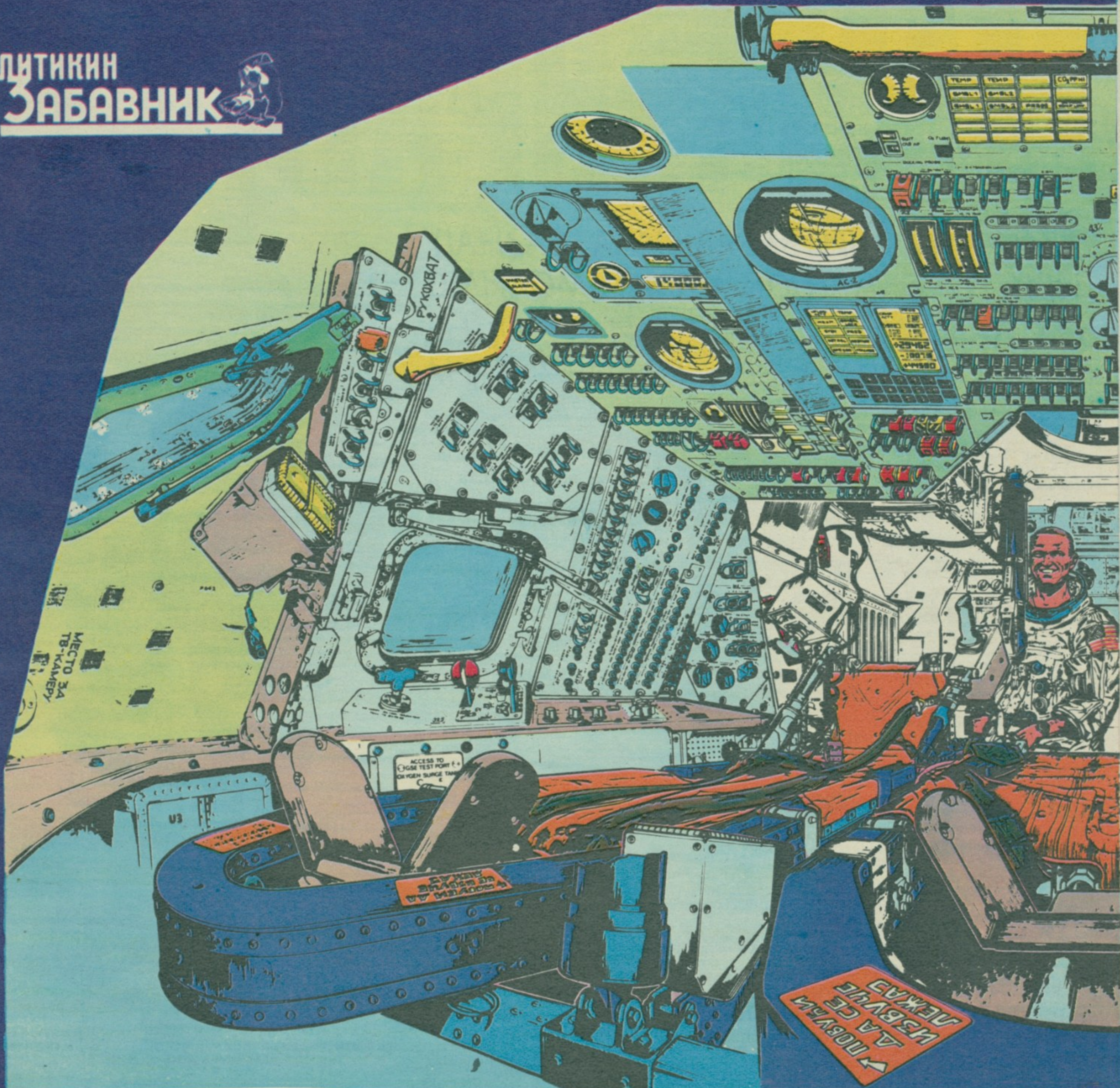
Мама, ми те молимо да нам се вратиш! Обећавамо ти да ћемо те слушати. Тата ће се опет помирити с тобом.

Још једном молимо све оне који ма шта знају о нашој мајци **Јели Турудији** рођеној **Старчевић** да нам одмах јаве на нашу адресу.

Много Вас поздрављају: **Славица и Младен Турудија**, Руско Село код Кикинде, **Славка Стојановића** 60. 7

— ОВО ЈЕ НАША КУЋА У РУСКОМ СЕЛУ КОД КИКИНДЕ

ВАСИОНСКИ БРОД

Ових дана, тачније 31. јануара, са Кејп Кенедија полетеће према Месецу васионски брод „Аполо 14“. По саду брода сачињавају астронаути Ален Шеперд, Едгар Мичел и Стјуарт Руза. Прва двојица спустиће се Месечевим модулом на површину Месеца 5. фебруара, где ће се задржати 33,5 часа, док ће се трећи члан посаде, Стјуарт Роза задржати у орбити у Командном космичком броду. „Аполо 14“ потпуно је исти као и ранији васионски бродови који носе исто име, па се према томе не разликује ни од овог чију вам унутрашњост представљамо.

КАБИНА АПОЛО (Командни Модул-Ц.М.)

Кабина васионског брода Аполо (Командни Модул Ц.М) има облик купе, висине 3,23 м и пречника 3,91 м. Запремина: 5,95 м³. Тежина при лансирању: око 5.897 кг. Израђена је углавном од алуминијумских легура, нерђајућег челика и титана. Састоји се од најмање два милиона делова а електрична опрема садржи 24 км разних каблова за везу. Кабина је под притиском, а за тројицу астронаута који је наставују она је истовремено командно пилотско место, радна

просторија, лабораторија, радио-телевизијска станица, кухиња, спаваћа соба и купатило. Све је то прекривено командним таблама, пултовима са опремом итд... За време лета у њој влада температура од 21° до 24° Ц. Атмосфера је од чистог кисеоника под притиском 0,35 кг/см².

Сваки астронаут детаљно познаје кабину АПОЛО и, у случају потребе, може да замени у послу своје другове. Вреће за спавање налазе се испод леве и десне фотеље.

ШТА СЕ НАЛАЗИ УНУТРАШЊОСТИ КАБИНЕ „АПОЛО-2“

- 1 — Рукохват (олакшава улазак у кабину)
- 2 — Табла за сигнализацију неисправности, прегрејавања, итд.
- 3 — Довод свежег ваздуха после повратка и спуштања на океан)
- 4 — Показивач положаја

кабине

- 5 — Рукохват
- 6 — Прозор за сусрет и спајање (кроз њега се помоћу оптичке справе осматра Месечев модул)
- 7 — Прозор за сусрет и спајање (испред њега се поставља мета за осматрање из Месечног модула)

- 8 — Светло
- 9 — Уздужни амортизери
- 10 — Вертикални амортизери
- 11 — Командна ручица за прогресивно кретање, обртање и окретање
- 12 — Командна ручица за нагињање и скретање
- 13 — Командна кутија за одржавање микроклиме у кабини (притисак, итд)

- 14 — Командна табла за циркулацију кисеоника и гликола

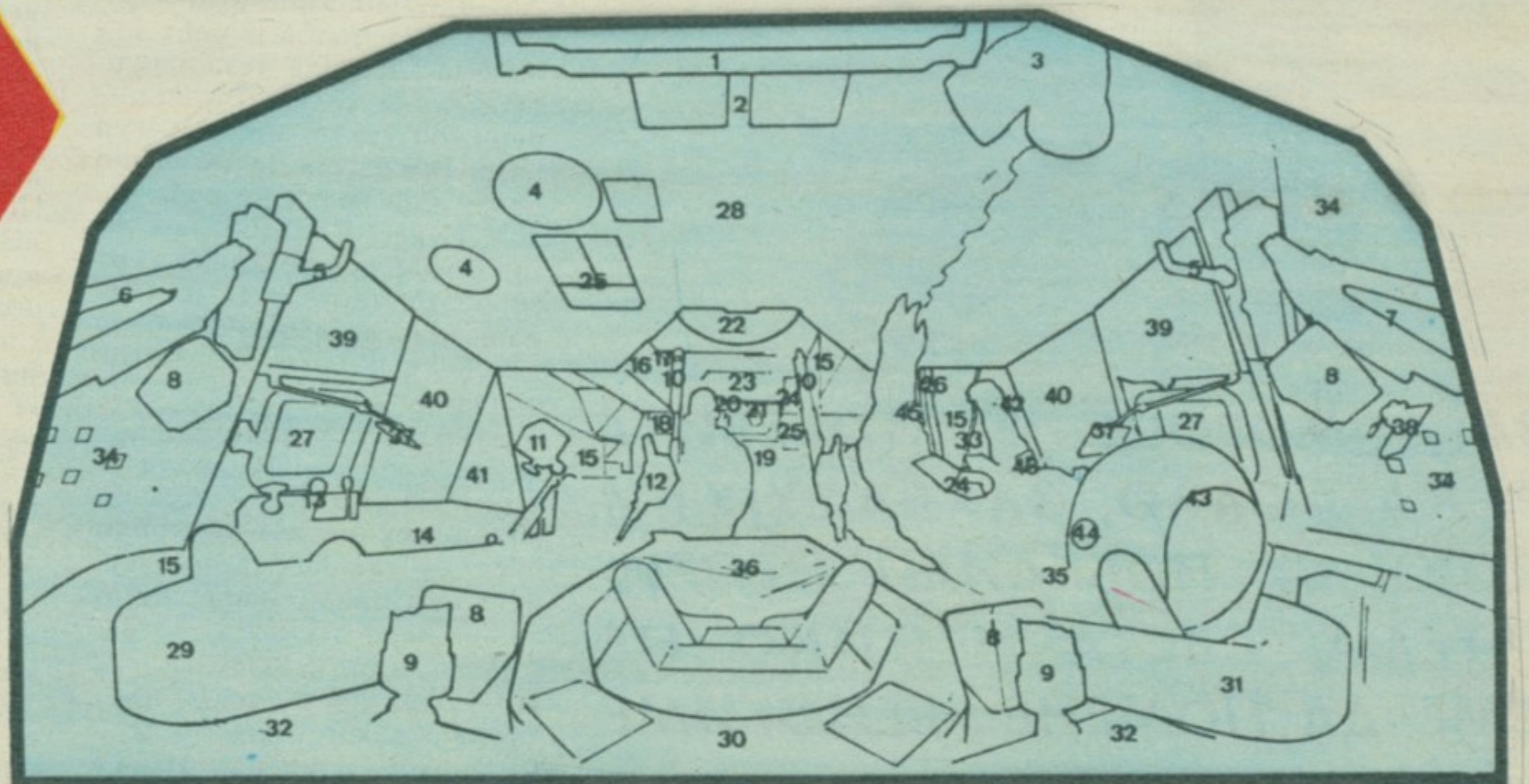
- 15 — Бокс са двадесет свежака које садрже сва потребна упутства и податке за лет, „чек-листе“, навигационе карте (звездане, у односу на Земљу, Месец, итд), фотографије

УНУТРАШЊОСТ КАБИНЕ „АПОЛА“

- 16 — Прикључци за довод кисеоника астронаути-ма
- 17 — Прикључак за довод воде
- 18 — Командна табла за осветљавање
- 19 — Командна табла за навигацију
- 20 — Секстант
- 21 — Телескоп
- 22 — Улаз у тунел за прелазак у Месечев модул
- 23 — Смештај оптичких уређаја
- 24 — Цеп за малу електричну лампу
- 25 — Електронски рачунар
- 26 — Додатни водови за кисеоник
- 27 — Прозори
- 28 — Главна инструментална табла
- 29 — Подесива фотеља астронаута (командант)
- 30 — Подесива фотеља астронаута (пилот Командног модула)
- 31 — Подесива фотеља астронаута (пилот Месечевог модула)
- 32 — Врџа за спавање
- 33 — Кабл за одржавање радио-везе

- 34 — Адхезивна површина од вештачке материје „велкро“
- 35 — Каишеви за везивање
- 36 — Армалон (вештачка материја од фибер-гласа и тефлона)
- 37 — Ретровизор (огледало) за употребу у броду
- 38 — Доње огледало ретровизора за осматрање ван брода
- 39 — Командна табла за осветљавање и одржавање везе
- 40 — Командна табла струјних кола
- 41 — Командна табла подсистема за стабилизацију и управљање бродом
- 42 — Командна табла за одржавање услова у микроатмосфери кабине (притисак, кисеоник, температура)
- 43 — Шлем скафандра са вентилацијом
- 44 — Отвор за стављање тубе са храном и пиштоља са водом
- 45 — Вентил на скафандру
- 46 — Показивач притиска у скафандру

НА НОВОЈ
ГВИНЕЈИ

ЉУДИ БЛАТО

За „Људе од блата“ чуо сам још на путу за Нову Гвинеју. Те припаднике једног од папуанских племена описивали су ми малтене као бића с друге планете, потпуно различите од свих осталих домородаца Нове Гвинеје. Веровао сам да су ти описи, као и увек кад Европљани говоре о становницима далеких острва или јужноамеричких дунгли, најблаже речено — претерани. Али, кад сам се нашао с њима лицем у лице заиста сам се осетио као да сам на другој планети. Лицем у лице? Не, то нису била лица већ страшне маске премазане блатом иза којих су се, кроз просеке само назирале очи. И тело им је било намазано дебелим слојем осушеног блата.

Преко водича — преводиоца замолио сам поглавицу племена да ми дозволи да се спустим до реке Асаро, реке на чијим обалама „Људи од блата“ узимају кал којим се мажу од главе до пете. Био сам одбијен. Приметно сам да је моја молба и међу играчима изазвала незадовољство; чуло се како узнемирено, па чак и претећи, гунђају. Водич ми је објаснио да је моје тражење наљутило „Људе од блата“. Јер, Асаро за њих представља свето место, табу, и да је узимање блата са њених обала такође део њиховог светог обичаја.

Замолио сам тада водича да пита поглавицу да ли је и оружје играча — тољаге, камене секире, копље од бамбуса — такође свето. Јер, мени се учинило више симболично него убојито.

Река Асаро и блато с њених обала нису одувек играли тако важну улогу у животу овог племена. Некад давно, ничим се нису разликовали од осталих папуан-

ских племена. Као и остали, и они су живели у сталним сукобима са суседима. Једног дана напало их је једно племе много јаче од њиховог. У суровом окршају већина ратника је изгинула а победници су добили земљиште и заробили жене по бећених. Само је неколико мушкараца успело да избегне покољ, сакривши се у блато реке Асаро која тече недалеко од њиховог села. Ту су остали све док није пао мрак. Тада су се извукли из свог блатњавог скровишта, покупили најпримитивније оружје: камење и штапове од бамбуса од којих су на брзину начинили копља. Затим, под заштитом ноћи привукли су се до бивака својих нападача, затекли их на спавању и све побили.

Овај догађај изазвао је праву сензацију међу Папуанцима. Био је то први случај да побеђени савладају и побију своје победнике. Те ноћи родили су се „Људи од блата“ а с њима и легенда.

Река Асаро извире у пустом планинском делу Нове Гвинеје. Ту се живи као да камено доба још није прошло. „Људи од блата“, а и остала племена која живе у њиховом суседству, служе се секирама од изостреног речног белутка.

Кад сам угледао људе од блата имао сам, баш због тог њиховог оружја, утисак да су дошли из каменог доба. С друге стране, облик њихових маски подсећао је на шлемове астронаута.

Право, оригинално име племена „Људи од блата“ веома је тешко за изговор не само странцима већ и осталим папуанским племенима. На Новој Гвинеји постоји више од 700 дијалеката који се знатно разликују. Племена се између себе најчешће споразумевају једном врстом „есперанта“ створеног у време кад су први енглески истраживачи почели да стижу на Нову Гвинеју. И пошто нико није умео да изговори име племена „Људи од блата“, остали домородци прихватили су енглески назив „мадмен“.

Блато којим „мадмени“ мажу тело, сушећи се, пријања уз кожу. Њиме, међутим, не мажу лице већ на главу стављају велику шупљу бундеву са отворима за очи и уста коју такође облепе блатом. Уместо обрва и усана лепе зубе пса, мачке или неке

друге животиње. Маске су у већини случајева боје блата, сиве или црне. Само племенски врач украшавају своја лица-бундеве живим бојама и перјем рајских птица.

Аустралијски научници који су проучавали живот Папуанаца на Новој Гвинеји сматрају да је долина реке Асаро била настањена још у праисторији. Археолози су ту чак открили остатке насеља која су готово истоветна са селима у којима данас живе „Људи од блата“. Помоћу нарочитог научног метода, угљеника 14, којим се одређује старост предмета од археолошке вредности, научници су утврдили да остаци костију и пепела нађених у тим праисторијским насељима потичу од пре 26.000 година.

Фолко Квилићи

**ЗА ДОМОРОЦЕ ЈЕ МУЊЕВИТА
РЕКА АСАРО, ЗАХВАЉУЈУЋИ
КОЈОЈ СУ ПОБЕДИЛИ НЕПРИ-
ЈАТЕЉА, СВЕТА И НИКО НЕ
СМЕ ДА ПОМЕНЕ ЊЕНО ИМЕ**

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ВИТЕЗ БЕСНИ ОРЛАНДО

По усамљеним средњовековним замковима овакве приче о јуначким делима имале су улогу телевизијских програма. Витезови су чинили чуда у служби лепотица, правде и, разуме се, феудалних господара који су и наручивали „емисије“.

ДЕСЕТОРИЦА ОКЛОПНИКА НИСУ МОГЛИ ДА ОДОЛЕ САБЉИ ДУРЛИНДАНИ

Недалеко од древног града Компостеле, престонице краљевине Галиције, дизали су се венци планине Ернуле. У читавој Шпанији није било мрачнијег, тужнијег и усамљенијег места. Огромне стрме стене затварале су, попут циновског зида, сиву тмуру долину покривену камењем; неприступачни врхови хрлили су небу под облаке; вртоглави амбиси губили су се у бескрајним дубицама.

Самб један мали, скоро невидљиви путељак водио је долином и пробијао се између стена али га, већ вековима, нико није користио. Ипак, да се једне далеке ноћи обасјане месечином неки путник намерник усудио да пође у те страшне планине, до ушију би му допрло топот копита, шкрипа седла, звекет оружја... јер, сабласном

долином пролазила је чета војника.

Пусти ме да га убијем!

Испред свих јахала су десеторица у тешким оклопима и кацигама. Стешњен између њих јахао је један човек, ненаоружан и без оклопа, одевен у бело и везаних руку. Био је страховито блед а дугачка плава коса, нежна уста и светле безазлене очи подсећали су на дете чије. У ствари, то је и било дете али дете чије су име знали сви у Шпанији: Нуњо — краљ Галиције!

Иза ове десеторице и њиховог сужња кретала се дугачка колона од сто пешака наоружаних лаким копљима и кривим сабљама. У дубо-

кој тишини чудна чета прешла је долину и почела да се пење вијугавом стазом из међу стена. Тако су, верући се један иза другог, стигли на висораван по којој су биле расуте црне округле рупчаге — природни, већ много столећа пресушени бунари, дубоки као и саме провалије. Када се и последњи пешак нашао на висоравни, један од витезова дао је знак да се стане. Колона се зауставила а други витез је упитао:

— Зашто смо стали, брате Ростабат?

Ростабат, прави цин зарастао у браду и огромних плећа, одговорио је скинувши кацигу:

— Пре него што наставимо, брате Пачеко, треба да се договоримо шта ћемо с овим балавцем.

— Како то мислиш „шта ћемо с овим балавцем“?!

Скратићемо га за главу! — у чуду је узвикнуо трећи витез.

— Не, Хорхе! Пусти мене да га убијем! — смешио се четврти оклопник спремно силазећи с коња. Његову кацигу красио је пар оштрих јеленских рогова. — Пробошћу га овим!

— Да га нисте липнули, глупаци једни! — подвикнуо је човек мршаваг лица. — Ростабат је у праву, треба заједно да одлучимо шта ћемо с краљем.

Гробница за краља

— Добро говориш, лукави Реје, — рекао је Блас, неугледан витез кога је ружила грба. — Отели смо га и он је наш заробљеник. Сутра

ћемо се једноставно вратити у Компостелу и на престо довести Гарсију, нашег оца. Али, шта са овим овде?!

— Имамо три решења: да га продамо Сараценима, да га заувек затворимо у манастир или да га одмах убијемо!

— Убијмо га, убијмо га! Зашто оклевамо! — зачуло се више гласова.

Тада се Ростабат окренуо краљу:

— Чуо си, сјаши!

— Одвежите ми руке — мирно је одговорио краљ.

Хорхе га је одвезао и као перце спустио на земљу. Недалеко од њих зјапило је мрачно грло једног од многобројних бунара.

— Ево гробнице достојне једног краља! — узвикнуо је Хорхе подсмешљиво.

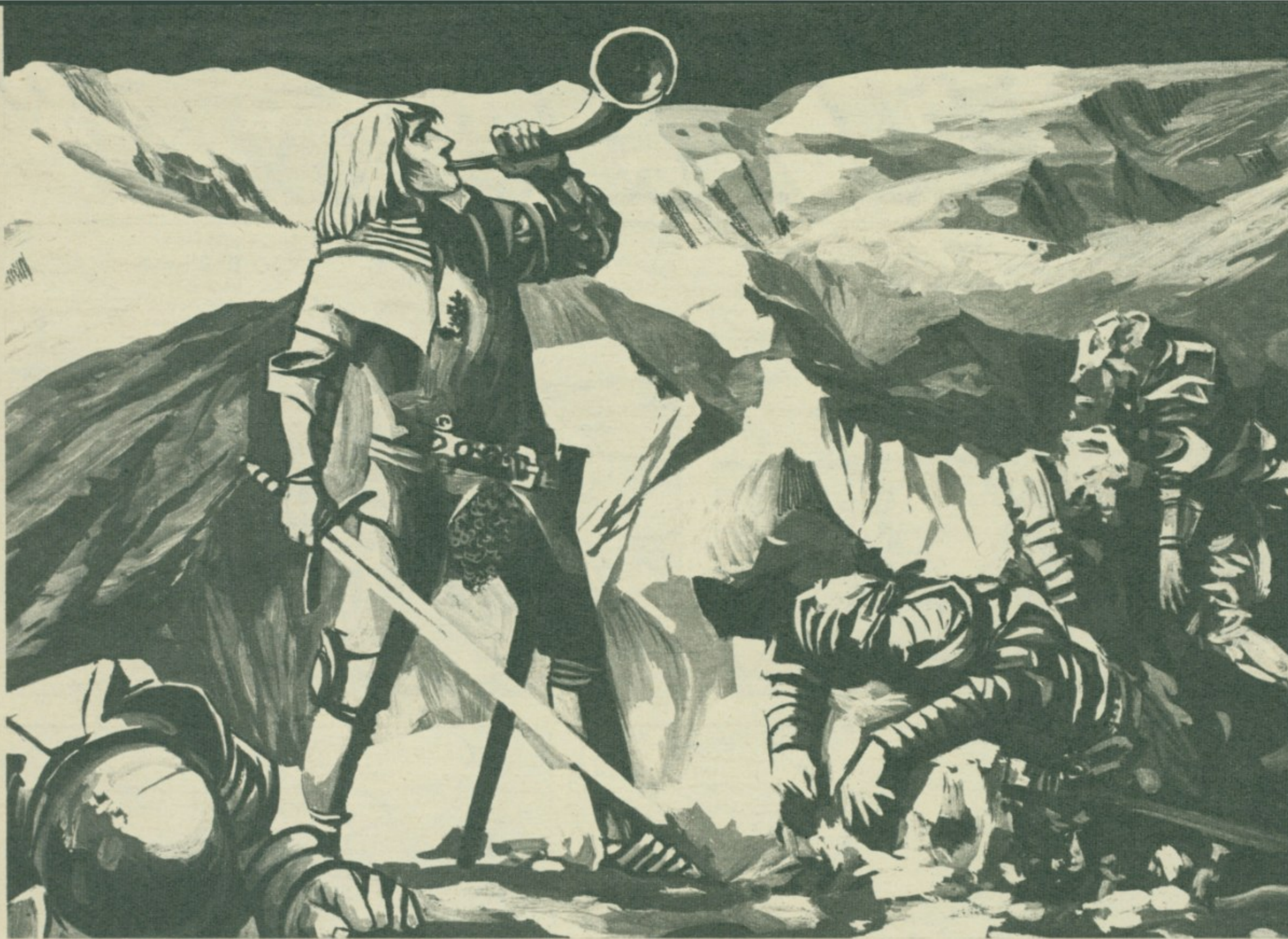
— Скачи, скачи, сире! — повикаше сви углас. — Ту ћеш почивати у миру! — и Алонзо га гурну према рупи али краљ гордо отресе његову руку.

— Могу и сам — рече.

Али, није направио ни два корака кад Реј узвикнуо:

— Тишина! Слушајте!

ЗВУЦИ РОГА РАЗЛЕГЛИ СУ СЕ БОЈИШТЕМ ПОКРИВЕНИМ ЛЕШЕВИМА, РАЗБИЈЕНИМ ОКЛОПИМА, КАЦИГАМА, ОРУЖЈЕМ...

Из долине, одмах испод висоравни, чула се песма. Снажан мушки глас певао је о рату и љубави а звуци су одјекивали и разбијали се о литице.

— Ко ли то пева? — упитао је Ростабат.

Рамон и Хорхе похиташе да погледају.

— То је неки витез, само што није стигао, — рекоше.

Коњаник на месечини

У том тренутку песма је престала и чуло се само дивљање коња који се тешко пењао. Најзад се указао и коњаник: висок, снажно развијен, у сјајном оклопу који се светлуцао на месечини. Лице му се није видело јер је визир био спуштен. Витез се зауставио и угледао војнике, дечака на ивици бунара и десеторицу оклопника. Тада се разлегао његов дубоки глас:

— Овде се чини неко зло! Видим сувише људи заједно! Ко сте ви и шта ће овде то дете?

Браћа сложено прснуше у смех а див Ростабат приђе ближе незнаном витезу и рече:

— Ми смо браћа, Гарсијини синови, а овај балавац је Нуњо, краљ Галиције. Као што и сам видиш, витеже, он се спрема да скочи у ону рупу. Рекао сам ти целу истину. Уосталом, и ти ћеш заједно с њим!

И браћа направеше покрет као да хоће да истргну мачеве из корица, али пре него што им је то пошло за руком, непознати витез ско-

чи с коња попут муње, зграби малог краља и стави га у своје седло:

— Бежите, сире! Вратите се у свој двор!

Нуњо није чекао да му се двапут каже; он ободер коња и нестале. Све се одигра ло тако брзо да браћа нису имала времена ништа да учине. Рамон се снашао први, скочио у седло и журнуо:

— За њим! Убијмо га! Убијмо краља! — узвикнуо је.

Витез му једним скоком стаде на пут држећи у рукама велику блиставу сабљу али су га рогови на Рамоновој кациги погодили и одбацили у страну.

— Рамон је прошао! — повикаше остала браћа али им је радост била кратког века. Витез се муњевито нашао на ногама а ударац његове сабље погодио је Рамоно на посред кациге. Рогови су се сломили, кацига је преполовена а заједно с њом и глава нечасног витеза. Рамон је мртав пао с коња а његов брат Хорхе уз дивљи узвик полетео је на витеза. Али, и њега је дочекала сабља која је сијала у ноћи, пробала га и још црвена од крви зарила се у груди Бласа који је пожурио да помогне брату.

Земљу је натопила крв

— Освету! Освету и смрт! — грмнуо је огромни Ростабат и бацио се на витеза држећи вишеструку убојиту камцију на чијим су дугачким ланцима висиле металне зашиљене куглице.

Ростабат је био много ви-

ши од свог противника и лако га је обавио снопом бичева.

— Држим га! Имам га! урлао је док је слободном руком тражио бодеж да га доврши.

Али се овај, уз лавовски грзај, ослободи и, држећи сабљу обема рукама, тако снажно удари Ростабата да га је преполовио. Док су делови Ростабатовог тела падали на земљу, камција је закачила кацигу непознатог витеза и смакла му је с главе. Тада су сви могли да виде његово лице: племенито, лепо, строго лице, уоквирено коврцавом косом и великим

светлим очима. Кад га је угледао лукави Реј устукну:

— Погледајте, погледајте! То је Орландо, витез цара Карла Великог!

На тај узвик многа срца уздрхташе. Али Алонзо, уперивши у Орланда своје рачвасто копље, викну:

— Па шта!? Нека овде буде његов гроб!

Дурлиндана, надалеко чувена Орландова сабља, поново севну, преби рачвасто копље и прикова за земљу дрског Алонза. Сада се сви бацише на Орланда. Стотина пешака журнула је на њега у исти мах. Дурлиндана их је само косила, не једног

по једног већ по неколико одједанпут. Орландо, најчувенији витез Карла Великог, окретао се округ витлајући Дурлинданом и делећи правду. Ускоро је суву земљу на топила врела крв а бунари се напунили лешевима.

Чуло се до Компостеле

„Краљ је већ сигурно стигао“ мислио је Орландо док му се мутило у глави од изгубљене крви. Али, био је задовољан јер је посветио живот не само своме цару већ сваком владару коме је бог подарио круну. Знао је да неће моћи још дуго, да ће се сваког часа онесвести. Његов умор приметно је лукави Реј:

— Готов је! Попушта! За мном, браћо!

А када се окренуо, видео је да је сам, последњи жив од све браће, и почео је да бежи низ литице остављајући своје војнике.

Али и војници ударише у бежање. Нико од њих, међутим, није изнео живу главу: једни су умрли од уједа отровних змија, други су упали у пресушене бунаре а трећи, међу њима и лукави Реј, нашли су смрт у страшним амбисима.

Док су непријатељи бежали као муве без главе, Орландо је пошао бојиштем по кривеним лешевима, деловима тела, оклопима, оружјем, кацигама. И, мада се скоро тетурао, узео је свој рог, чувени Олифант, и дувао. Звук рога одјекују је од стене до стене, од литице до литице, прешао је долину и дошао до Компостеле. Сви који су га тамо чули рекли су:

— Ово је Олифант, рог витеза Орланда. Добио је још једну битку, заслужио је још једну част и славу тако да је веома мало славе преостало за друге витезове цара Карла Великог.

Б. Д.

КО ЈЕ ВИТЕЗ ОРЛАНДО?

Чувена поема италијанског песника Луидовика Ариоста „Бесни Орландо“, једно од ремек-дела ренесансне уметности, настала је као „наставак“ поеме „Заљубљени Орландо“ Матеа Марије Бојарда. Ариосто је из ове недовршене поеме узео све личности и направио сасвим ново, далеко боље, дело у 46 певања у дивним стиховима. Основни елементи садржаја су из такозваног Каролинског циклуса и односе се на ратове вођене између франачког цара Карла Великог и муслимана из Африке и Шпаније које једним именом зову Сарацени.

Главна личност поеме је Орландо, најхрабрији и

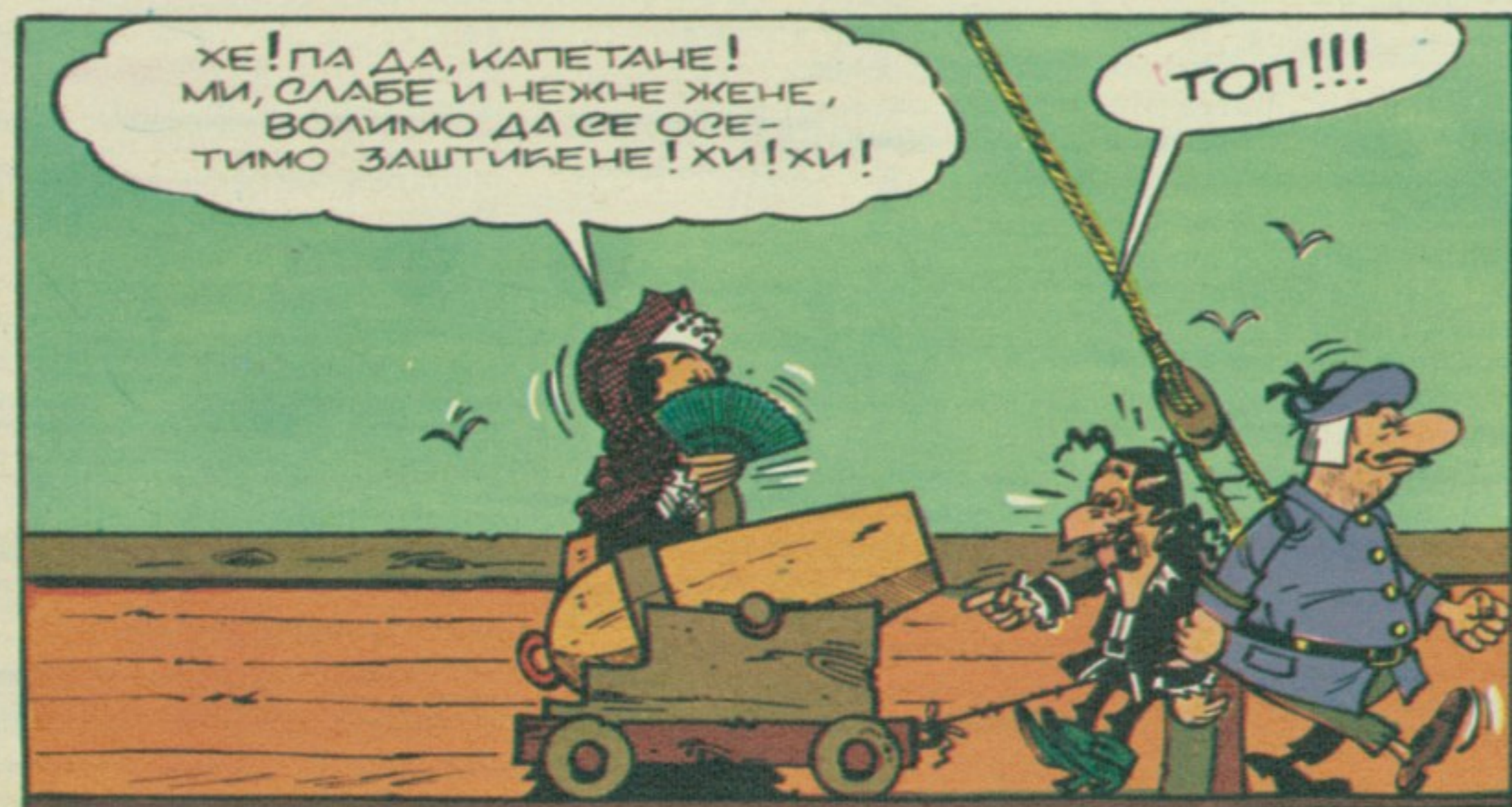
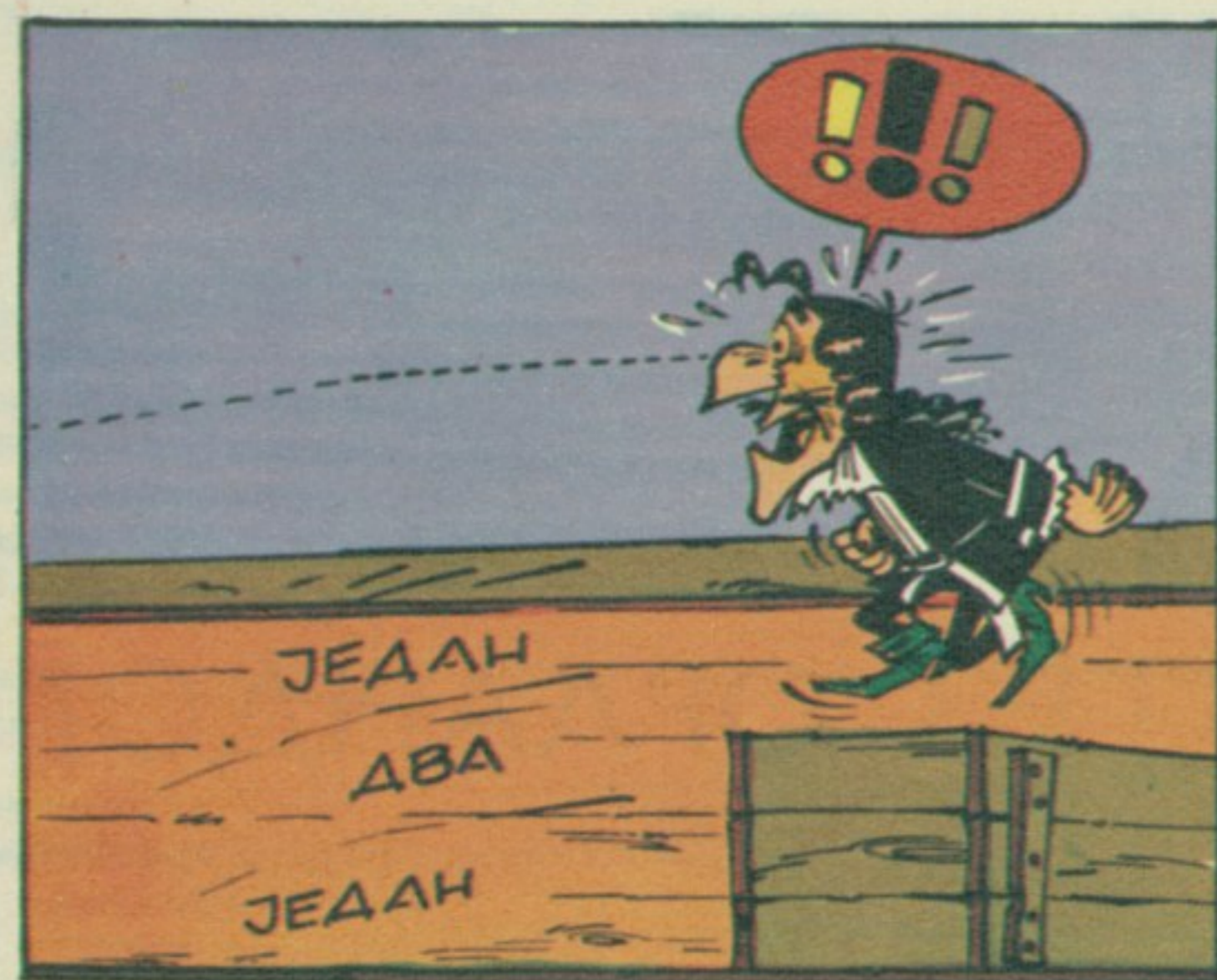

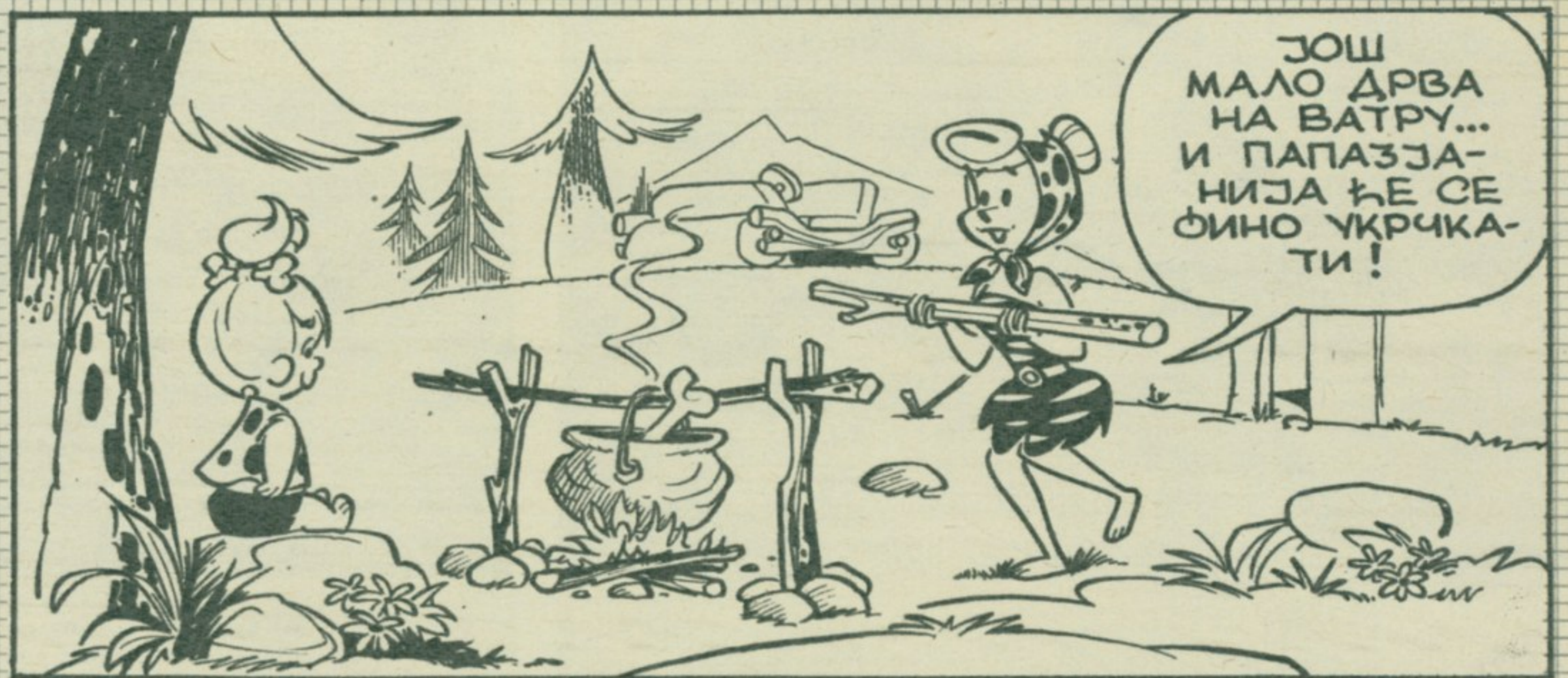
најчувенији витез Карла Великог, а садржај његова јуначка дела, оданост цару, борба за правду и част и, пре свега, моћ љубави која је од свега јача.

Заиста, Орландо напушта свог цара и борбу због љубави према Анђелики, лепотици за којом узалуд јури. Она га не воли и удаје се за другог а он од бола полуди и избезумљен сеје страву и пустош где год прође. Најзад, његов пријатељ Астолфо лети на Месец, оданде му доноси разум у стакленој боци и Орландо поново постаје нормалан.

У поеми врви од јунака, перипетија, турнира, двобоја, авантура, вила, чаробњака, цинова и дело се сматра најлепшом књигом која описује свет витезова и укус средњег века. Издата је први пут 1516. у Венецији и све до данас ужива код публике огромну популарност.

Злато и Террибл

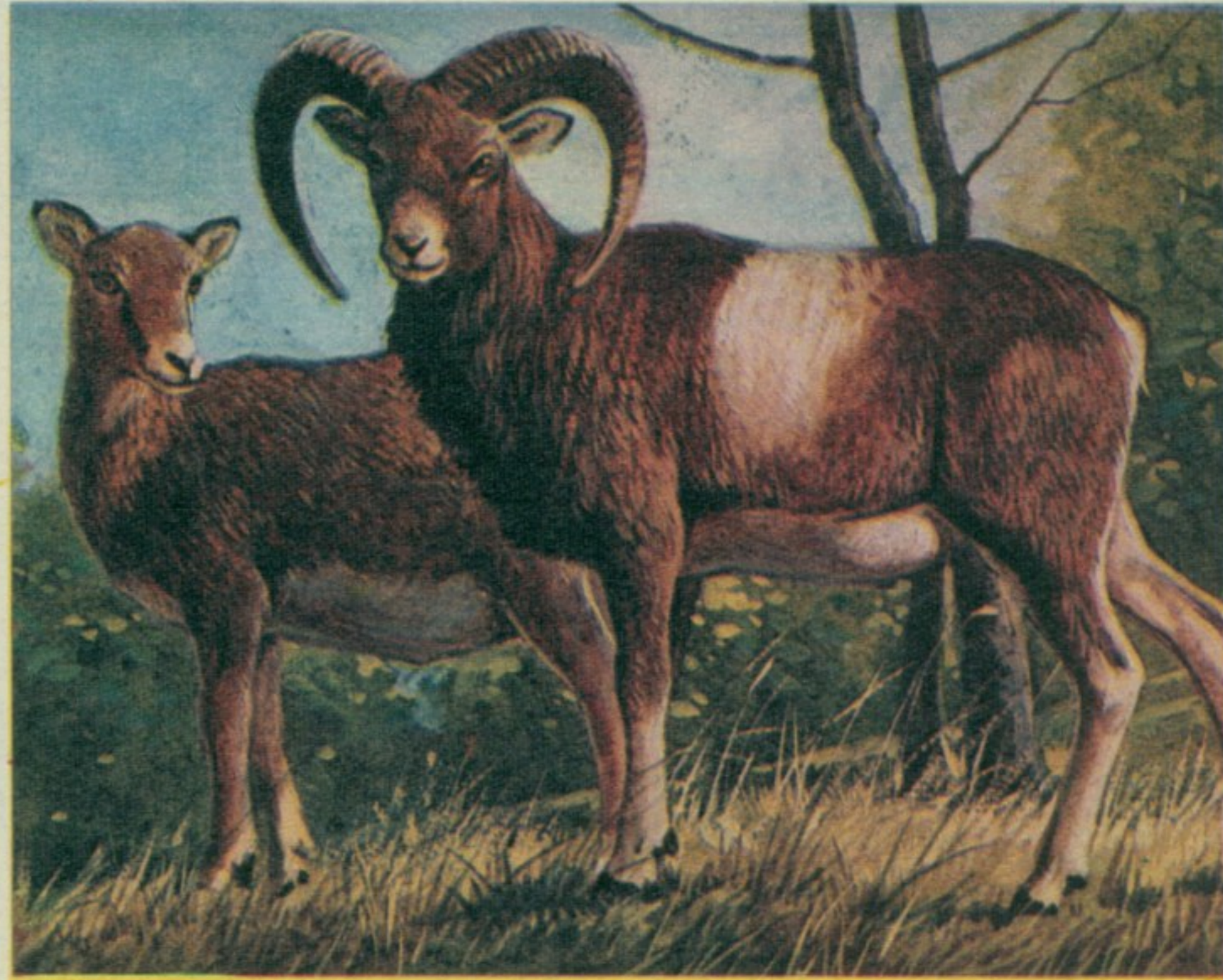

ДА ЛИ
КРТИЦА
ИМА ОЧИ?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

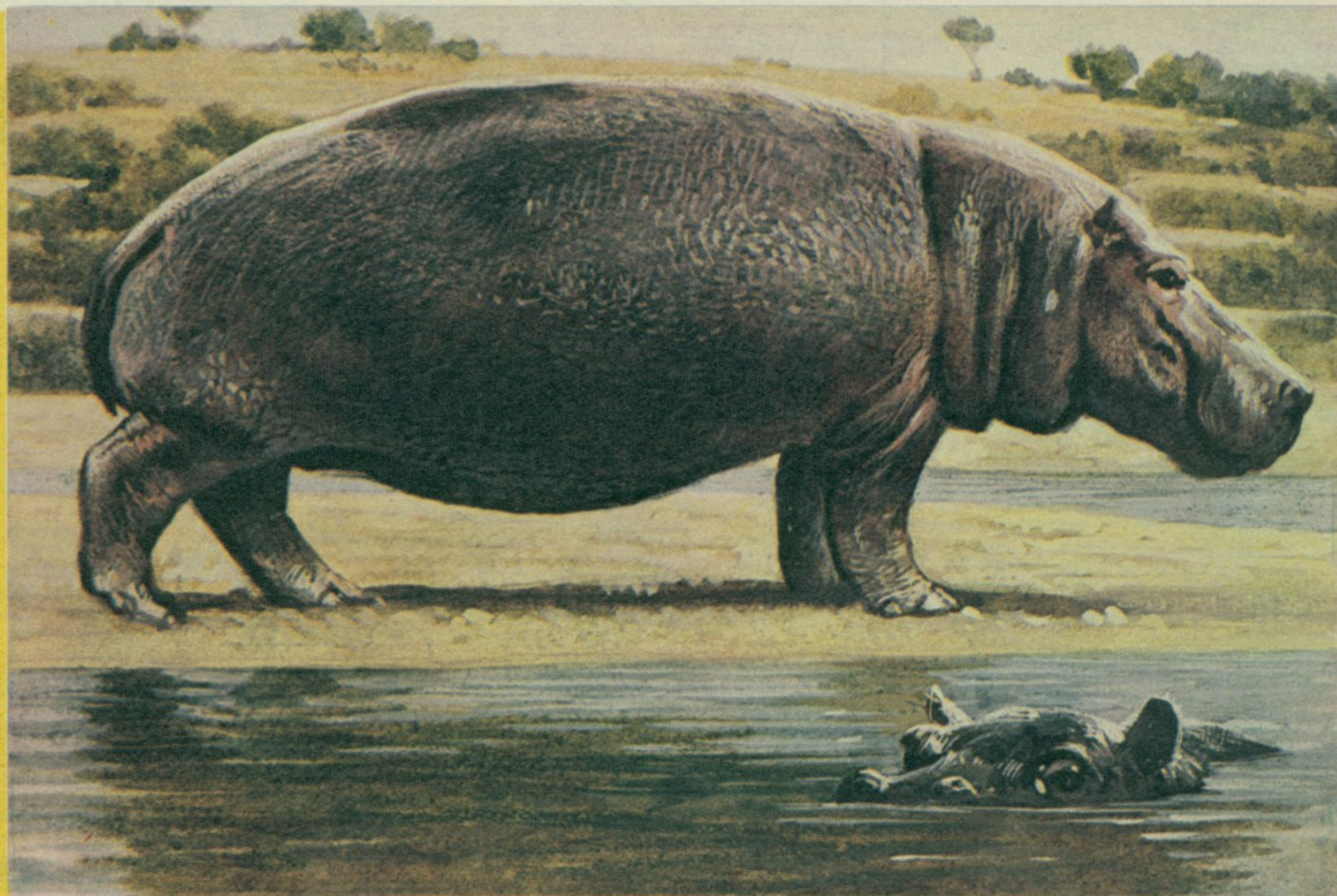
51 **КРТИЦА** — Храни се глистама, ларвама, инсектима па је стога веома корисна али, истовремено, и штетна јер, копајући подземне галерије, уништава корење биљака на које наиђе. Ова животињица, дугачка свега петнаестак сантиметара, копа око петнаест метара ходника и галерија на сат. Ако у том копању случајно наиђе на царство неке друге кртице, настаје борба на живот и смрт. Кртица много једе: у току дана просто смаже количину хране која је скоро два пута већа од њене сопствене тежине. (Бубојед).

52 **МУФЛОН** — Једина је дивља овца која живи у Европи, у каменим планинама Сардиније и Корзике. Данас је распрострањен и у ловиштима наше земље, Чехословачке, Аустрије и Немачке. Муфлонови рогови цеђен су ловачки трофеј. Они нарасту, мерено на спољном рубу завоја, до дужине од око 65 см а тешки су 4 до 6 кг. Муфлон је веома опрезан и плашљив. Како не наноси никакве штете пољима нити гули кору с дрвећа, у многим земљама покушавају да га одомаће. (Такопрсти папкар, шупљороги преживар, овца).

53

НИЛСКИ КОЊ — Живи у већини река тропске Африке али и у понеком језеру и бари. Некада га је било у Нилу све до ушћа у море а данас је непознат северно од водопада у Картуму. Делује веома неспретно али плива брже чак и од моторног чамца. Благе је нарави али и доста људљив. Тако ће, из разлога који су само њему познати, изненада јурнути на чамца који пролази и потопити га. Ујед му је страховит: и човека може да преполови. Главна је храна племена која живе крај река. (Такопрсти папкар, непреживар).

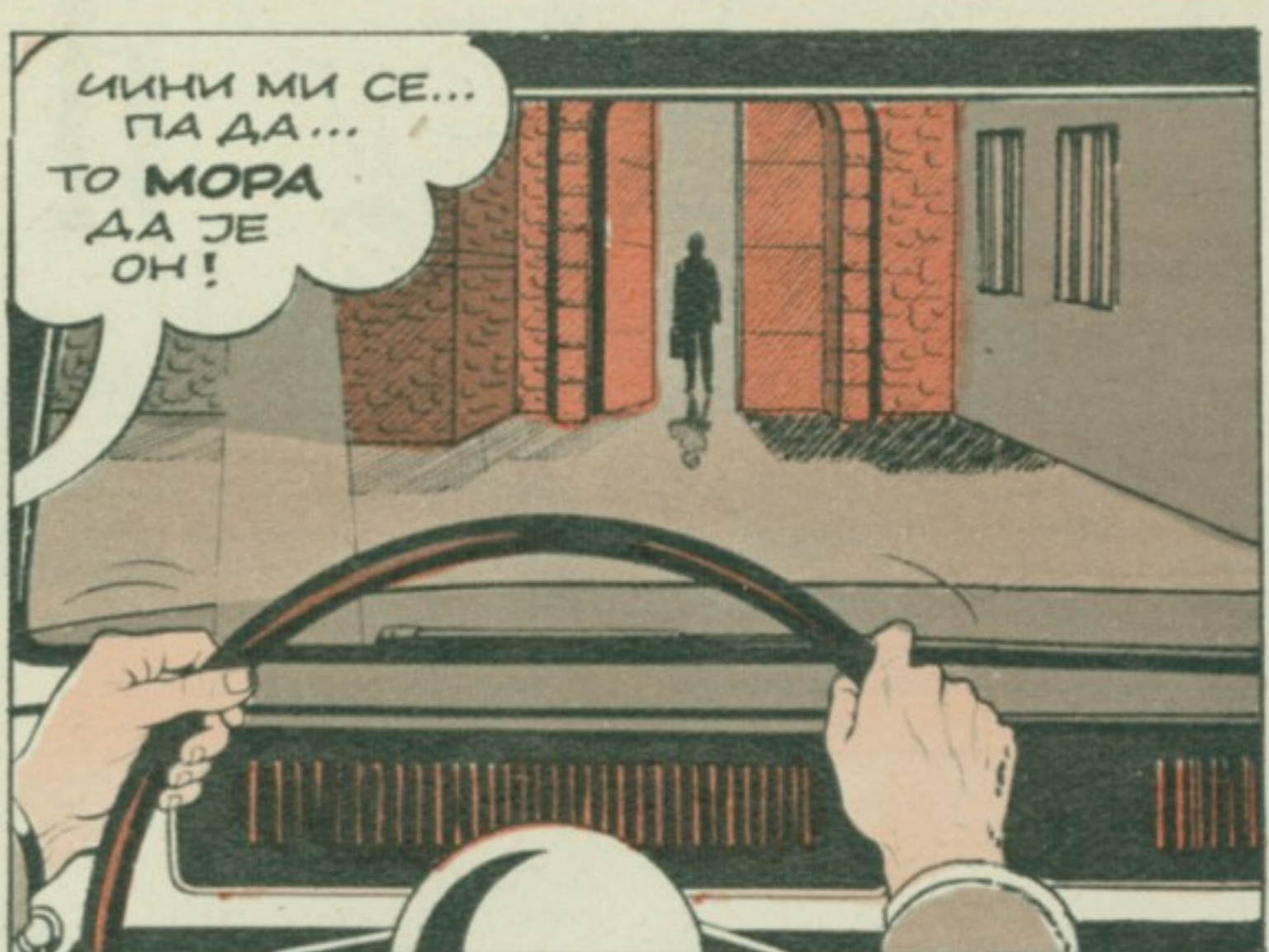
МЕРДОК ДЖОБ:

**МАЛИ
БРАТ ЈЕ
ОСВЕБЕН**

ИСПРЕД ЈЕДНЕ РОБИЈАШНИЦЕ ЧЕКАО ЈЕ ЛУКСУЗАК АУТОМОБИЛ...

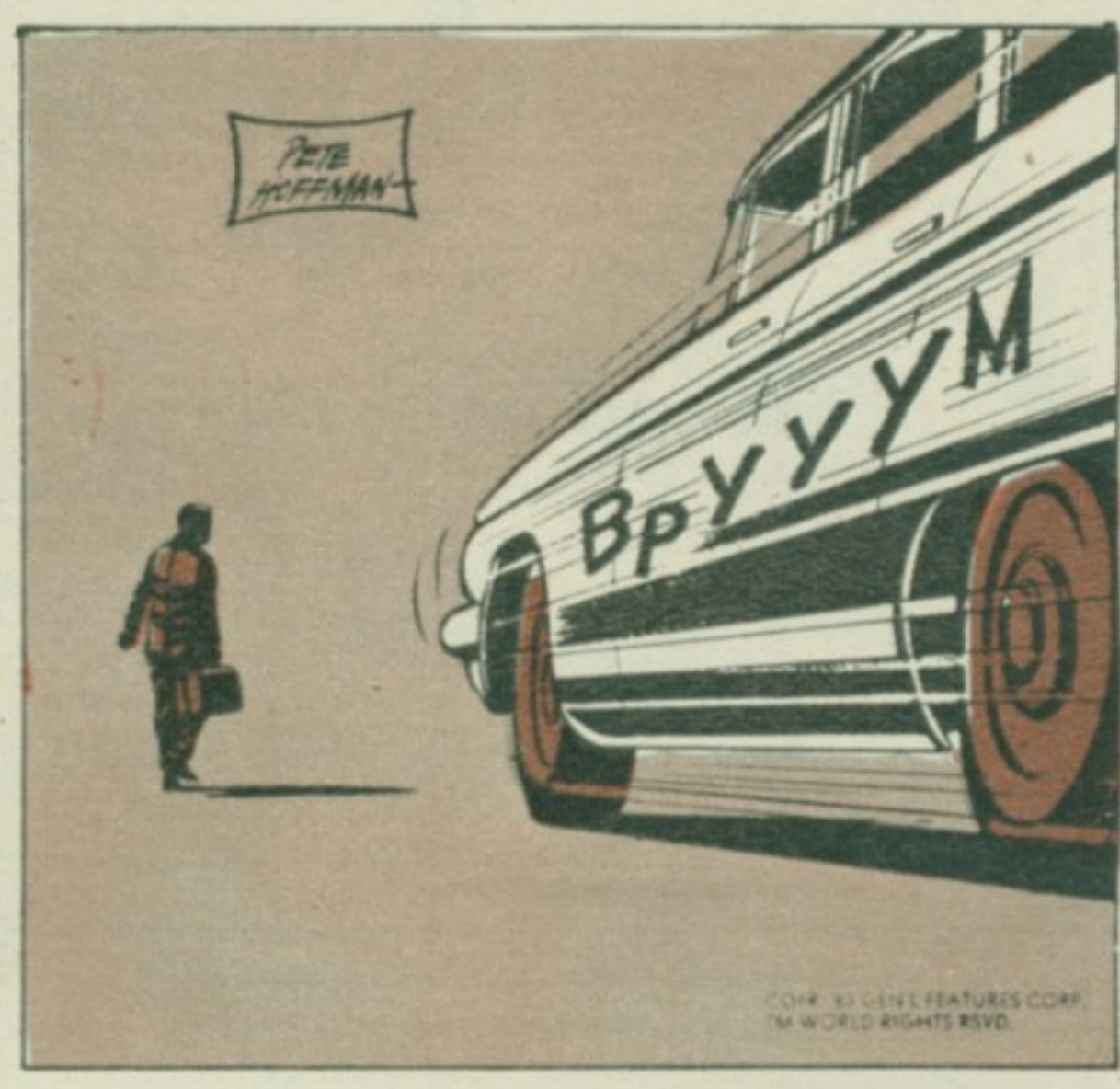
ЧИНИ МИ СЕ...
ПА ДА...
ТО МОРА
ДА ЈЕ
ОИ!

И СЛУЖЕНИ РОБИЈАШ КОЈИ ЈЕ НАПУШТАО ЗАТВОР ЗАСТАО ЈЕ А ЗАТИМ НЕОДЛУЧНО КРЕНУО...

...А ТАДА...

ШТА ТО,
ДО ВРАГА,
ЗНАЧИ?

ШКРИИП

ИЗГЛЕДА КАО
ДА ЈЕ ВЕЛИКИ
МИШ МОРТОН
ПОСТАО МАЛО
НЕРВОЗАН
ПОСЛЕ 10 ГОДИНА
„ОДМОРА“!

??
АЛЕКС...
ЈЕСИ Л'
ТО
...ТИ?

НЕГО! УЛАЗИ!
ТВОЈ МАЛИ БРАТ
ОДВЕШЋЕ
ТЕ У ГРАД У
ВЕЛИКОМ
СТИЛУ!

СТРАШНО!
ДА ЈА
НЕ
ПРЕПОЗНАМ
РОБЕ-
НОГ
БРАТА!

ОДЛЕЖАО СИ
ДЕСЕТ
ГОДИНА, МИШ!
ТО ЈЕ
ЧИТАВА
ВЕЧНОСТ!

ОИ!
ДА!

ЈАВЉЕНО
ЈЕ ЗА
НЕКУ
ПУЦЊАВУ У
БИФЕУ У
10. УЛИ-
ЦИ.

ПЕТЕ
ХОФМАН

ЏОНЕСИ,
ДА ЛИ СЕ
КОБ
ВЕЋ ВРАТИО
СА ЗА-
ДАТКА?

НИСАМ
ГА
ВИДЕЛА,
ШЕФЕ!

СОР. '83 GEN'L FEATURES CORP.
TM. WORLD RIGHTS R5VD.

ХММ...МОЖДА
ЈЕ ЏЕФ
УЗ ПУТ
ВЕЋ
ИШО!

...ПОЧАВЉАМ...
ПУЦЊА-
ВА У
БИ-
ФЕУ...

ЈА САМ
ЏЕФ
КОБ,
НОВИНАР
"ГАРДИЈАНА"!
ШТА СЕ
ДОГО-
ДИЛО?

НЕУСПЕО
ПОКУШАЈ
ПЛАЧКЕ!

ПЕТЕ
ХОФМАН

МОЈА
СРЕЋА ШТО
ЈЕ
ПРОВАЛНИК
БИО
ВИШЕ НЕГО
ЛОШ
СТРЕЛАЦ!

А
МИСЛИМ
И ДА
САМ
ОТКРИО
РАЗЛОГ!

...НАПАДАК
СЕ ЗВАО
АЛЕКС
МОРТОН,
ШЕФЕ!

ЈЕСИ ЛИ
ДОЗНАО
НЕКУ
ПОЈЕ-
ДИНОСТ?

ДА...
ОЧИГЛЕДНО
ЈЕ ЗАШТО
ЈЕ
МОРТОНУ
НОВАЦ
БИО ПОТРЕБАН!
ДРОГЕ...
ВЕРОВАТНО
ХЕРОИН!

ХММ

ЗА ТО ВРЕМЕ...

МОРАМ СУТРА
ОЗБИЉНО
ДА РАЗГОВАРАМ
СА АЛЕКСОМ!
ПРЕ НО ШТО
ЗАПАДНЕ У
НЕПРИЛИКЕ!

ТАКО ЈЕ
ИСТОГ
ДАНА КАД ЈЕ
МИШ-МОРТОН
ПУШТЕН ИЗ
ЗАТВОРА...

...ЊЕГОВ МНОГО
МЛАЂИ БРАТ АЛЕКС
НАСТРАДАО ЈЕ У
ПОКУШАЈУ ДА
ОПЛАЧКА ЈЕДАН
ВИФЕ...

ПРВИ НОВИНАР
КОЈИ СЕ НАШАО
НА ЛИЦУ МЕСТА
БИО ЈЕ ЏЕФ
КОБ...

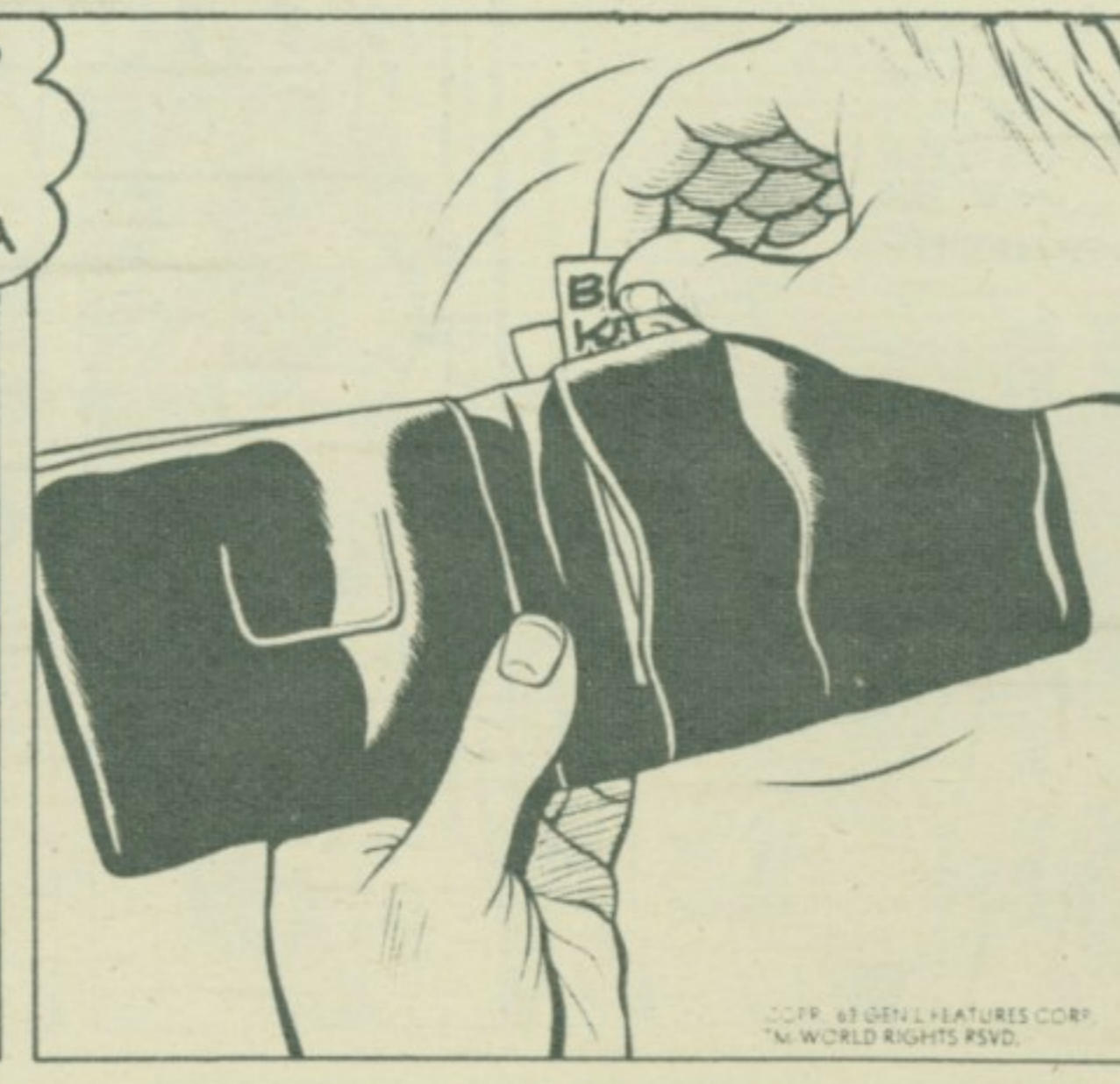
СОР. '83 GEN'L FEATURES CORP.
TM. WORLD RIGHTS R5VD.

НАУКЕГ ЈУТРА...

ЏЕФЕ, ИЗГЛЕ-
ДАШ КАО
ДА ТИ ЈЕ
ПОТРЕБАН
ОДМОР!

НАДАМ СЕ
ДА ЋЕ СЕ И
НАШ УРЕДНИК
СЛОЖИТИ
С ТОБОМ!

НЕ ЗНАМ НИ ШТА ВАМ ЈЕ ТО „Х“ НИТИ НИШТА О НЕКОМ СНАБДЕВАЊУ!

У РЕДУ! АЛИ, АКО НЕКО ХОЋЕ ДА СА МНОМ ТРГУЈЕ, ЈА САМ У АДАМСОВОМ ХОТЕЛУ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ОТИШАО ЈЕ ПРЕ НЕКОЛИКО МИНУТА! ДА... У АДАМСОВОМ ХОТЕЛУ!

МОЖДА ДАРЛА ШЕЈН НИЈЕ НАВЕЛА АЛЕКСА ДА УЗИМА АРОГЕ! МОЖДА НИШТА НЕ ЗНА...

АЛИ, АКО МЕ ПРЕДОСЕКАЊЕ НЕ ВАРА, ТА ДЕВОЈКА ДРЖИ У РУКАМА ТРГОВИНУ АРОГАМА!

ЗАТО ЈЕ МОЖДА БОЉЕ ДА СЕ У ХОТЕЛ ВРАТИМ СПРЕМАН!

МИШ МОРТОН ЈЕ СВРАТИО ДА КУПИ РЕВОЛВЕР И ОДМАХ ПОЖУРИО У СВОЈ ХОТЕЛ...

ХММ... ЗАР САМ ОСТАВИО ОТВОРЕНА ВРАТА НА СОБИ? ИЛИ...

ШТА РАДИТЕ У МОЈОЈ СОБИ?

ВРАТА СУ БИЛА ШИРОМ ОТВОРЕНА! А... ВИ МОРА ДА СТЕ МИШ МОРТОН!

ДА! ДА НИЈЕ САД РАЗГОВАРАЛА С ВАМА ЈЕДНА ДЕВОЈКА ИЗ КЛУБА „ДУГА“?

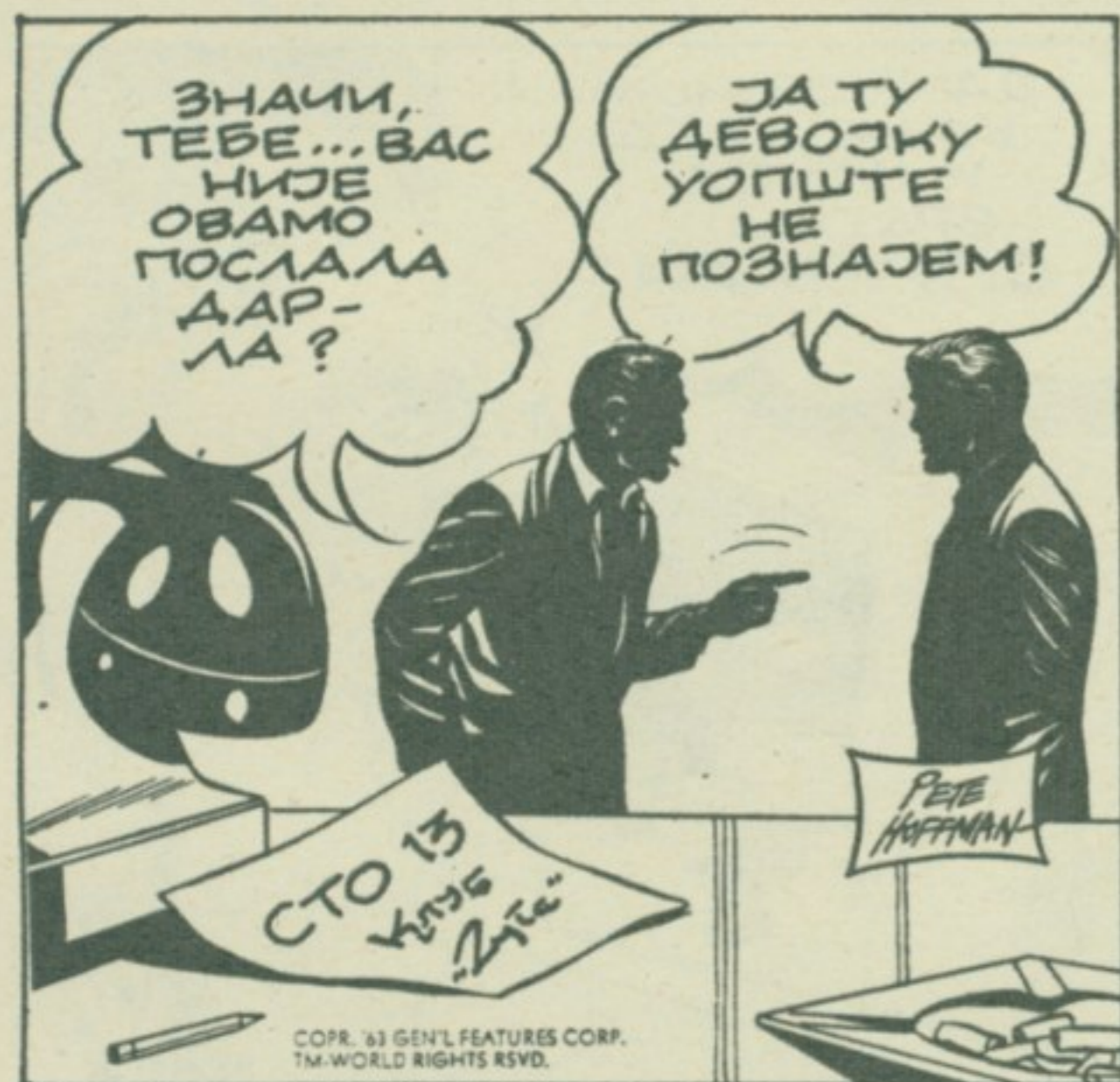
ЈЕСТЕ, МИШ, АЛИ...

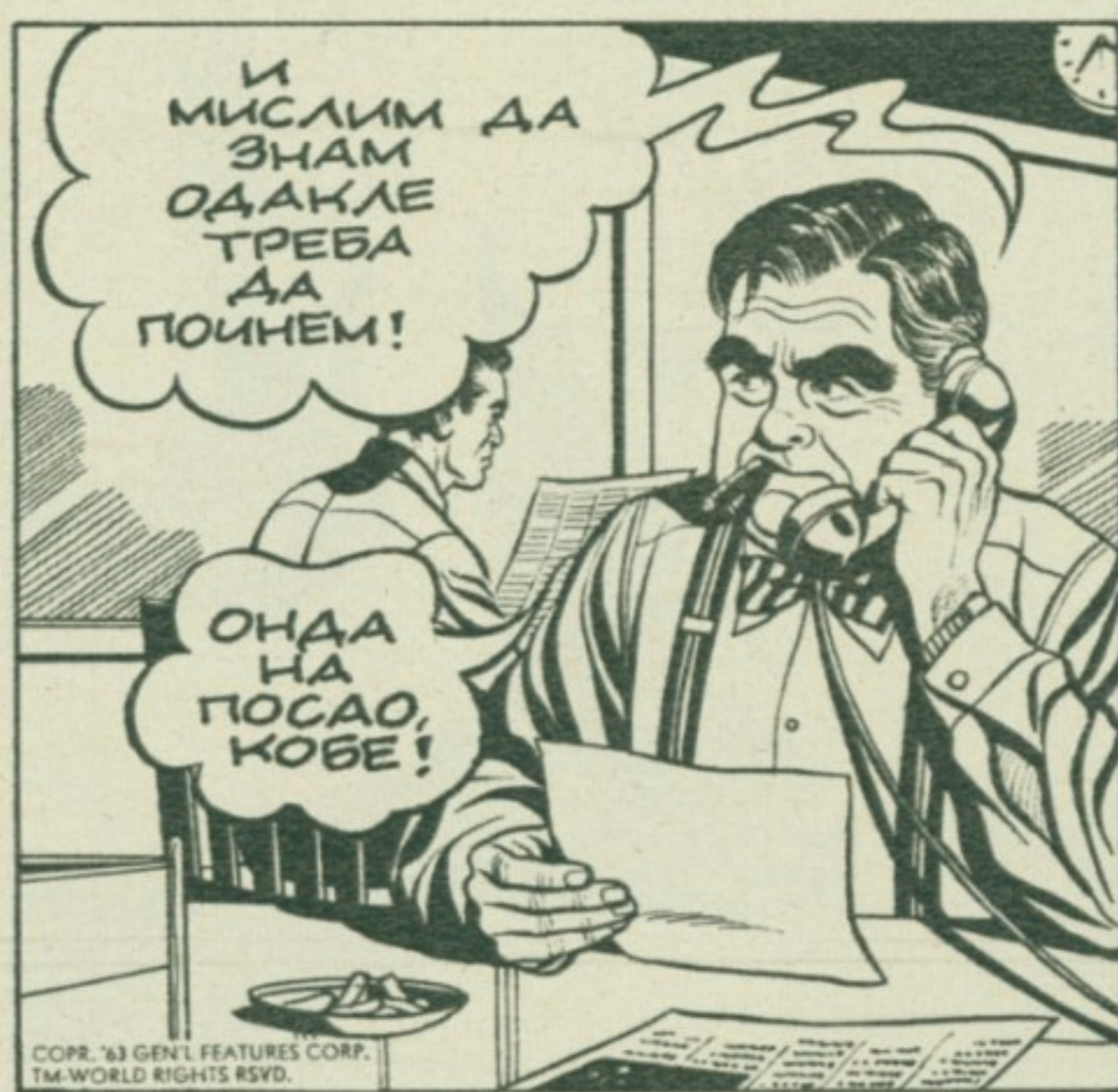

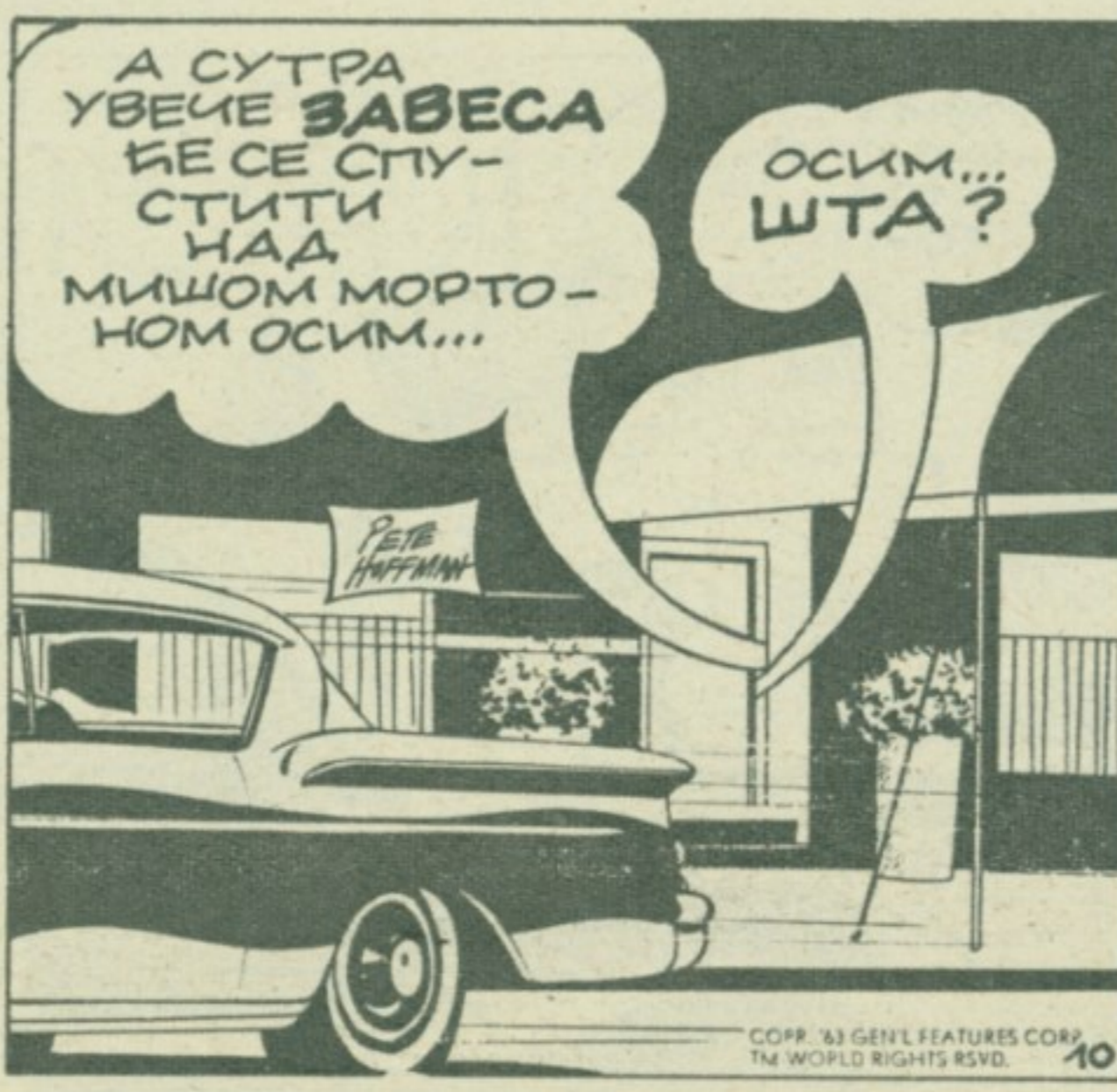
У РЕДУ! Онда да поразговарамо о снабдевању моје муштерије!

МУШТЕРИЈЕ?

СОР. '63 GEN'L FEATURES CORP. TM WORLD RIGHTS RSVD.

ЈОШ ВАС НЕШТО ЗАНИМА, КОБЕ?

ЗАНИМА МЕ САМО ЈОШ ЈЕДНО...

COPIED BY GEN L FEATURES CORP. TM WORLD RIGHTS RESVD.

ШТА БИ ВАМ БИЛО ПОТРЕБНО ДА ГА ПРИТЕРАТЕ У КОШАК?

ПРВО, ТРЕБАЛО БИ ДА ЈЕДНУ ПОУЗДАЊУ ОСОБУ УБАЦИМО У ЊЕГОВЕ РЕДОВЕ И...

КАПЕТАНЕ, НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ОСТАВИТЕ ОТВОРЕНА ВРАТА!

КАПЕТАНЕ, ОВО ЈЕ МИШ МОРТОН!

ЧУО САМ ШТА СТЕ ГОВОРИЛИ О ФЛЕКСИЈУ ВЕБУ... И ЊЕГОВОЈ ТРГОВИНИ ДРОГАМА!

ПРЕДАЋУ ВАМ ГА НА СРЕБРНОМ ПОСЛУЖАВНИКУ, КАПЕТАНЕ! ... ЗА 7000 ДОЛАРА!

7000 ДОЛАРА?!

НАПОЉЕ, МОРТОНЕ, ПРЕ НОШТО...

ПОЛАКО, КАПЕТАНЕ!

ДЕФ ДЕТЕКТИВА Р. НИЛСОН

ЈА САМ РЕКАО ДА НАМ ТРЕБА ПОУЗДАЊ ЧОВЕК...

МИШ БИ МОГАО ДА БУДЕ ТАЈ ЧОВЕК... АКО ПЛАТИ 7000 ЗА ПОЛА КИЛОГРАМА ХЕРОИНА!

МОЖДА КАПЕТАН НЕМА У МЕНЕ ПОВЕРЕЊА! МОЖДА ЂЕ РАДИЈЕ ДА УХАПСИ ВЕБА ЗБОГ УБИСТВА!

УБИСТВА? ЦИЈЕГ УБИСТВА?

МОГ! АКО ЈА НЕ БУДЕМ БРЖИ ОД ФЛЕКСИЈА!

ЧЕКАЈТЕ!

КАПЕТАНЕ, ЈА ЂУ СУТРА ОТИЊИ ФЛЕКСИЈУ... ПОМОГЛИ ВИ МЕНИ ИЛИ НЕ!

ЗАШТО? ЗАШТО СТАВЉАТЕ ГЛАВУ У ТОРБУ?

А ШТА ЈА ИМАМ ДА ИЗГУБИМ? ИМАО САМ САМО ЈЕДНОГ БРАТА... И ЊЕГА САМ ИЗГУБИО ЗБОГ ДРОГА!

ВРАТИТЕ СЕ, МОРТОНЕ!

И... СЛЕДЕЋЕ ВЕЧЕРИ...

ОХО?! МИШ МОРТОН... ОПЕТ СИ ДОШ'О?

ЗАР СИ ИЗНЕЧАБЕН ШТО МЕ ВИДИШ?

ЧУЈ, РЕК'О САМ ТИ ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ АКО ПОНОВО ДОЂЕШ! ОПОМЕНУО САМ ТЕ...

ИМАМ НЕШТО ЗА ТЕБЕ, ФЛЕКСИ!

И МОГУ ДА ТИ ТО ДАМ... САД ОДМАХ!

ШТА ДА РАДИМО С ЊИМ, ГАЗДА?

ПА ВИ ЗНАТЕ КАКО ДА СЕ ОСЛОБОДИТЕ МОМКА КОЈИ ПРАВИ ГУЖВУ!

АЛИ, ПРЕ НО ШТО ГА ОДВЕДЕТЕ, ДАЈТЕ МИ ЊЕГОВУ ПУЦАЉКУ!

ОХ... ГА-ЗДА, ПА ОН СЕ НИЈЕ МАШИО ЗА ПИШТОЉ...

ВЕЌ ЗА ОВО!

?

ЗНАЧИ ИПАК СИ ДОН'О ЛОВУ!

КХХ... ТО ЈЕ ЗА ПОЛА КИЛОГРАМА "Х", ФЛЕКСИ! ЗАР СЕ НИСМО ТАКО ДОГОВРИЛИ?

ЈЕСМО! АЛИ ОВАЕ ИМА САМО 3500, МОРТОНЕ!

ЗНАМ!

ПА? ГДЕ ЈЕ ОСТАТАК ОД 7000 ДОЛАРА?

А ГДЕ ЈЕ "Х"?

МИШ, ГА ЈА ГА НЕ ДРЖИМ ОВАДЕ... СУВИШЕ ЈЕ РИЗИЧНО!

ТАКО САМ И ЈА МИСЛИО!

COPYRIGHT 1953 GEN'L FEATURES CORP. TM-WORLD RIGHTS ASSOC.

СМАТРАЈ ТИХ 3500 КАО КАПАРУ!

А КАД ИСПОРУЧИМ „Х“?

ОНДА КЕШ ДОБИТИ И ОСТАТАК! ЗАР ТО НИЈЕ ПОШТЕН ПО-САО?

XMM

PETE HUFFMAN

ВАЖИ, МИШ! ПОГОДИЛИ СМО СЕ! ЈА ТЕБИ „Х“...

...А ЈА ТЕБИ ПУН ИЗНОС!

ЈАВИЉУ ТИ ВРЕМЕ И МЕСТО... ЧИМ ДОЂЕМ У ВЕЗУ С МУШТЕРИЈОМ!

ВАЖИ, ДРУГ!

10-9

PETE HUFFMAN

ПРАТИ ГА, СЛИМЕ! МОЖДА БЕ НАС ОДВЕСТИ ДО ТОГ СВОГ „АНЂЕЛА“ КОЈИ СЕ ДРОГИРА!

COPYRIGHT 1953 GEN'L FEATURES CORP. TM-WORLD RIGHTS ASSOC.

COPYRIGHT 1953 GEN'L FEATURES CORP. TM-WORLD RIGHTS ASSOC.

PETE HUFFMAN

?

МИШ ЈЕ ПРИМЕТИО ДА ГА ПРАТЕ! УМАЗАО ИМ ЈЕ ПОСЛУЖИВШИ СЕ ЛУКАВСТВОМ...

...И УЛЕТЕО У ТЕЛЕФОНСКУ ГОВОРНИЦУ.

PETE HUFFMAN

14

COPYRIGHT 1953 GEN'L FEATURES CORP. TM-WORLD RIGHTS ASSOC.

ЗА ТО ВРЕМЕ КОД „ДУГЕ“...

...СВАКАКО! МНОГО БИХ ДАО КАД БИХ МОГАО ДА ОТКРИЈЕ КО ЈЕ МИШОВА МУШТЕРИЈА?

МОЖДА БИХ ЈА МОГЛА ДА ГА ОПИШЕМ!

ЗАР ГА ПОЗНАЈЕШ, ДАРЛА? ОТКУДА?

СИНОВ ЈЕ МИШ ОТИШАО ОДАВДЕ СА ЈЕДНИМ ЧОВЕКОМ!

А КАКО ТАЈ ТИП ИЗГЛЕДА?

ВИСОК, ПЛАВ И... ХМ... ЗГОДАН! ТАКВОГ БИХ УВЕК ПРЕПОЗНАЛА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ДА, БИЋЕ МИ ПОТРЕБНА ПОМОЋ, КАПЕТАНЕ! НЕ ПОЛИЦАЈАЦ! ...ОНАЈ НОВИНАР!

ПОШТО ЈЕ ТЕЛЕФОНИРАО ПОЛИЦИЈИ, МИШ ЈЕ ПОЗВАО ФЛЕКСИЈА ВЕБА...

МИНУТИ СУ СЕ ВУКЛИ А ТАДА...

COPIR '83 GEN L FEATURES CORP. TM WORLD RIGHTS RSVL

ОСЕДЕО САМ ИЕКАЈУКИ!

PETE HOFFMAN

МИШ, ЗАШТО СТЕ ИЗАБРАЛИ МЕНЕ ЗА ВОЗАЧА А НЕ...

И ФЛЕКСИ ЈЕ БИВШИ РОБИЈАШ! МОГАО БИ ДА ПРЕПОЗНА ПОЛИЦАЈЦА!

PETE HOFFMAN

А ЈА НЕ БИХ ЖЕЛЕО ДА ФЛЕКСИ ПОСУМЊА И ОДУСТАНЕ ОД ПОСЛА!

ФЛЕКСИ, АКО ЈЕ ОНАЈ ВИСОКИ, ПЛАВИ МОМАК КОГА САМ ВИДЕЛА С МИШОМ ЊЕГОВА МУШТЕРИЈА...

МОГАО БИ ОНДА И САД БИТИ С ЊИМ! ПОЛАЗИ БЕБИЦЕ!

COPIR '83 GEN L FEATURES CORP. TM WORLD RIGHTS RSVL

А ГДЕ ТРЕБА ДА СЕ НАБЕТЕ?

ОДМАХ ИЗА ДРУГОГ УГЛА! АЛИ, ПРВО ЊЕМО ОВДЕ СТАТИ!

ОХ? НЕШТО СИ ЗАБОРАВИО?

НЕ, БЕБИЦЕ! ОВДЕ НЕШТО ТРЕБА ДА ДОБИЈЕМ!

ФЛЕКСИ ЈЕ НЕКОЛИКО ПУТА УПАЛИО И УГАСИО ФАРОВЕ...

PETE HOFFMAN

COPIR '83 GEN L FEATURES CORP. TM WORLD RIGHTS RSVL

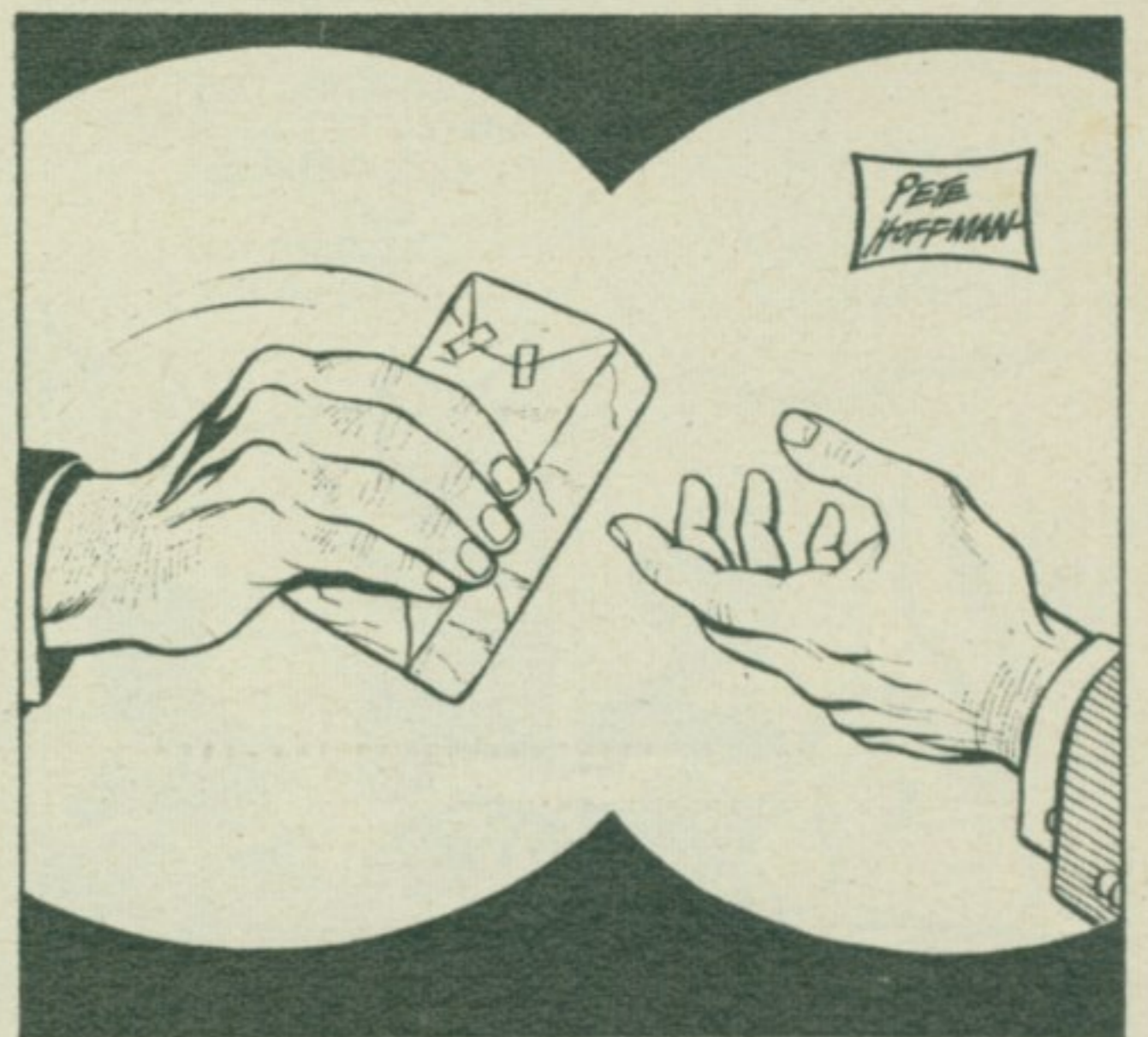
ФЛЕКСИ?
ЈЕСИ
ЛИ ТО
ТИ?

А КО
БИ ТИ ДРУ-
ГИ ДАВАО
ЗНАК
ФАРОВИМА?

МОРАМ
ДА
ПРОВЕРИМ
СА
ОВАКВОМ
"РОБОМ" У
РУКАМА!

ДАЈ МИ ЈЕ!
НИКОГ
НЕМА...
СЕМ НАС!

PETE
HOFFMAN

КАПЕТАНЕ,
ВЕБ ЈЕ
УЗЕО ОД
НЕКОГ
ЛОВЕКА
ПАКЕ-
ТИЋ!

МОЖЕШ СЕ
КЛАДИТИ ДА
ЈЕ У ЊЕМУ ХЕ-
РОИН ЗА МИША
МОРТОНА!

САД ДА СЕ СВЕ
ДАЉЕ ОДВИЈА
ПРЕМА
ПЛА-
НУ...

АЛИ, ПЛАН ЋЕ БИТИ ИЗМЕНЉЕН
НА ФЛЕКСИЈЕВУ ЖАЛОСТ...

PETE
HOFFMAN

ЗАД ЈЕ ФЛЕКСИ ИЗИШАО
ИЗ КОЛА С ПАКЕТИЊЕМ
У РУЦИ...

PETE
HOFFMAN

?

CORP. 53 GEN'L FEATURES CORP.
TM WORLD RIGHTS RESVD.

ФЛЕКСИ
?!

СВИМ ЛЮДИ-
МА... СТУПИ-
ТЕ У АКЦИ-
ЈУ!

ПРЕПОЗНАВШИ У МИШОВОМ
ВОЗАЧУ ЏЕДА КОБА,
ДАРЛА ЈЕ ВИКНУЛА...

ФЛЕКСИ!
ПОГЛЕ-
ДАЈ!

10-21

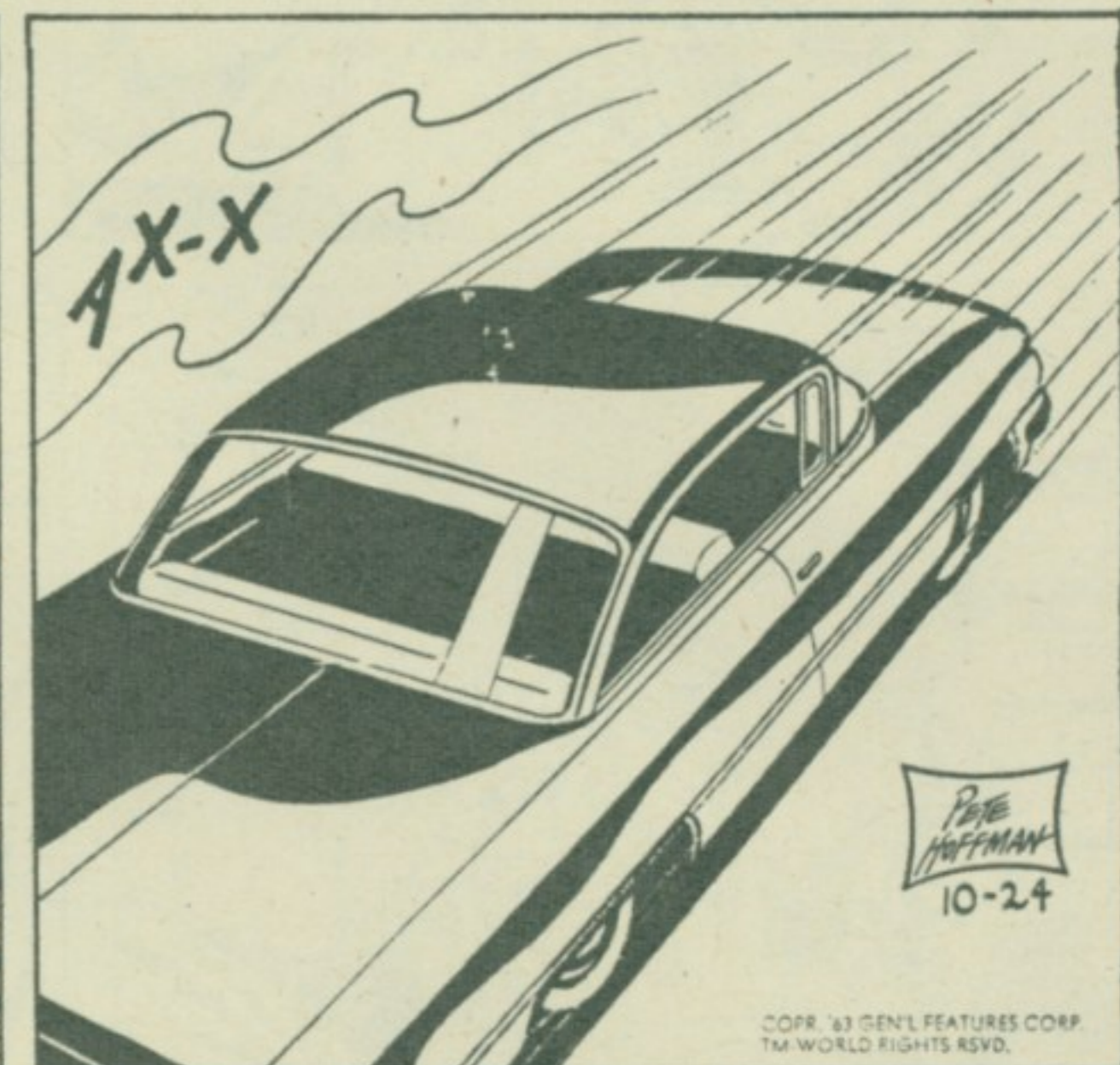

БЕБИЦЕ,
ЗАР НЕ
ВИДИШ
ДА
САМ...??

CORP. 53 GEN'L FEATURES CORP.
TM WORLD RIGHTS RESVD.

PETE
HOFFMAN

ПРОДЕО

Уочи великог годишњег родеа на улицама Феникса, владала је неуобичајена живост...

Притицали су каубоји са свих страна...

Здраво, тиме! Шта кажеш за једно пиво?

Управо сам хтео да те позовем!

Духови су постајали све узбуђенији...

А ја ти кажем да нема момка бољег од Бартона! Он ће победити!

Није ни он непобедив!

У салуну су се пријављивали каубоји који су желели да учествују у родеу...

Нема никог више?

Има... ја...

Пробивши се кроз луке окупљене око стола, пришао је младик светла погледа и енергичног лица...

Опростите!

Како се зовеш? Не познајемо те... ниси одавде?

Зовем се Џон Паркер... а долазим из Калифорније!

Знаш ли да треба да огледаш снагу и вештину с најбољим каубојима Аризоне?

Па... нисам ни ја невест!

Паркер је говорио мирно, са самопоуздањем...

Да познајеш Бартона знао би да немаш изгледа да успеш!

Сваки човек треба да верује у себе... а Бартон...

Бартон је био с пријатељима кад му је један каубој дошао да каже за Џона...

Он каже да се ти пенеш на коња као почетник...

Шта?

Бартон је зауставио Џона на изласку...

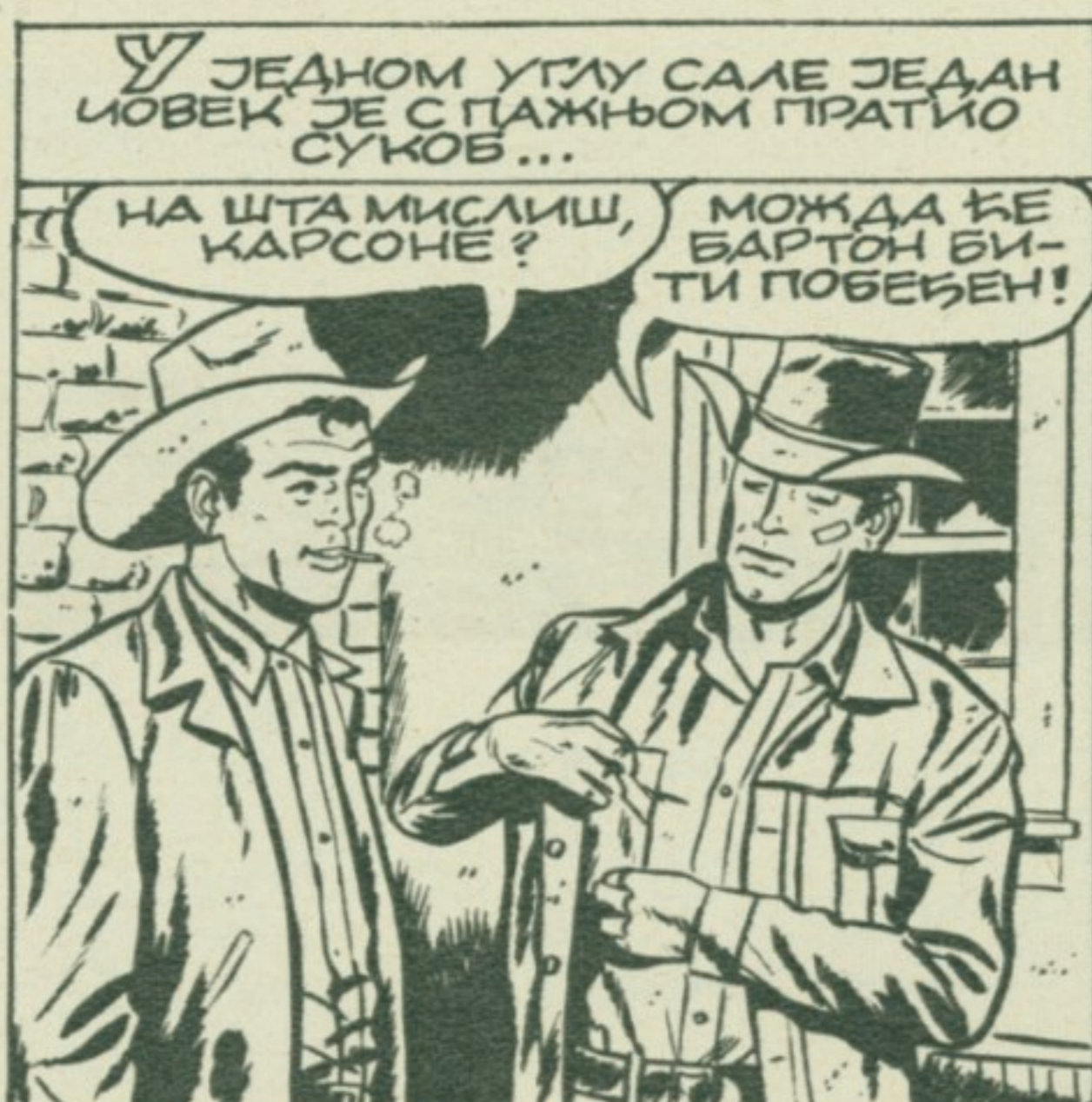
Хеј, зар ти ја личим на почетника?

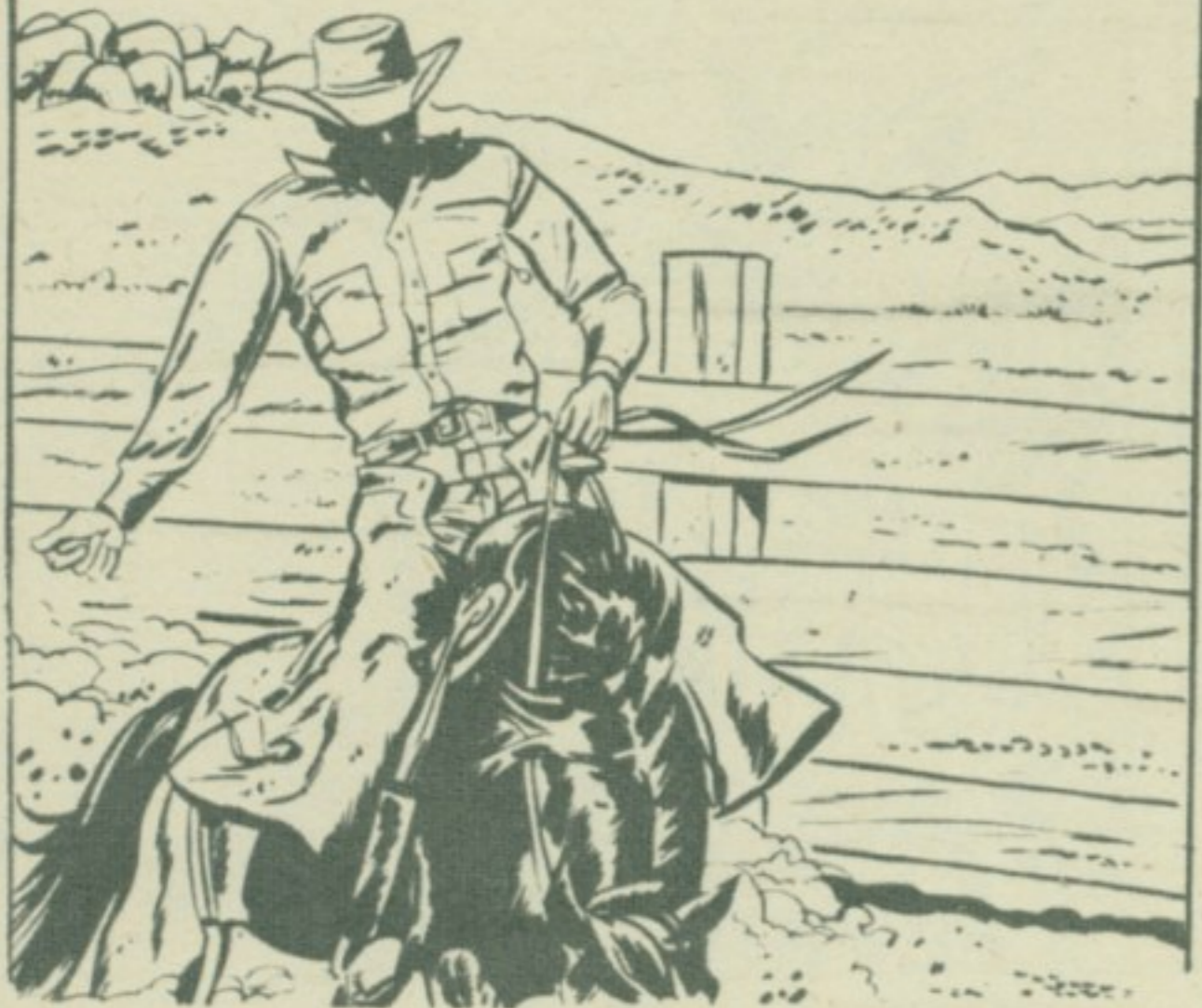
Ја те не познајем али ми се твоје држање не свиђа...

Џон се ослободио страшним ударцем пешнице...

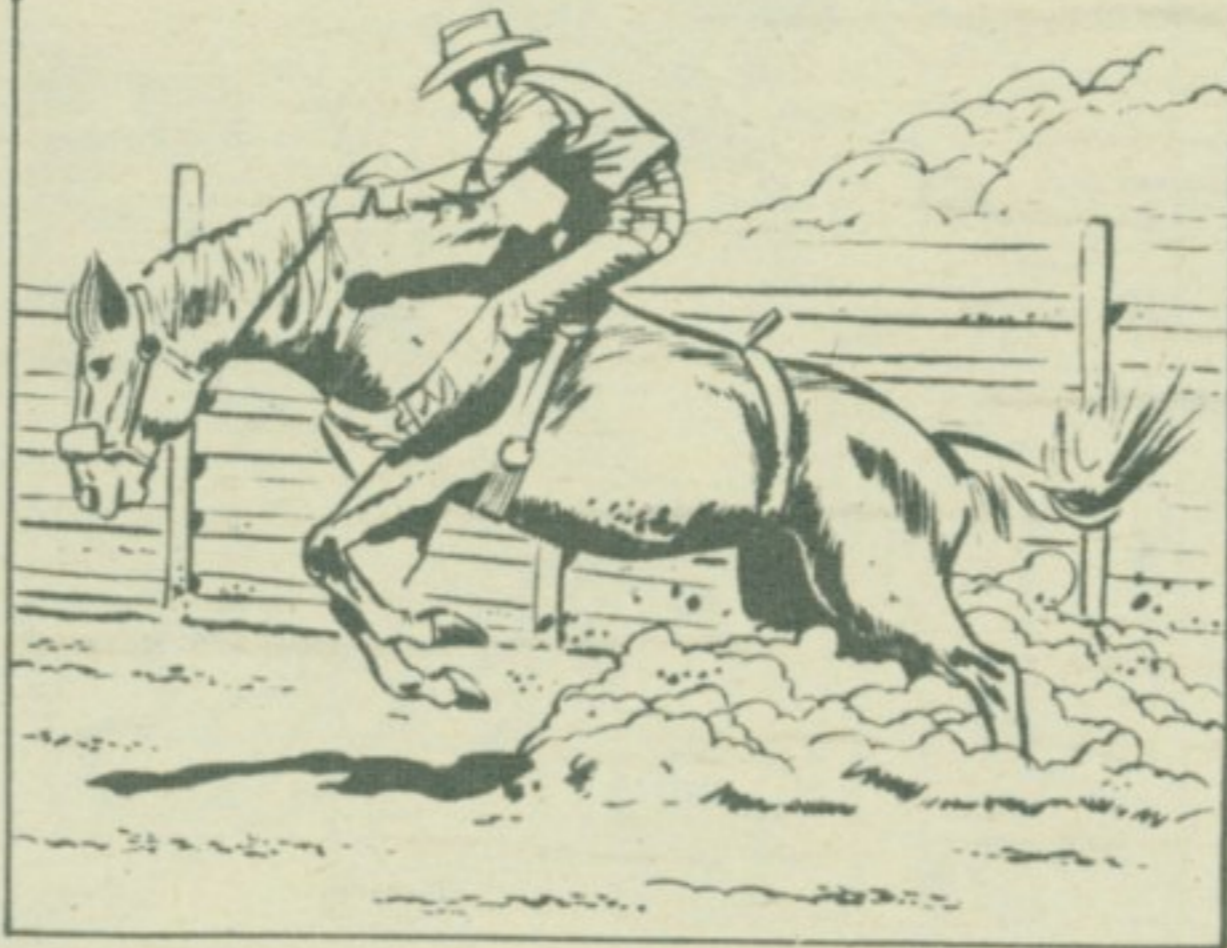

ЏОН ЈЕ, УВЕК СА ИСТОМ СИГУРНОШЋУ, УСПЕО ДА СЕ ОДРЖИ У СЕДЛУ...

БАРТОН ЈЕ ОСЕДЛАО ДИВЉЕГ КОЊА АЛИ ТЕК ШТО ГА ЈЕ УЗЈАХАО, ЖИВОТИЊА ЈЕ ПОЧЕЛА ДА СЕ ПРОГИБЕ...

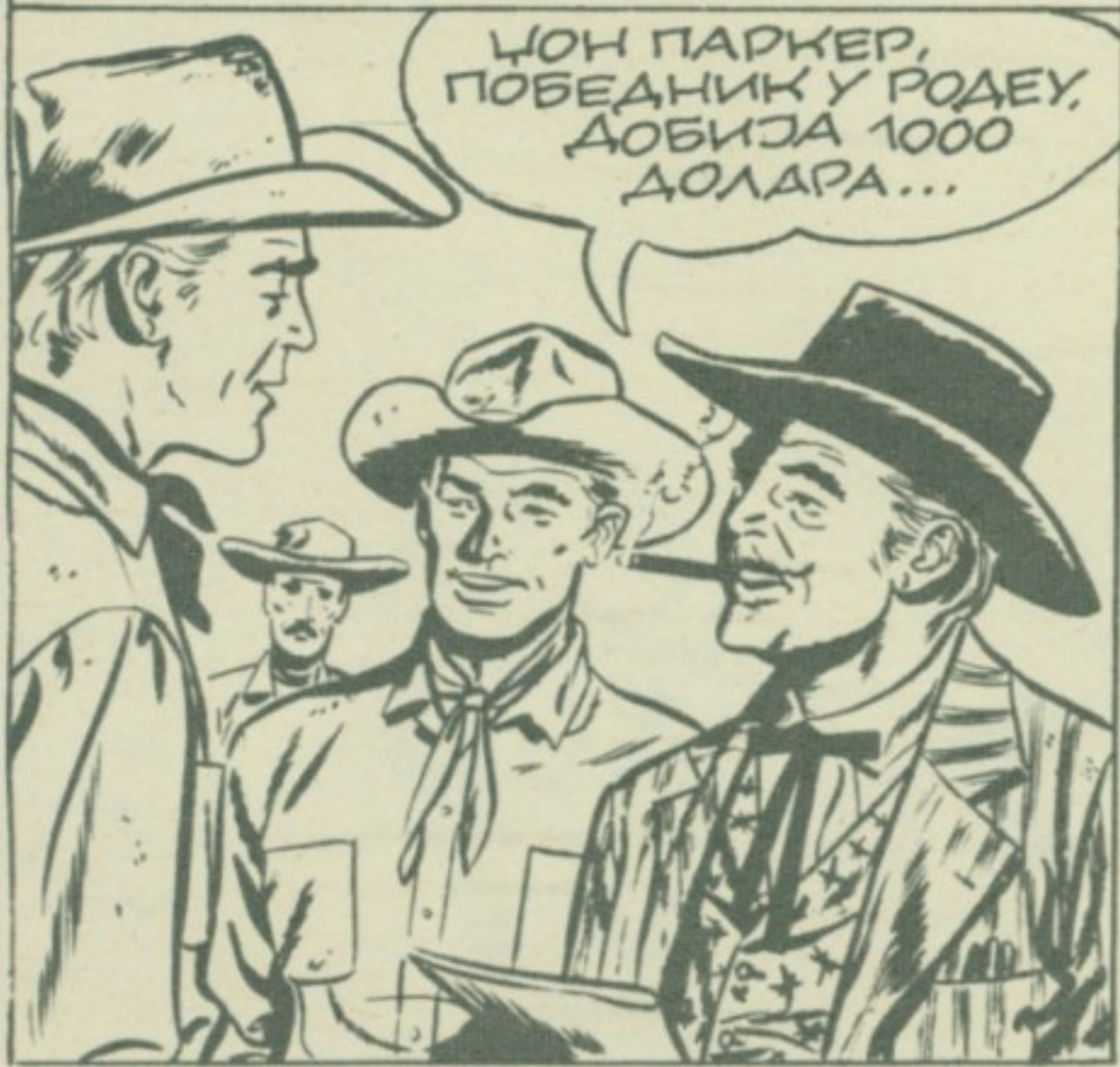

...А ЗАТИМ СЕ БАЦИЛА НА ОГРАДУ. БАРТОН ЈЕ МОРАО ДА СКОЧИ ИНАЧЕ БИ МУ НОГА БИЛА САСВИМ СМРВЉЕНА...

ПРОГЛАШЕНИ СУ РЕЗУЛТАТИ...

ЏОН ПАРКЕР, ПОБЕДНИК У РОДЕУ, ДОБИЈА 1000 ДОЛАРА...

ИАКО СТРАНАЦ БИО ЈЕ СРДАЧНО ПОЗДРАВЉЕН...

БРАВО, ЏОНЕ!

ТИ СИ НАЈБОЉИ...

УЗ ПОВЕЊЕНОГ БАРТОНА ОСТАЛО ЈЕ САМО НЕКОЛИКО ПРИЈАТЕЉА...

НЕ РАЗУМЕМ! ОВО ЈЕ ПРВИ ПУТ ДА НАИЂЕМ НА ТАКО РАЗДРАЖЕНОГ КОЊА!

НИЈЕ НИ ЧУДО! ТВОЈЕ СЕДЛО ГА ЈЕ ОЗЛЕДИЛО... КОЊ КРВАРИ!

КАКО?

БАРТОН ЈЕ ПРЕГЛЕДАО СЕДЛО И У ЊЕМУ НАШАО ОШТАР ЕКСЕР...

ГАДОВИ... КО ЛИ ЈЕ...

ТО НЕБИ УЧИНИО НИЈЕДАН КАУБОЈ ИЗ НАШЕГ КРАЈА!

ТУ ГАДОСТ ЈЕ МОГАО ДА УРАДИ САМО ЏОН ПАРКЕР!

ЗА ТО ВРЕМЕ ЏОН ЈЕ СЛАВИО ПОБЕДУ...

ВОЛЕО БИХ ДА ЈЕ И БАРТОН С НАМА! ОН ЈЕ ИЗВРСТАН ЈАХАЧ АЛИ НИЈЕ ИМАО СРЕЋЕ...

ЖЕЉА ТИ СЕ ИСПУНИЛА... ЕВО МЕ! И ДОНОСИМ ТИ НАТРАГ ЕКСЕР КОЈИ СИ МИ ПОТУРНО У СЕДЛО...

ЏОН ЈЕ БИО ЗАПРЕПАШЉЕН...

ЗНАМ, ЧАК И КАД БИХ СЕ ЗАКЛЕО ДА САМ НЕВИН... НЕ БИСТЕ МИ ВЕРОВАЛИ ЈЕР САМ ОВДЕ СТРАНАЦ!

ЗАТО, БАРТОНЕ, ТО НАС ДВОЈИЦА ТРЕБА ИЗМЕЂУ СЕБЕ ДА РЕШИМО...

СЛАЖЕМ СЕ!

У САЛУНУ ЈЕ НАСТАО МУК. СВИ СУ ЗНАЛИ ДА ТО ЗНАЧИ ДВОБОЈ ИЗ КОЈЕГ ЈЕДАН ОД ЊИХ НЕЋЕ ИЗИЋИ ЖИВ...

ХАЈДЕМО!

ДВА КАУБОЈА СУ КРЕНУЛИ ДА СЕ РАЗРАЧУНАЈУ ВАН НАСЕЛА...

ШТЕТА... И ЗА ЈЕДНОГ И ЗА ДРУГОГ!

ЈЕДАН ОД КАУБОЈА ПОДИГАО ЈЕ ЕКСЕР КОЈИ ЈЕ БАРТОН БАЦИО...

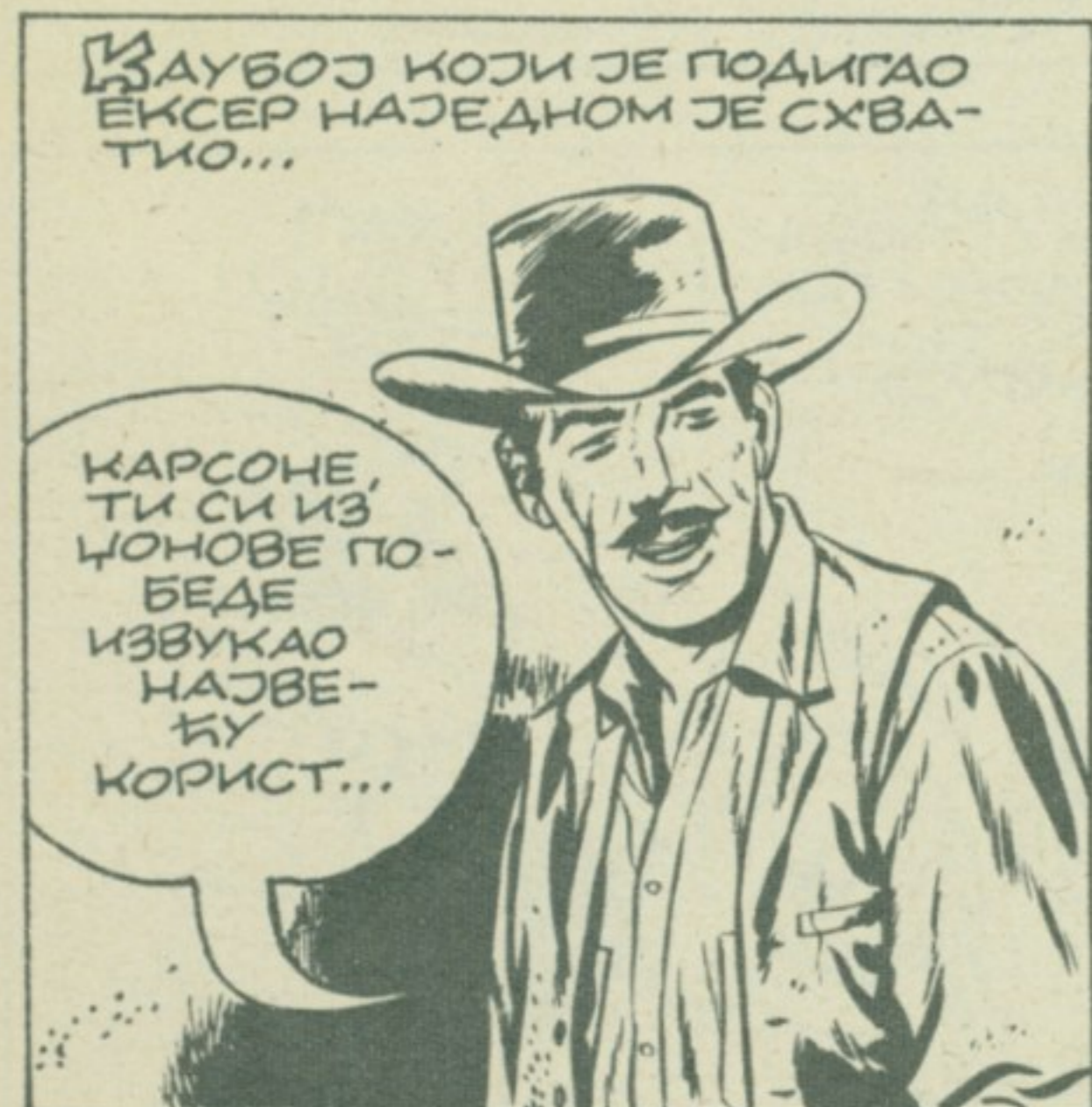
МОМАК ХРАВАР КАО ЏОН НЕ БИ МОГАО ДА ТО УРАДИ!

И ЊЕГОВ ПОГЛЕД ЗАУСТАВИО СЕ НА КАРСОНУ...

ПОБЕДА ЈЕ ИЗВОЈЕВАНА ПРЕВАРОМ... ВРАТИ ПАРЕ ПОЛОЖЕНЕ ЗА ОПКЛАДУ!

ТИ СИ ЗАРАДИО ВИШЕ ОД 5000 ДОЛАРА!

КАУБОЈ КОЈИ ЈЕ ПОДИГАО ЕКСЕР НАЈЕДНОМ ЈЕ СХВАТИО...

КАРСОНЕ, ТИ СИ ИЗ ЏОНОВЕ ПОБЕДЕ ИЗВУКАО НАЈБЕЉУ КОРИСТ...

... И ПОТЕГАО РЕВОЛВЕР.

ПОРЕД ТОГА ЈА САМ ТЕ ВИДЕО КРАЈ ОГРАДЕ СА СЕДИМА! ТИ СИ КРИВ! ПРЕТРЕСИТЕ ГА...

У КАРСОНОВОМ ЏЕПУ НАЂЕН ЈЕ ЈОШ ЈЕДАН ЕКСЕР...

ЕВО ДОКАЗА!

БРЗО! ТРЕБА СПРЕЧИТИ ЏОНА И БАРТОНА!

ЛИЦЕМ У ЛИЦЕ НА РАЗДАЉИНИ ОД НЕКОЛИКО КОРАКА, ДВА КАУБОЈА СУ БИЛИ СПРЕМНИ ДА БРАНЕ СВОЈУ ЧАСТ, КАД СУ ИХ ЗАУСТАВИЛИ ПОВИЦИ...

БАРТОНЕ!

ЏОНЕ!

И ТЕ ВЕЧЕРИ, ДОК ЈЕ КАРСОН РАЗМИШЉАО У ЗАТВОРУ, БАРТОН И ЏОН СЛАВИЛИ СУ ОНО ШТО СУ НАЗВАЛИ ЗАЈЕДНИЧКОМ ПОБЕДОМ...

ИДУЋЕ ГОДИНЕ ТАКМИЧИЋЕМО СЕ ОПЕТ... АЛИ БЕЗ КАРСОНА!

И МОЖДА БЕШТИ ПОБЕДИТИ, БАРТОНЕ!

КРАЈ

ТРОЛВИ: Још једна победа

ВЕК ДРУГИ
ДА ИХ ТРАЖИ-
МО... А ЊИХ
НИГДЕ!

ТАТА, ЗАШТО
СИ БАЦИО ОНАЈ
МОЈ СТАРИ ЗА-
МАК? ЈА БИХ
СЕ ЊИМЕ ЈОШ
ИГРАО!

ЈА БА-
ЦИО? ЈА
САМ МИ-
СЛИО ДА
СИ ГА ТИ
БАЦИО!

НЕ! НЕ МОЖ' БИТИ!
НИСУ ВАЉДА ОНИ...
ТРОЛОВИ!?
'АЈА ДА СЕ ВРА-
ТИМО И ПО-
ГЛЕДАМО!

ХУПС!
ОТКРИЛИ СУ НАС!
ПОДИГНИТЕ
МОСТ! НА
БЕДЕМЕ!

НА
ОРУ-
ЖЈЕ!

ХРАБРО,
ФАМИ-
ЛИЈО!

ХО! ХО!
ХО!
МИСЛЕ ДА СУ
У ТОЈ
ИГРАЧКИ
СИГУРНИ!
ХА! ХА! ХА!

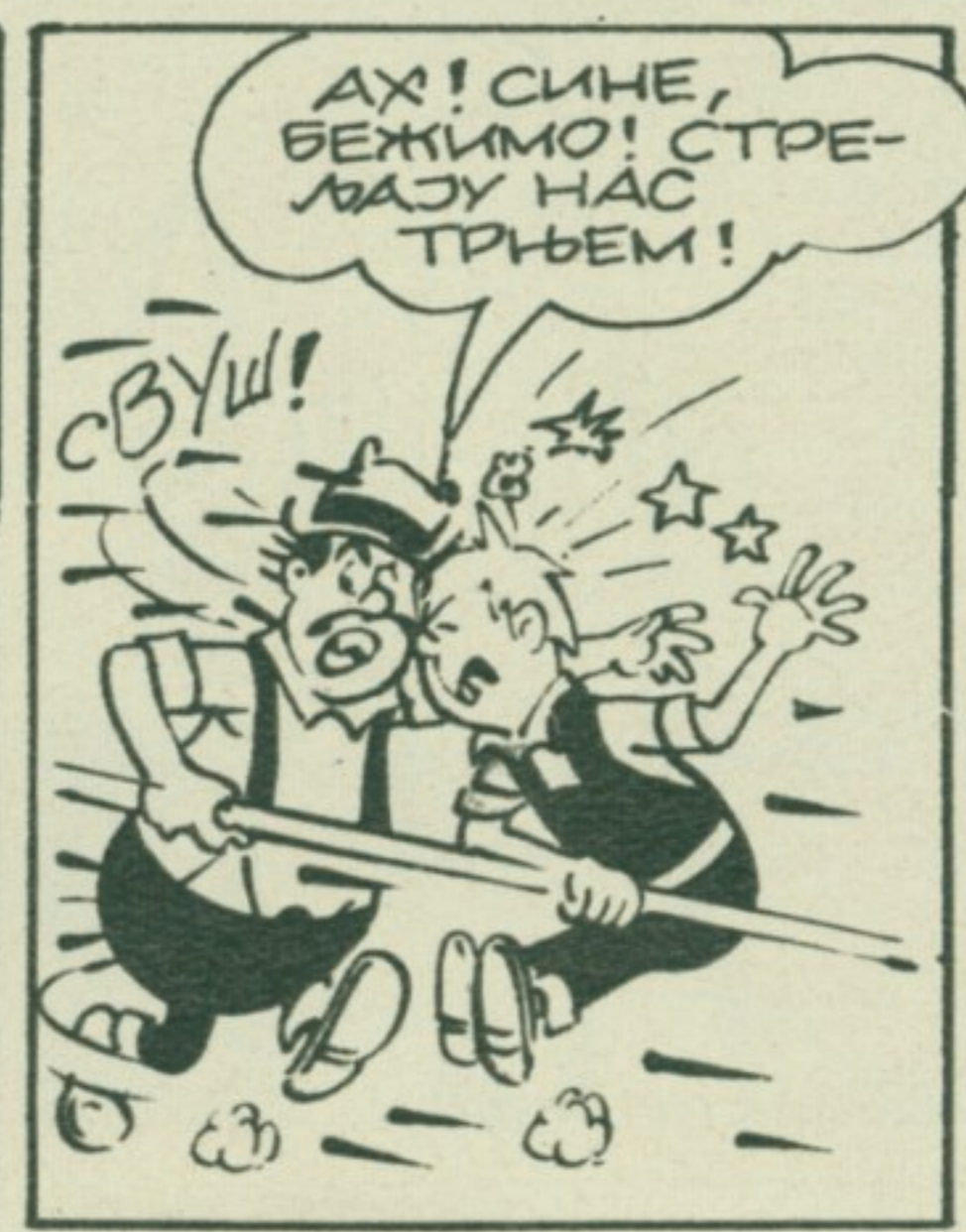
ХАЈДЕ, ИЗ ВИЦА,
ДА УЗМЕМО ОВУ
МОТКУ КАО ОВНА
ЗА РАЗБИЈАЊЕ
КАПИЈЕ!
НИЈЕ ТИ
ТЕШКО?

НЕ,
ТАТА!
ХИ! ХИ!
ХИ!

НИШАНИ-ПАЛИ!
НИШАНИ-ПАЛИ!

ФИЈУ! ФИЈУ! ФИЈУ!
ФИЈУ!

АХ! СИНЕ,
БЕЖИМО! СТРЕ-
ВАЈУ НАС
ТРЊЕМ!

СВУШ!

ПОБЕДА ЈЕ
НАША! ХРАБРИ
ТРОЛОВИ ПО-
НОВО ТРИ-
ЈУМФУЈУ!

АО! АХ!
ООХ! ЈАО!
ВРАТИЊЕМО
СЕ МИ!

КАШИЈЕ...

ТАТА! ВРАКАЈУ
СЕ... ПРОПИСНО
СПРЕМНИ ЗА БОРБУ!

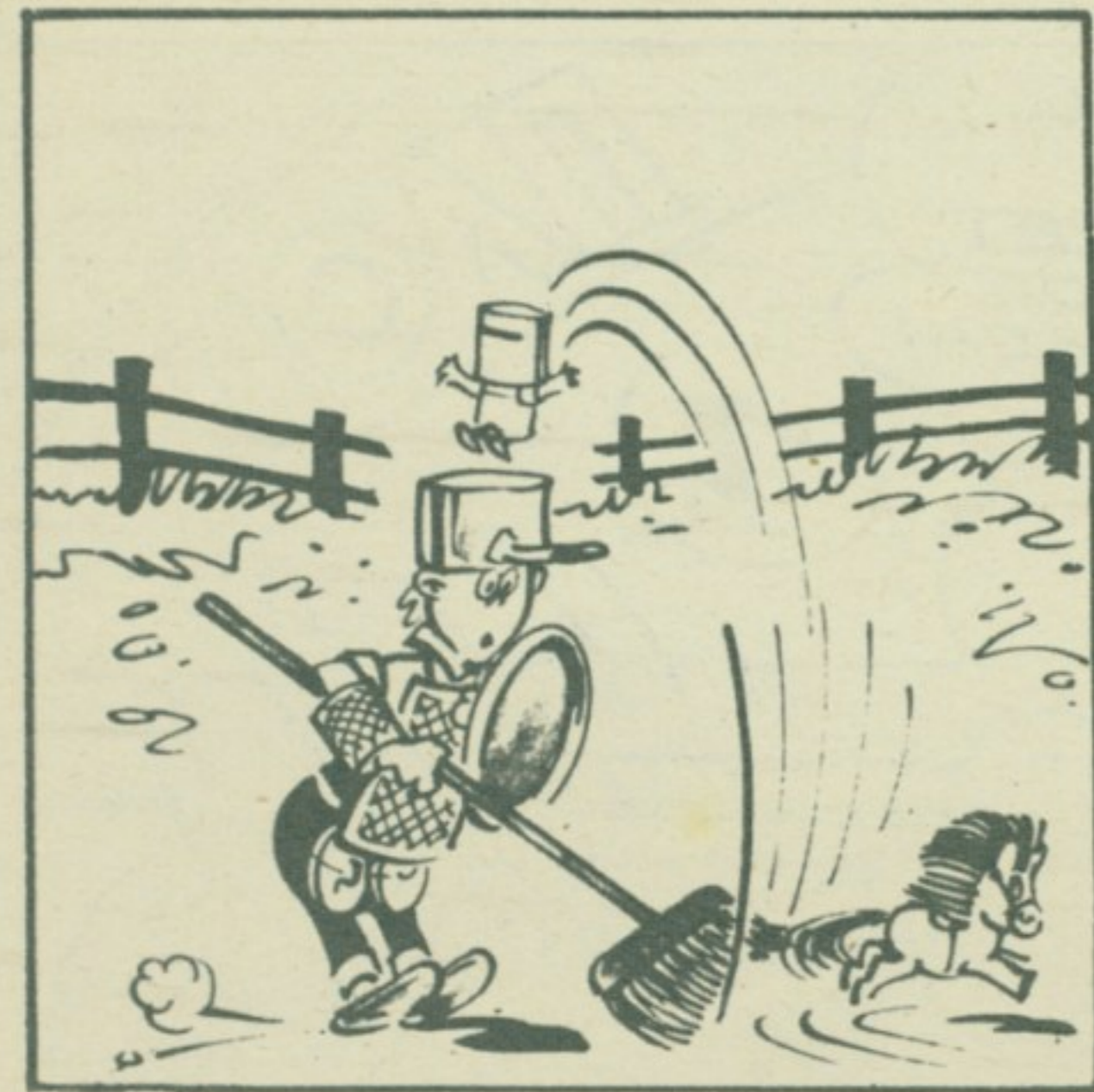
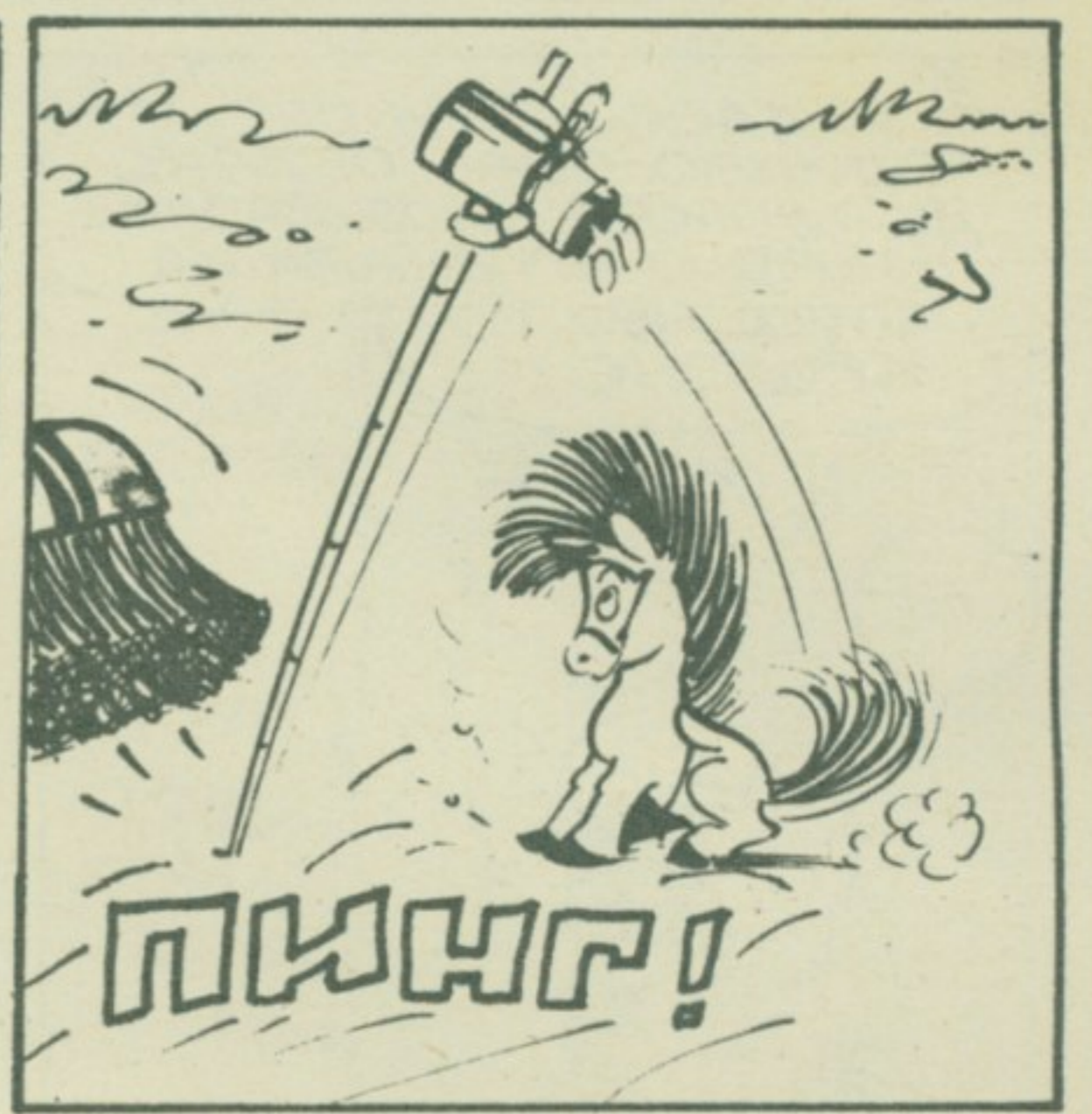
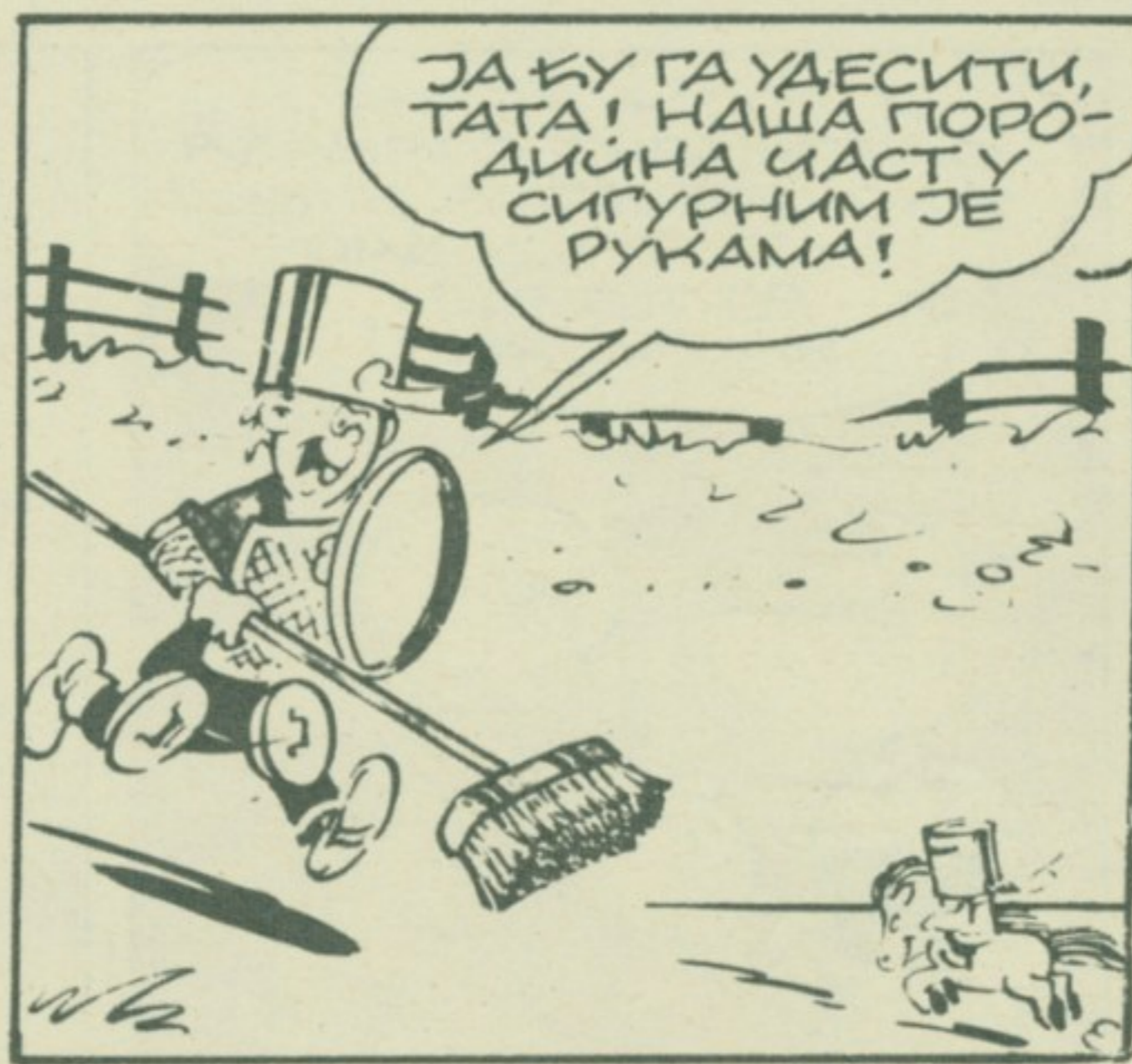
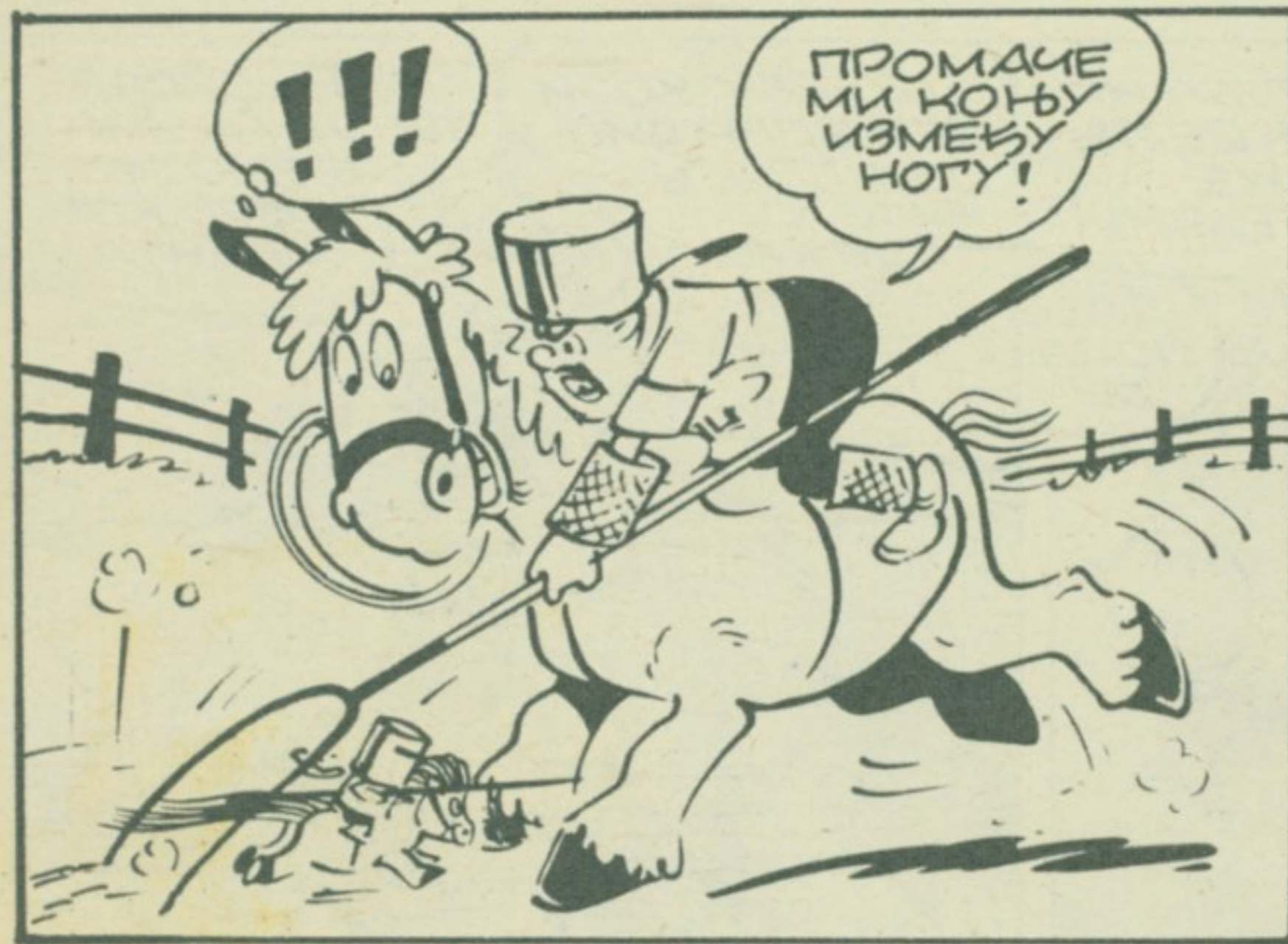

ХЕЈ! ТРОЛОВИ!
ПРЕДАЈТЕ
СЕ!

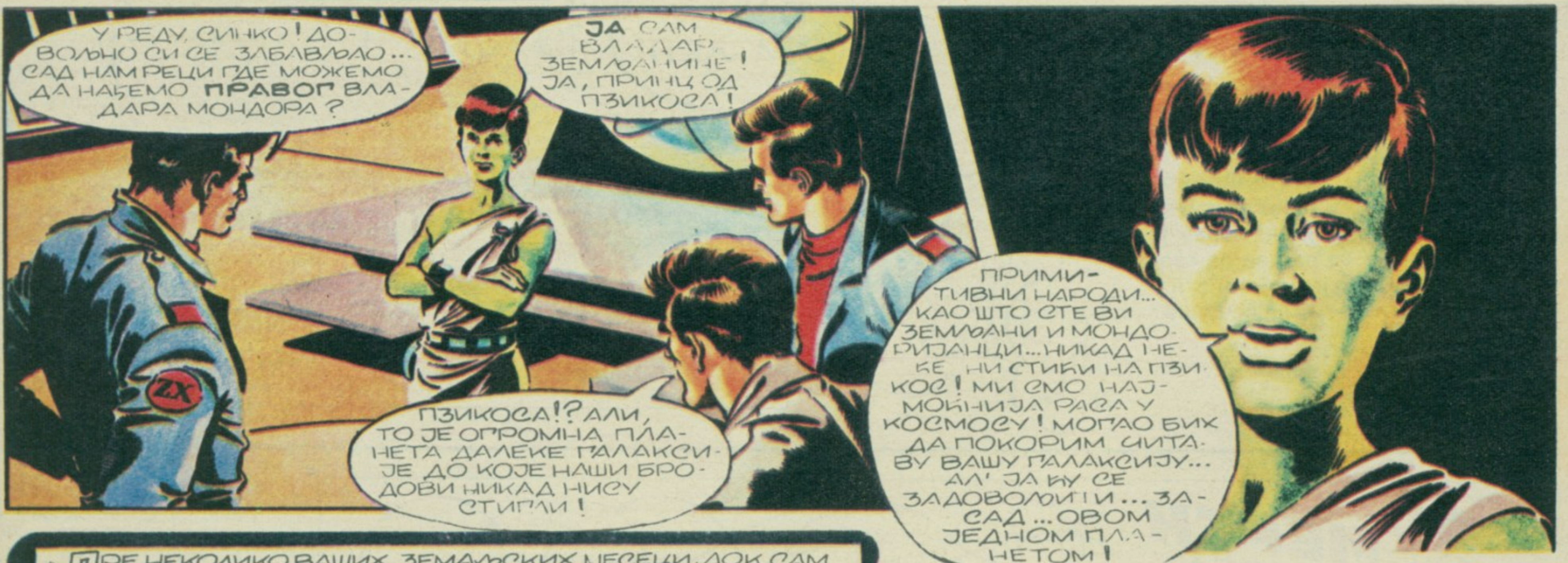
ДА СЕ ПРЕДАМО? НИКАД!
И МИ ИМАМО ОКЛОПЕ!
ТРУДИ, СТАВИ МИ ШЛЕМ!
ТОМИ, СПУСТИ
МОСТ!

РАЗУМЕМ,
ТАТА
ВИТЕ-
ЖЕ!

Нула X: МАЛИ ТИРАНИН

У РЕДУ, СИНКО! ДОВОЉНО СИ СЕ ЗАБЛАВЉАО... САД НАМ РЕЦИ ГДЕ МОЖЕМО ДА НАЂЕМО ПРАВОГ ВЛАДАРА МОНДОРА?

ЈА САМ ВЛАДАР, ЗЕМЉАНИНЕ! ЈА, ПРИНЦ ОД ПЗИКОСА!

ПЗИКОСА!? АЛИ, ТО ЈЕ ОГРОМНА ПЛАНЕТА ДАЛЕКЕ ГАЛАКСИЈЕ ДО КОЈЕ НАШИ БРОДОВИ НИКАД НИСУ СТИГЛИ!

ПРИМИТИВНИ НАРОДИ... КАО ШТО СТЕ ВИ ЗЕМЉАНИ И МОНДОРИЈАНЦИ... НИКАД НЕ БЕ НИ СТИГЛИ НА ПЗИКОС! МИ СМО НАЈМОЊИЈА РАСА У КОСМОСУ! МОГАО БИХ ДА ПОКОРИМ ЦИТАВУ ВАШУ ГАЛАКСИЈУ... АЛ' ЈА КУ СЕ ЗАДОВОЉИТИ... ЗАСАД... ОВОМ ЈЕДНОМ ПЛАНЕТОМ!

ПРЕ НЕКОЛИКО ВАШИХ, ЗЕМАЉСКИХ МЕСЕЦИ, ДОК САМ СВОЈИМ КОСМИЧКИМ БРОДОМ ИСТРАЖИВАО ВАШУ ГАЛАКСИЈУ, НАПАО МЕ ЈЕ БРОД СА МОНДОРА...

...МИ НИСМО РАТОБОРНИ... АЛИ ОДЛУЧИО САМ ДА МОНДОРУ ТРЕБА ДАТИ ДОБРУ ЛЕКЦИЈУ, ЗАУЗЕО САМ МОНДОР...

ЗАУЗЕО СИ ЦЕЛУ ПЛАНЕТУ!! КАКО?

СНАГОМ ВОЉЕ! НА ПЗИКОСУ МИ УЧИМО КАКО ДА КОРИСТИМО СНАГУ ВОЉЕ! ЈА МОГУ ДА КОНТРОЛИШЕМ МАШИНЕ И ЉУДЕ НА ОВОЈ ПЛАНЕТИ ТАКО САМ ЗАУЗЕО И ВАШ БРОД!

АЛИ... ПРАВО ЈЕ ТО ШТО РАДИШ! МОИ ДОРИЈАНЦИ ИМАЈУ ПРАВО ДА УПРАВЉАЈУ САМИ СОБОМ!

ЈА САМ НАЈЈАЧИ ПА ЈА И ВЛАДАМ! ТО ЈЕ ЈЕДИНО ПРАВО! ЗАНИМАЉИВО ЈЕ ИМАТИ ЦИТАВУ ПЛАНЕТУ КАО ИГРАЧКУ!

ДОКТОР ЈЕ ИЗГУБИО СТРАЉЕЊЕ...

ПУСТИ! ПА ОН ЈЕ САМО ДЕТЕ!

МОЖДА ПО ИЗГЛЕДУ... АЛ' У СТВАРИ ЈЕ ПРАВО ЧУДОВИШТЕ! ТРЕБА ГА СЕ ОСЛОБОДИТИ...

АЛИ...

...И ИСТОПИО СЕ!

ПА ЈА САМ ТИ РЕКАО ДА СУ ТИ ЉУДИ И СТВАРИ У МОЈОЈ МОЊИ! А САД... ДОСАДИЛИ СТЕ МИ, ЗЕМЉАНИ!

ИЗНЕЧАДА, ПОЛ И ЊЕГОВИ ДРУГОВИ КРЕНУЛИ СУ ОШТРИМ КОРАКОМ.

...МОЖЕТЕ СЕ ПРИДРУЖИТИ ОСТАЛИМ МОЈИМ ИГРАЧКАМА!

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ: РОБОВИ!

ДЕДА И ПЕЧУРКЕ

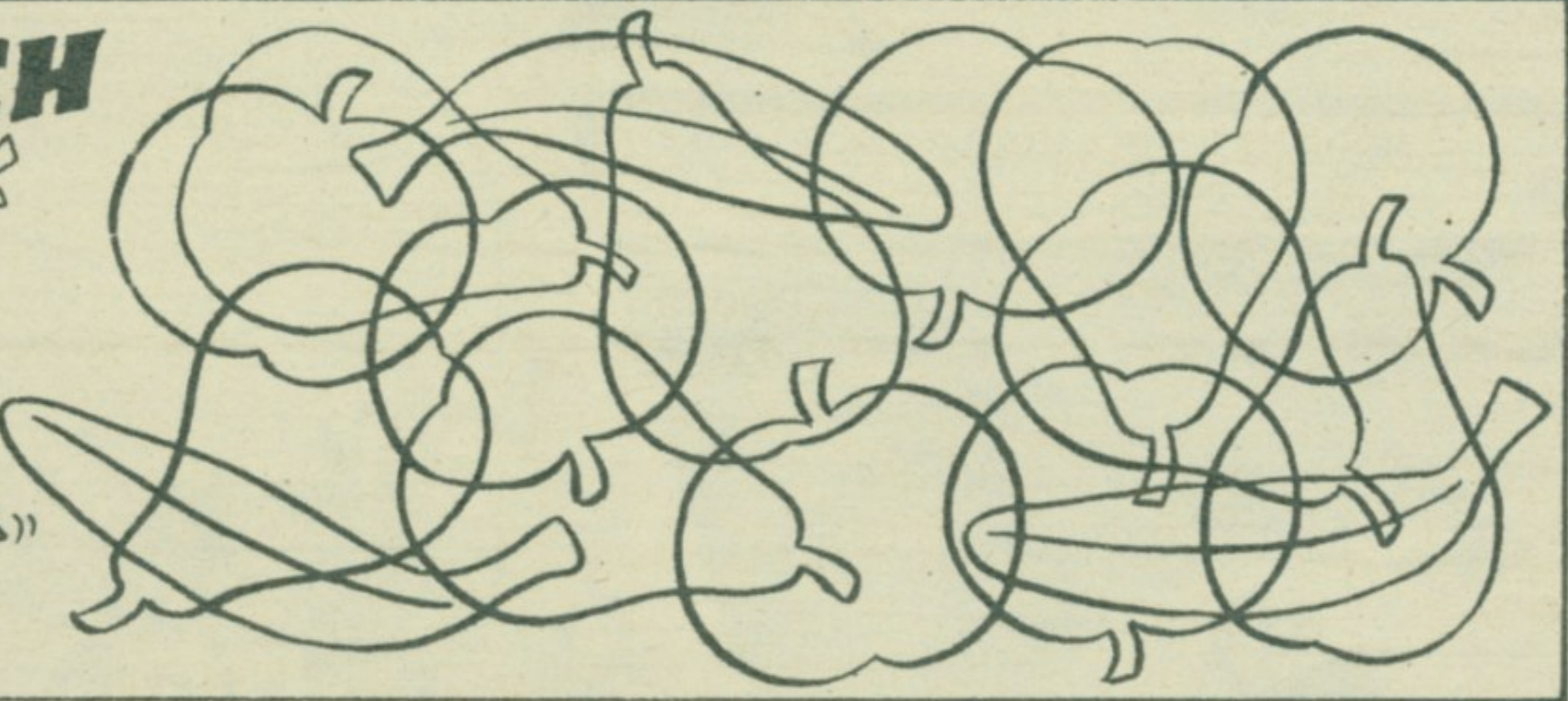
Деда који је уместо шешира ставио печурку на главу нашао се у недоумици. Убрао је 29 печурки и то по две од сваке врсте, само једној није нашао пара. Која је то печурка?

ОДГОВОР:

Печурка број 27.

ПО МЕРЕН СИ ИМАК

Дечак има старински фото-апарат и треба му мало више времена да га подеси за снимање ове мртве природе. Добро погледај слику и преброј колико се каквог воћа налази на слици.

ОДГОВОР:

На слици су насланик 3 банана, 6 јабука и 7 крушака.

● четири америчка студента постигла су необичан рекорд: гурали су пред собом буре 996 километара, од града Мар

шала у америчкој савезној држави Минесоти до Сен Луиса у држави Мисури. Један од студената изјавио је новинарима да би свакако прешли и она четири километра која су им недостајала до хиљаду да им се на улазу у Сен Суис буре није распало.

● према ранг-листи коју сваке године праве спортеки но-

винари светских листова и агенција спортиста број 1 у 1970. години је бразилски фудбалер Пеле, који је добио 79 поена. На друго место са 71 поеном дошао је белгијски бициклиста Еди Меркс. Касијус Клеј је на овој листи тек на 8. месту.

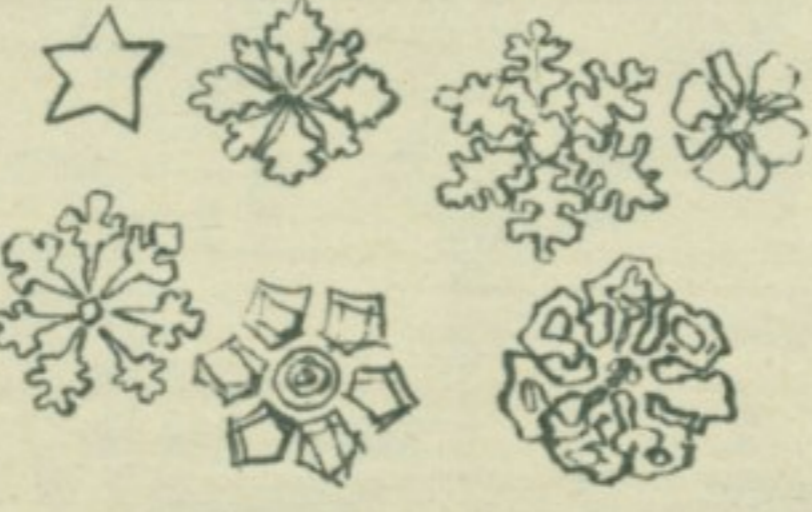
ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● младунчад опосума, животиње из породице торбара која живи на америчком континенту, толико су сићушна да њих 15 може да стане у супе-

ну кашику. Неколико недеља по доласку на свет они излазе из „торбе“ коју женка има на трбуху и својим малим реповима окаче се за мајчин реп, који она држи подигнут изнад леђа.

● једна снежна пахуљица састављена је од хиљаде кри-

стала, а сваки кристал има облик минијатурне звезде са шест кракова. На овим крацима гомилају се комадићи леда. Ниједна пахуљица није слична другој.

● поред библиотеке, дискотеке и кинотеке постоје и лудотеке. То су у ствари установе у којима деца добијају играчке на недељу дана, као књиге у библиотекама. Назив потиче од латинске речи лудус-игра. На идеју да отворе лудотеку први су дошли пре

неколико година Скандинавци. Данас их само у Француској већ има три.

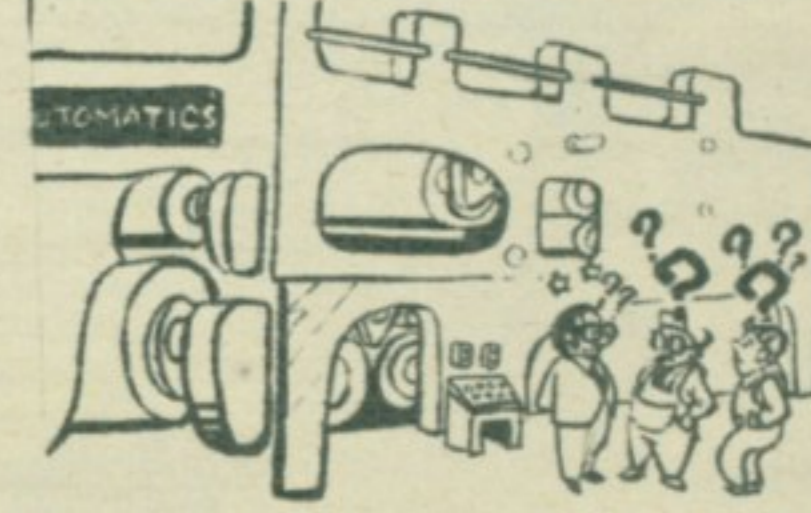
● недавно је у месту Вијен на реци Изер у Француској ча совничар Албер Фурије, приликом копања темеља за стаклену башту открио остатке мамута. У први мах је поми-

слио да је то корење неког дрвета. Али, копајући даље наишао је на кост дугачку више од метра и дебелу 20 сан-

тиметара. Фурије је кост однео стручњацима Центра за истраживање и археолошко проучавање који су му после извесног времена јавили да је пронашао кљову мамута.

● лист „Обсервер“ који излази у калифорнијском граду Корнинг, објавио је недавно следећу вест: „Ако вам се наш данашњи број свиђа заслуга је нове ултрабрзе ротационе машине на којој се данас наш лист први пут штампа“. Сутра дан се у истом листу појавила оваква вест: „Ако вам се данашњи број не допада разлог је у томе што нико од нас не зна како се у ствари рукује овом ултрабрзом машином“.

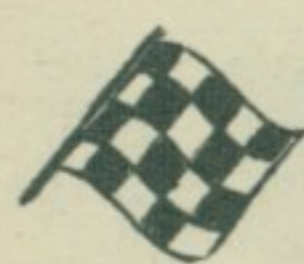

Dan
BARRY

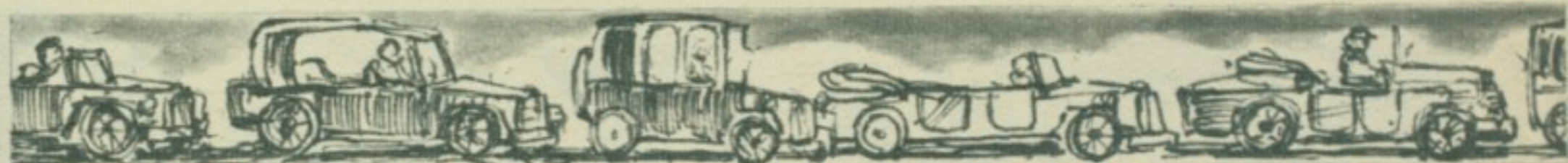
ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: КОРЊАЧА-СПАСИЛАЦ!

ИСТОРИЈА АУТО-ТРКА

СВЕ БРЖЕ И ЛУЋЕ

СЛАВА «АЛФА РОМЕА». Аутомобили италијанске фабрике Алфа Ромео побеђивали су све од реда у тркама тридесетих година. Ово је Луј Чирон у трци за француски Гран При 1934. Иза њега је „Ауто Унион“.

АУТОМОБИЛСКЕ ТРКЕ НЕ СЛУЖЕ ДАНАС ФАБРИКАМА ЗА ПРОПАГИРАЊЕ ЊИХОВИХ КОЛА. ТО СУ МОДЕРНЕ ГЛАДИЈАТОРСКЕ ИГРЕ У КОЈИМА СЕ ВОЗАЧИ ИГРАЈУ СА СМРЋУ

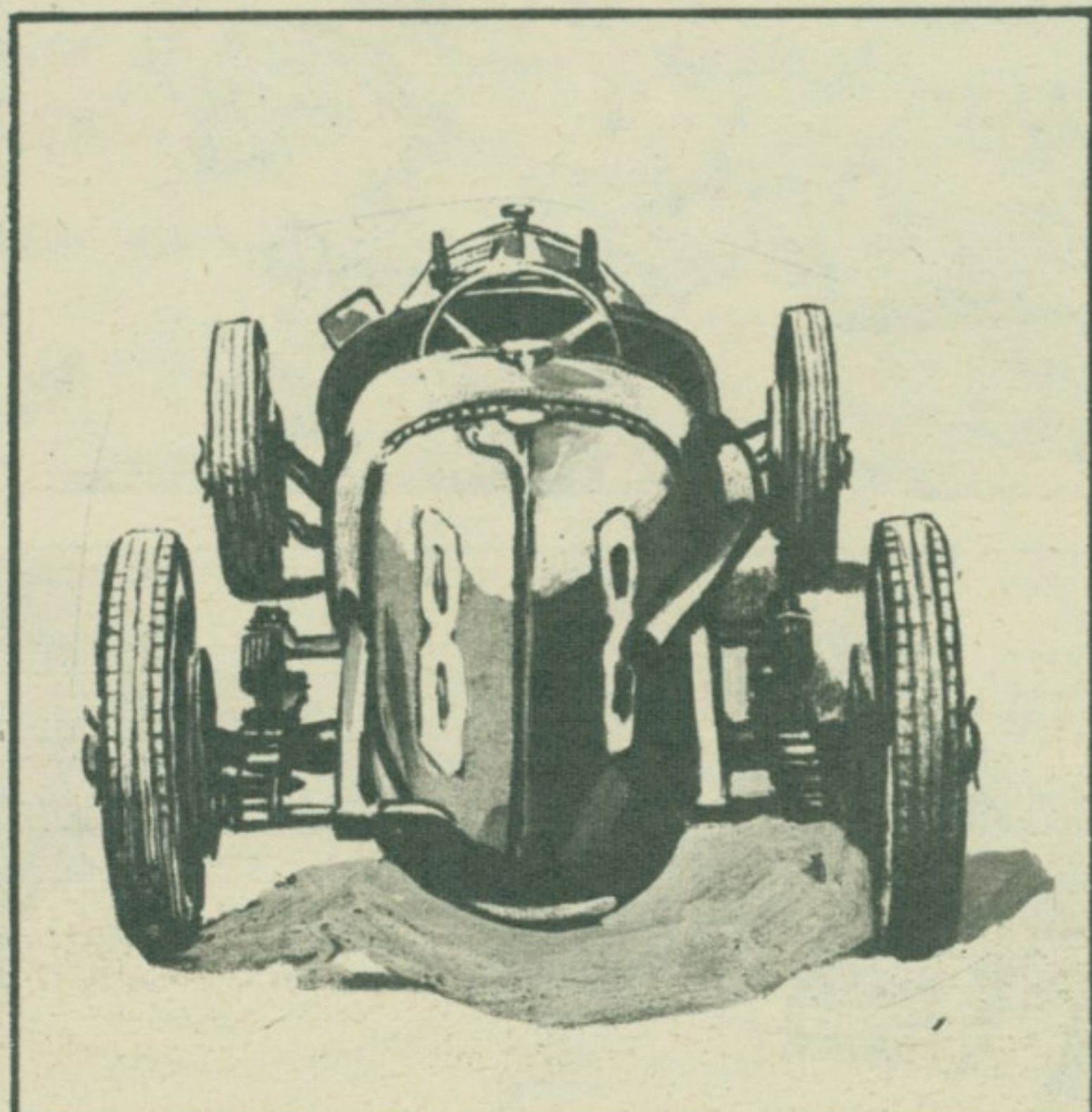
ЖЕНЕ ВОЗАЧИ. Елизабета Јунк воzeћи „Бугати“ стигла је 1928. пета у трци „Тарга Флорио“ у брдима острва Сицилије. И најиздржљивији мушкарци одустајали су на овој тешкој стази. Жене ипак нису биле бројне међу такмичарима.

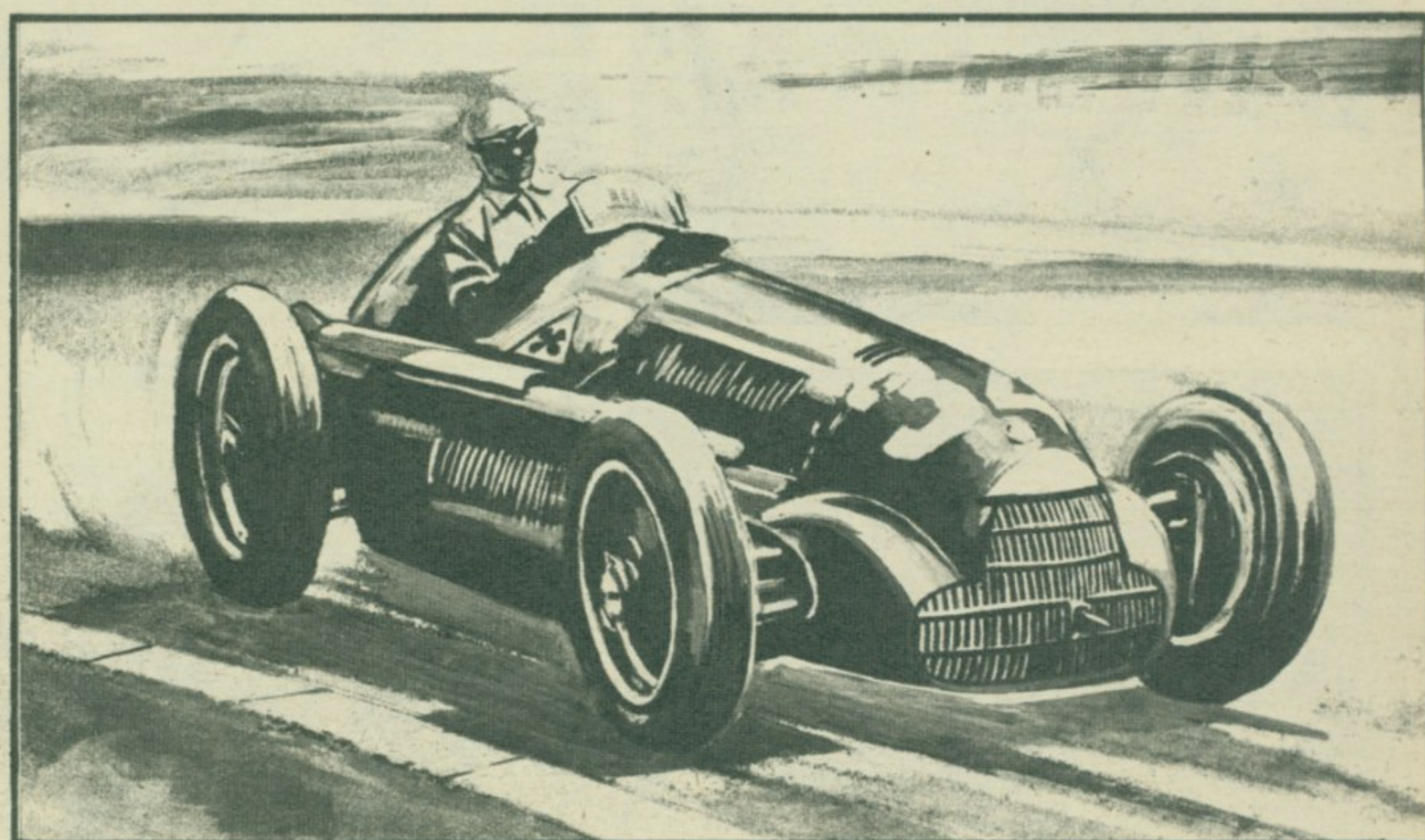
ПОСЛЕ СМРТИ. Јохан Ринт постао је светски шампион 1970. — после смрти. Погинуо је 5. септембра на пробној трци у Монци.

ДРУГИ. Белгијанац Цеки Икс је други у коначном пласману — (после Ринта) трка за светско првенство 1970.

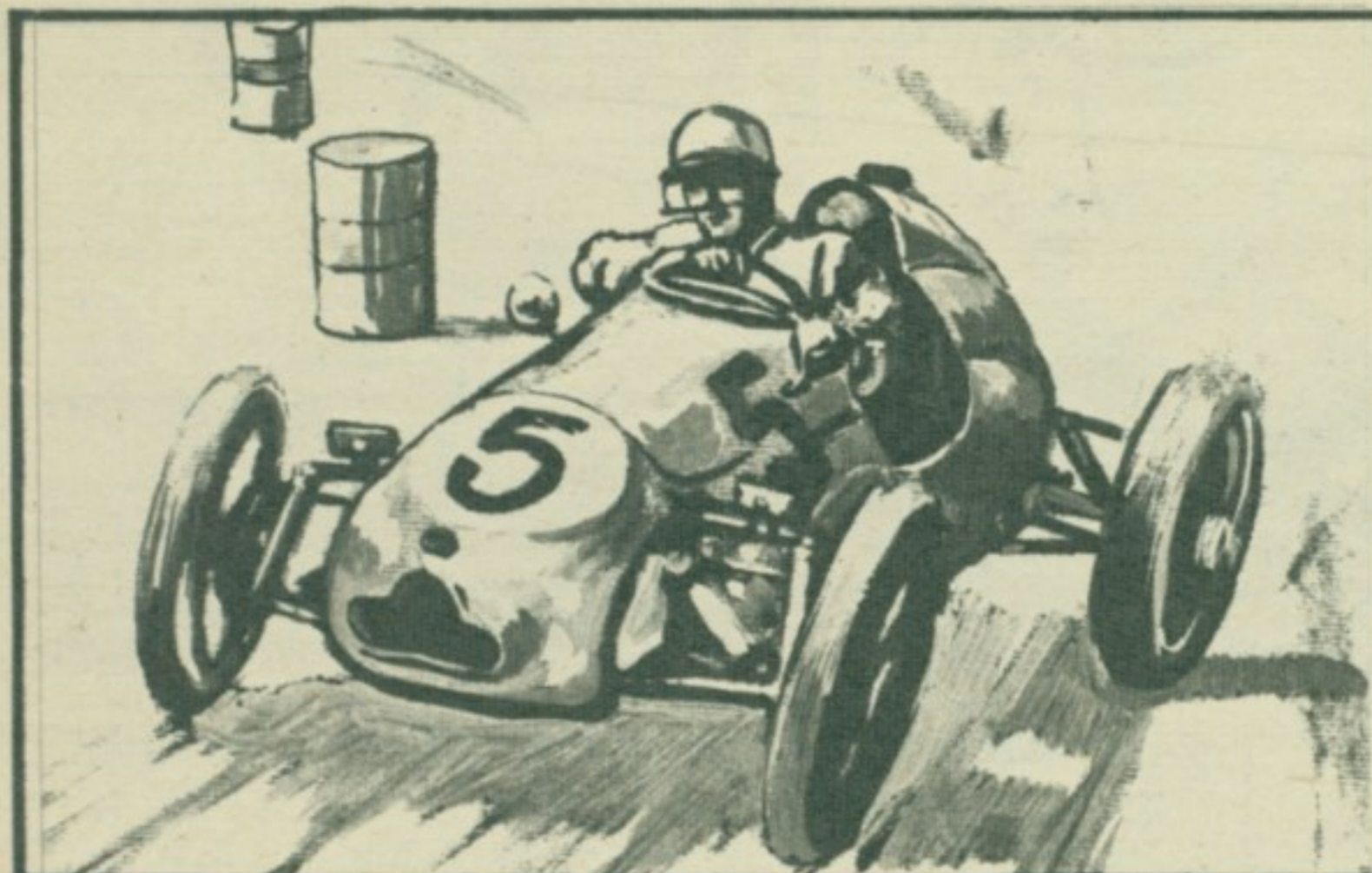
НИЈЕ ПОБЕЂЕН. „Алфа Ромео ПЗ“ био је можда најбољи тркачки аутомобил свих времена. Појавио се 1932. године и био први једносед у тркама за Гран При. Овај модел (240 км/час) није никад изгубио ниједну трку!

НЕПОБЕДИВИ ФАРИНА. Италијански возач Фарина освојио је 1946. првенство са „Алфа Ромеоом 158“. Била је то његова прва од 27 узастопних победа у тркама за Гран При. После другог светског рата трке и тркачки аутомобили све мање служе за рекламу фабрикама аутомобила и све више су спортска такмичења која се приређују за разоноду публици.

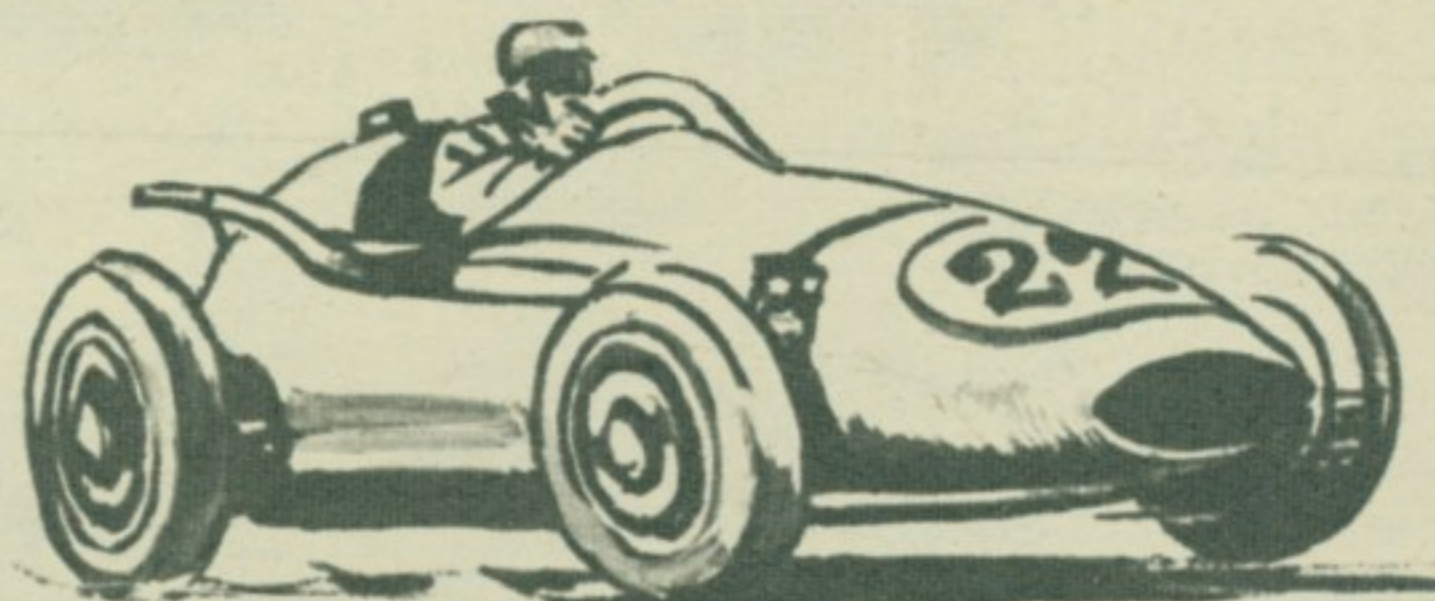

НА ПИСТАМА СВЕТА

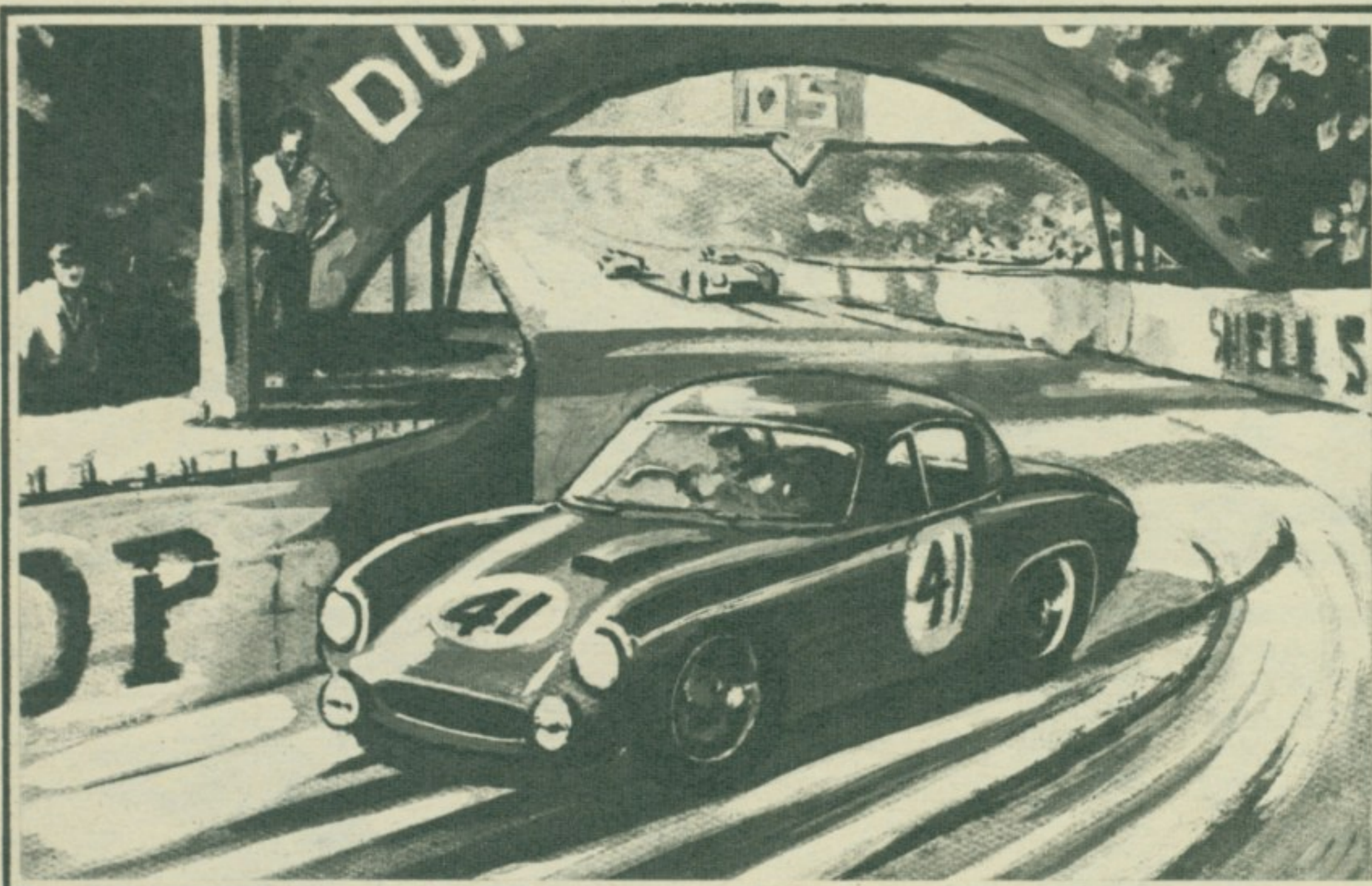

ФАНЂО.

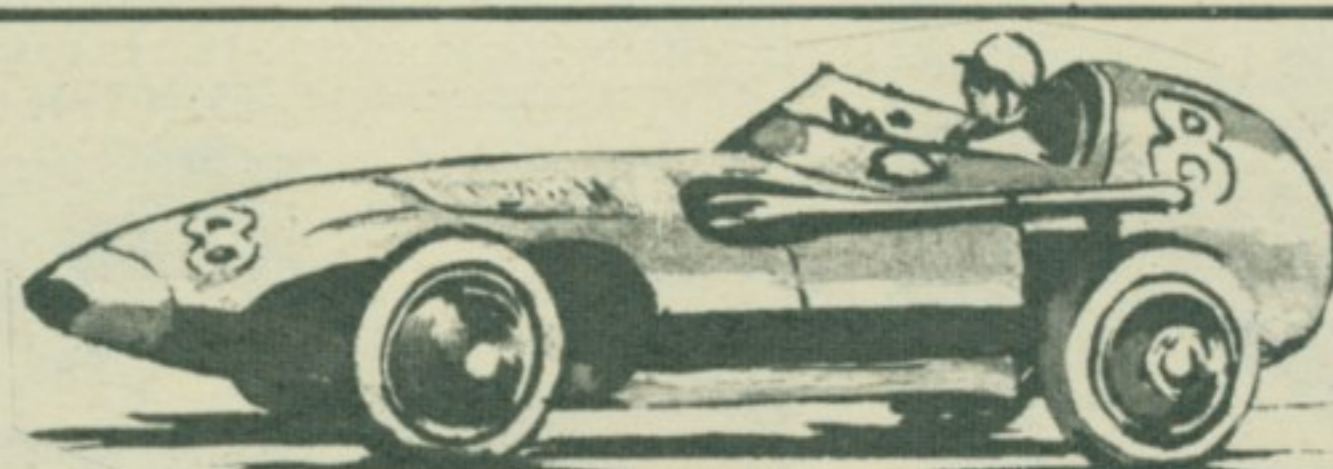
Аргентински возач Хуан Мануел Фанђо возио је „Алфа Ромео 158“ и са њим победио у првенству за Гран При 1951. године. Он је заблестао као муња у Европи добивши једне сезоне шест Гран Прија. (Види „Забавник“ број 982 од 23. X 1970).

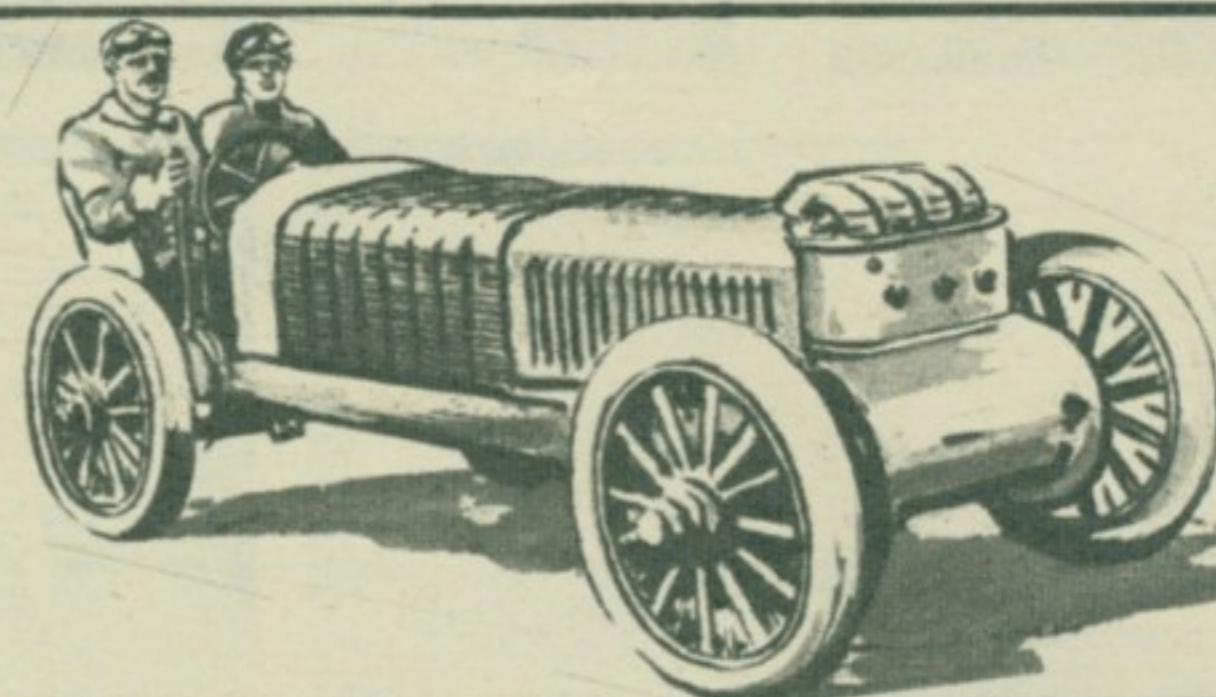
ЕНГЛЕЗ. Тони Брукс победио је 1955. са „Конотсом“ за Гран При у Сиракузи. Био је то први аутомобил — победник на тркама — израђен у потпуности у Енглеској.

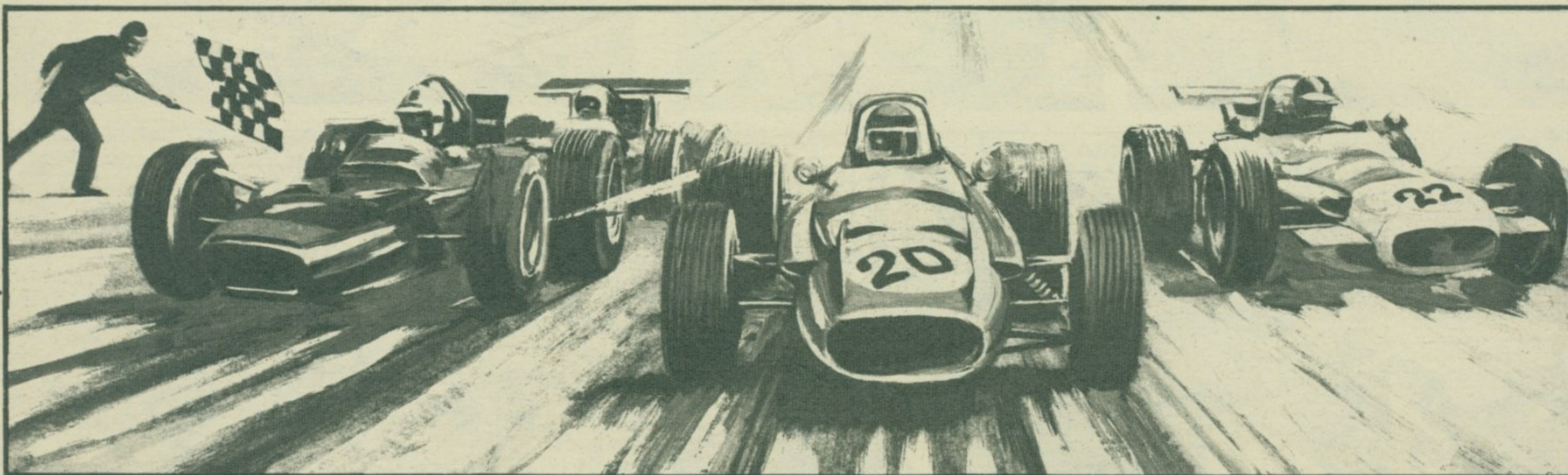
»ЛОТУС ЕЛИОТ«. Енглец Колин Чепмен је конструисао и возио „Лотус Елиот“ који је 1959. године победио у својој класи у трци „24 сата“ у Л’Ману (Француска) и донео свом конструктору још много победа. Овај тип кола куповали су и богаташи, приватни возачи за јурњаву по друмовима.

»ВАНВОЛ«. Стерлинг Мос, Тони Брукс и Стјуарт Левис-Ивенс побеђивали су са колима „Ванвол“ у тркама за Гран При 1956. 1957. и 1958.

ПРЕДЊА ВУЧА. Волтер Кристи из Њу Џерсија (САД) још 1904. године је конструисао кола са четири цилиндра и вучом на предње гочкове.

СЛАВНА ПИСТА У МОНЦИ. Разлика у брзини између првих и четвртних кола у трци за италијански Гран При у Монци (код Милана) 1969. године била је мања од једне секунде! Гледаоци су могли да виде само како испред њих пролећу нејасне мрље, Један круг ове писте прође се и брзином од 240 км/час. У кривинама се у Монци вози брзином од 160 км/час а на правим деловима писте 300 км/час. Писта има три дужине: 5.750 м, 4.350 м и 2.385 м.

СВЕЖЕ ЦВЕЋЕ НА ГРОБУ ОМОГУЋИЛО ЈЕ ЏОНИЈУ ДА ДОЗНА ДЕВОЈЧИНО ПРЕЗИМЕ...

САЛИ ВЕЛС? ДЕВОЈКА С ТЕЛЕВИЗИЈЕ! НИЈЕ НИ ЧУДО ШТО СУ НАПАДИ НА БРОНСА ПРЕКО МАЛОГ ЕКРАНА БИЛИ ТАКО ЖЕСТОКИ!

57. УЛИЦА
ЈЕДАН СМЕР

19. УЛИЦА

САМО ДА НЕ ЗАКАСНИМ!

САЛИ ВЕЛС ЈЕ УПРАВО ЗАВРШАВАЛА ПОСЛЕДЊИ ЧИН НЕОБИЧНО ВЕШТО СМИШЉЕНЕ АКЦИЈЕ ПРОТИВ БРОНСА...

МОЖДА ВИШЕ НИСИ СУЈЕВЕРАН, БРОНСЕ! АЛИ КАД САМ ТЕ ЈА ПОЗНАВАО...

П...ПИТ ВЕЛС!? НЕМОГУЋЕ! ПА ЈА САМ ТЕ ЛИЧНО УБИО! ЈА НИКАД НИСАМ ПРОМАШИО!

ОНОГ ПУТА ЈЕСИ, БРОНСЕ! ЗАР БИХ ИНАЧЕ БИО САД ТУ... ДА ТИ СЕ ОСВЕТИМ!

Н...НЕ! ТИ СИ БИО ДОБАР МОМАК... НИСАМ ЖЕЛЕО ДА ТЕ УБИЈЕМ... АЛ' СИ МИ СЕ НАШАО НА ПУТУ! СВЕ ЋУ УЧИНИТИ...

А ТАДА...

СВЕ СИ ВЕЋ УЧИНИО, БРОНСЕ! И ТВОЈЕ РЕЧИ... И ТВОЈЕ ОДВРАТНО ЛИЦЕ... СВЕ ЈЕ СНИМАЊЕНО НА МАГНЕТОФОНУ!

ДА... ЈА САМ КЋЕРКА ПИТА ВЕЛСА... САЛИ! И „СТРАШНИ“ ИСТОВРЕМЕНО!

У ТОМ ТРЕХУТКУ...

СВРШЕНО ЈЕ С ТОБОМ, БРОНСЕ!

ОПЕТ ЈЕ ЈЕДАН НЕСПОРАЗУМ ПОТПУНО ПРОМЕНИО СИТУАЦИЈУ...

НЕ, САЛИ! НЕ ЧИНИТЕ ГЛУПОСТ...

ОООХ... СВЕ СТЕ ПОКВАРИЛИ! НИСАМ НИ ИМАЛА НАМЕРУ ДА ГА УБИЈЕМ! ВЕЋ САМ ДОБИЛА...

ДОКАЗ О МОЈОЈ КРИВИЦИ! ТАЧНО! СНИМИЛА МЕ ЈЕ НА МАГНЕТОСКОПУ! АЛИ, ТАЈ СНИМАК НИКО ЖИВ НЕЋЕ ВИДЕТИ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Када је тог августовског дана 1969. године острвом Блок Ајленд одјекнула сирена, острвљани су одмах схватили да се догодило нешто страшно

УЗБУНА У БЛОК АЈЛЕНДУ

Породица Крамек напустила је изнајмљену кућицу негде око 14,15 час. Било их је четворо: отац Стенли, мајка Гудрун, осамнаестогодишња Дијана и Стивен коме је било тринаест. Са њима је кренуо и Метју Хикл, Стивенов друг. На Дијанино наваљивање упутили су се према стеновитом затону сасвим на северу малог острва. Ту, на усамљеној стеновитој обали, коју су већито тукли ветрови и таласи, уздизао се камени светионик. Од куле је даље у море водио широк пешчани спруд звани Сенди Поинт, који се завршавао подводним стенама пуним непријатних изненађења. Вода је овде кључала као бесна правећи вирове.

БЕЗАЗЛЕН ПОЧЕТАК

Чим су стигли близу светионика, Дијана је отрчала за једно узвишење од песка и села. Стивен са својим другом продужио је даље обалом. Отац је распредио свој прибор за пецање и бацио удицу, а мајка која је недавно имала једну операцију на куку, поставила је ногаре у песку и почела да слика светионик. Било је 14.30 часова. Док је Стенли Крамек вукао по песку свој први улов, сат и четврт касније, изненада зачу узнемирен глас своје жене:

— Стенли, чини ми се да чујем Стивена како виче! Отац начули уши, али од шума таласа ништа није могао да разабере. Гудрун је, међутим, била упорна:

— То је Стивен. Нешто му се догодило.

Стенли Крамек тада примети свога сина како из правца светионика трчи кроз песак. Дечак као без душе дотрча и паде пред његове ноге.

Гудрун је видела како је њен муж зграбио за мишице сина који му је нешто причао из безумљена лица. Отац испусти дечака на песак и лица бела као креч потрча према светионику. На путу срете аутомобил, у којем је седео неки брачни пар који је кренуо у шетњу.

— Двоје деце је однело море, доле на рту — изговори он без даха — Брзо! Зовите помоћ!

Аутомобил одмах крену, а Крамек настави да трчи према Сенди Поинту. Морао је да се пуже уз дуне које су овде биле прилично високе да би најзад прошао светионик и стигао на рт покривен влажним и чврстим песком. Никога тамо није било. На песку примети Дијанину плаву блузу коју је носила преко купаћег костима.

ОПАСНА СТРУЈА

Када је одјекнула сирена, двадесетак добровољних спасилаца се острва потрчаше у помоћ. Чарлс Конли, њихов командир, управо је после дежурства кренуо кући кад зачу глас спикера са радија: „На Сенди Поинту се неко дави“. Журно излете из куће и на прагу рече жени:

— Брзо обавести обалску стражу!

Не часећи ни часа Чарлс похита према северној страни острва.

Само двадесет минута касније Стенлију Крамеку придружили су се први спасиоци: Конли и још неколико његових другова.

За оног ко није познавао острво ништа није изгледало трагично. Море је било мирно, небо без облака. Али, Конли је сувише добро познавао ово место. На пучини недалеко одавде море, завила зећи с плимом и повлачећи се кад наиђе осека, ствара јаку струју која одвлачи све са обале Сенди Поинта. Одатле се опасна струја губи ка истоку у Атлантук. Није дан пливач није могао да се бори против ове струје. Конли је знао: или ће децу пронаћи живу негде даље на пучини, или их њихови родитељи никад више неће видети. Јер, море овде не избације тела која струја одвуче ка истоку.

ВАРЉИВИ ТАЛАСИ

На обали је из безумљени Стивен једва смогао снаге да непрекиданим гласом исприча мајци шта се догодило:

— Мет и ја истраживали смо обалу а онда смо угледали Дијану како седи на једној дуну. Замолили смо је да нам покупи парчад дрвета које је вода избацила на обалу. Прихватила је...

Играјући се, све троје су стигли на дуги језичак пешчаног спруда који се полако спуштао у море.

— Одлучили смо да се мало поквасимо — причао је Стивен. — Тата нам је рекао да на том месту не пливамо и ми смо само загазили до колена. То нам се свиђало. Тада су истовремено наишли таласи с обе стране спруда и одигли нас неколико санти метара, а затим благо спустили. Било је то чаробно љубавље. Загазили смо дубље, вода нам је била до појаса. Тада је Дијана рекла да је боље да се вратимо. Али, следећи талас нас је још више подигао, а кад нас је спустио нисмо имали више тло под ногама. Морали смо да пливамо...

Мет Хикл је био малог раста па су Дијана и њен брат Стивен покушали да га држе између себе како би испливали. Стивен је био на челу, а Дијана позади. Убрзо, Стивен је осетио тло под ногама али кад се окренуо да пружи руку Мету и Дијани наишао је нови талас и однео их ка отвореном мору. Стивен је стигао само да викне:

— Дијана, можеш да изиђеш. Пливај Мет, пливај!

Кренуо је у воду да им помогне, али сестра му довикну:

— Врати се, зови тату. Брзо Стивен, тражи помоћ...

На обали се окупиле гомила људи. Сви су са олакшањем одахнули кад се на мору указао бродич обалске страже и упутио се према пучини. Поново се појавио после десетак минута. Конли са обале даде знак посади да крене према истоку. За кратко време брод обиђе између обале и гребена и, не нашавши ништа, настави трагање.

Прошло је више од сата а очајање са Стенлија и Гуд-

рун прешло је и на присутне. Са севера се дизала магла. Острвљани су знали шта то значи. Ако брод не пронађе децу за десет-петнаест минута, спаса им више нема.

ДУГО БДЕЊЕ

Брод вођен искусном руком капетана обалске страже Роберта Видермана пловио је према југу, а онда убрзо скренуо ка северозападу. На пола километра од пучине зауставио се, мотори су престали да раде.

Вероватно се нешто догодило, помислише људи на обали и пожурише према колима хитне помоћи из којих се чуо глас из радија:

— Обалска стража... видимо из воде... нико... крећемо правац рт Олд Харбор.

Шта значи та порука? Дали су деца жива или мртва? — питали су се Крамекови хитајући према Олд Харбору.

Кад су стигли на кеј, угледали су две прилике умотане у ћебад. Седеле су. Значи, живи су... Сузе, смех и плач све у исто време.

Дијана је касније испричала:

— Знала сам да ће Стивен позвати помоћ. Најважније је било да се одржимо на води и останемо присебни. Храбрила сам Мету, причала му шале. С времена на време придржавао се за мене. Кад смо видели бродич уплашили смо се да нас неће примети. Ипак... видели су нас. Сад је све добро.

3

ВИТЕЗОВИ

ТУРНИР

ВИТЕЗ/ХІІІ ВЕК/

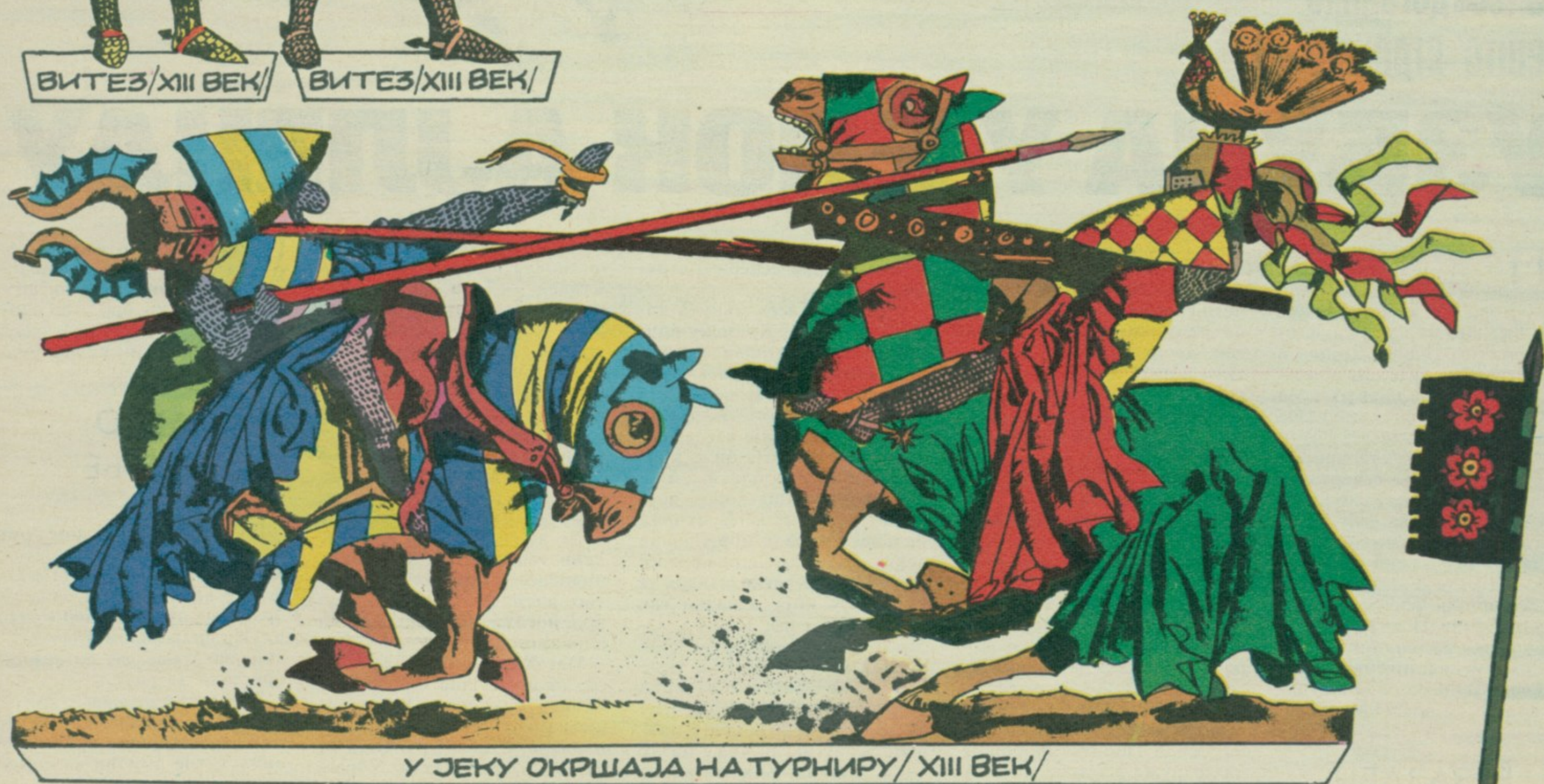
ВИТЕЗ/ХІІІ ВЕК/

Витешки турнири настали су по свој прилици у Француској средином XI века. То су биле ратничке вежбе које се нису изводиле у духу непријатељства већ ради увежбавања и приказивања јунаштва а приређивали су их краљеви и моћни феудалци, обично поводом неке свечаности. Право учешћа имали су само витезови племићког порекла.

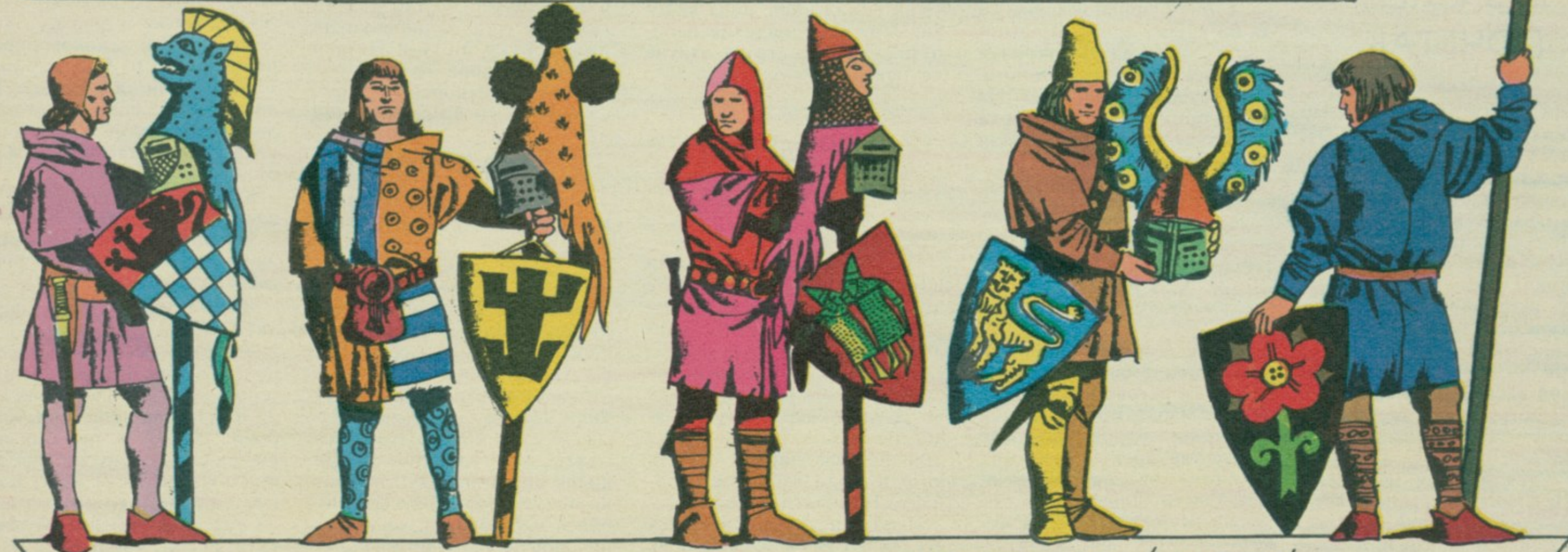
Постојале су три врсте турнирских борби: појединац против појединца, борбе парова и одмеравање снаге и вештине читавих одреда. И у групним турнирским борбама постојало је неколико врста. У првој су две групе витезова на коњима, наоружане само копљима и штитовима, јуришале једна на другу. Код друге врсте групних борби витезови су у оштром галопу налетали једни на

друге трудећи се да противнике избаце из седла. После тога почињала би борба мачевима. Према турнирским правилима, борцима је било забрањено да пробадају мачем — морали су се задовољити само ударцима по глави и грудима. У појединим борбама дозвољавана је употреба буздована и секира али је бодаж био строго забрањено оружје. Витез збачен с коња могао је наставити борбу пешице, али само с борцем који се налазио у истом положају. Коњаници нису смели да нападају пешаке а ни ови њих.

Витез који би прекршио правила турнира био би кажњен одузимањем оружја и изложен општем подсмеху. Ипак, турнири су се понекад претварали у сурове борбе и прави феудални рат с много мртвих и рањених. Због тога су током историје више пута забрањивани. Сасвим су ишчезли у XVI веку.

У ЈЕКУ ОКРШАЈА НА ТУРНИРУ/ХІІІ ВЕК/

ШТИТОНОШЕ С КАЦИГАМА И ГРБОВИМА СВОЈИХ ГОСПОДАРА/ХІІІ ВЕК/

ВИТЕЗ СПРЕМАН ЗА ТУРНИР

ВИТЕЗ НА ТУРНИРУ /XIV ВЕК/

ВИТЕЗ НА ТУРНИРУ /XIV ВЕК/

ГЛАСНИЦИ /1300 год./

ДАМА И ВИТЕЗИ ИДУ НА ТУРНИР /XIV ВЕК/

ГЛАВНИ ОРУЖАР

ДУВАЊЕ У РОГ ОЗНАЧАВА ПОЧЕТАК ТУРНИРА

ВРХОВНИ ГЛАСНИК

ПАЖЕВИ СА СТЕГОВИМА

НАСТАВИТЕ СЕ

РАЗБИГРИБА

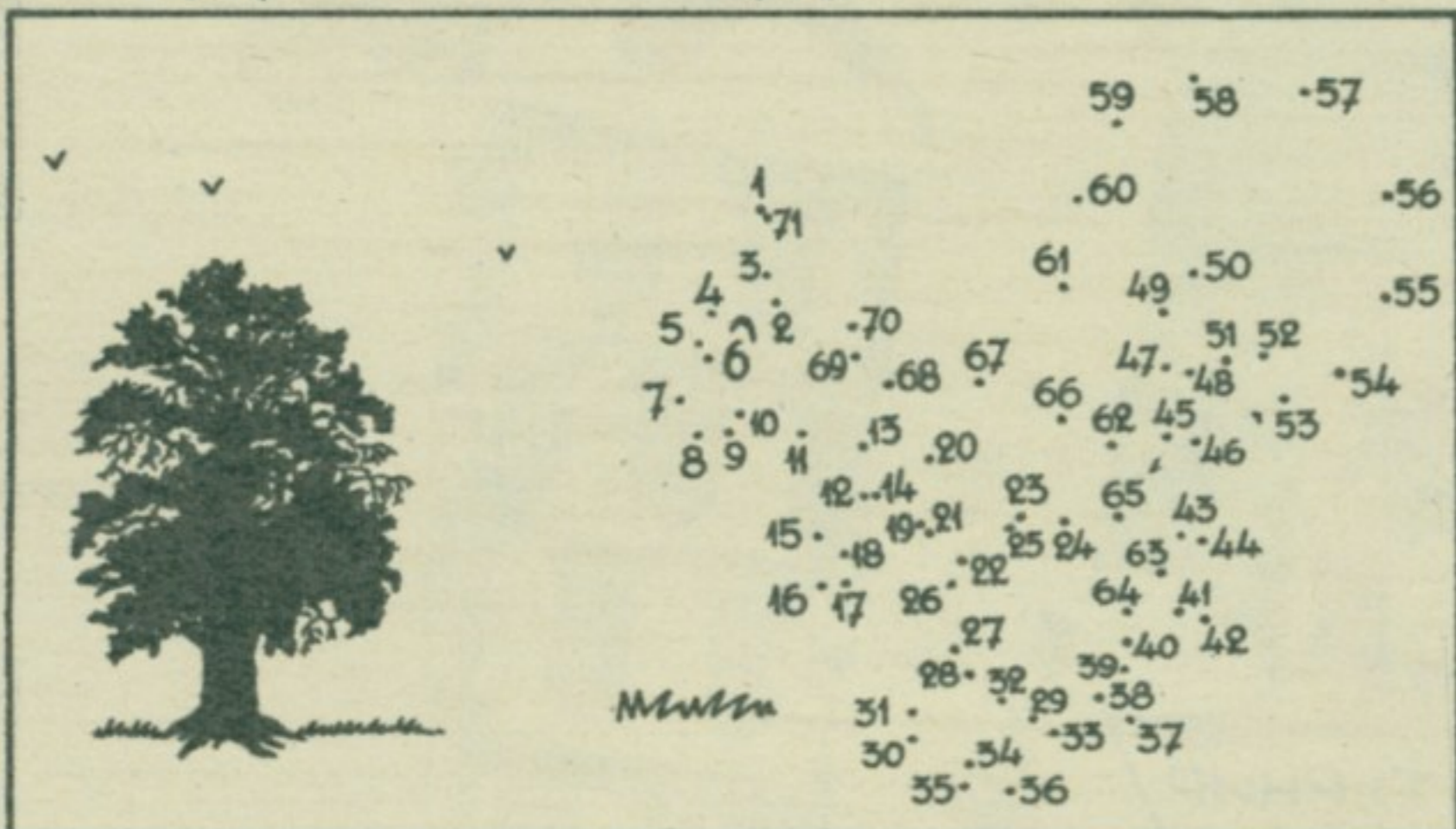
ЗА ТРЕН ОКА

Само један од ових седам белих кругова има исти обим као и лопта којом се игра фока на нашем цртежу. Покушајте да погодите који је то круг не гледајући у наш одговор.

ОДГОВОР:

Круг обележен словом Б.

ОД ТАЧКЕ ДО ТАЧКЕ

Ко живи на овом старом храсту сазнаћете ако спојите све тачке обележене бројевима од 1 до 70.

ОДГОВОР:

Беврница.

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

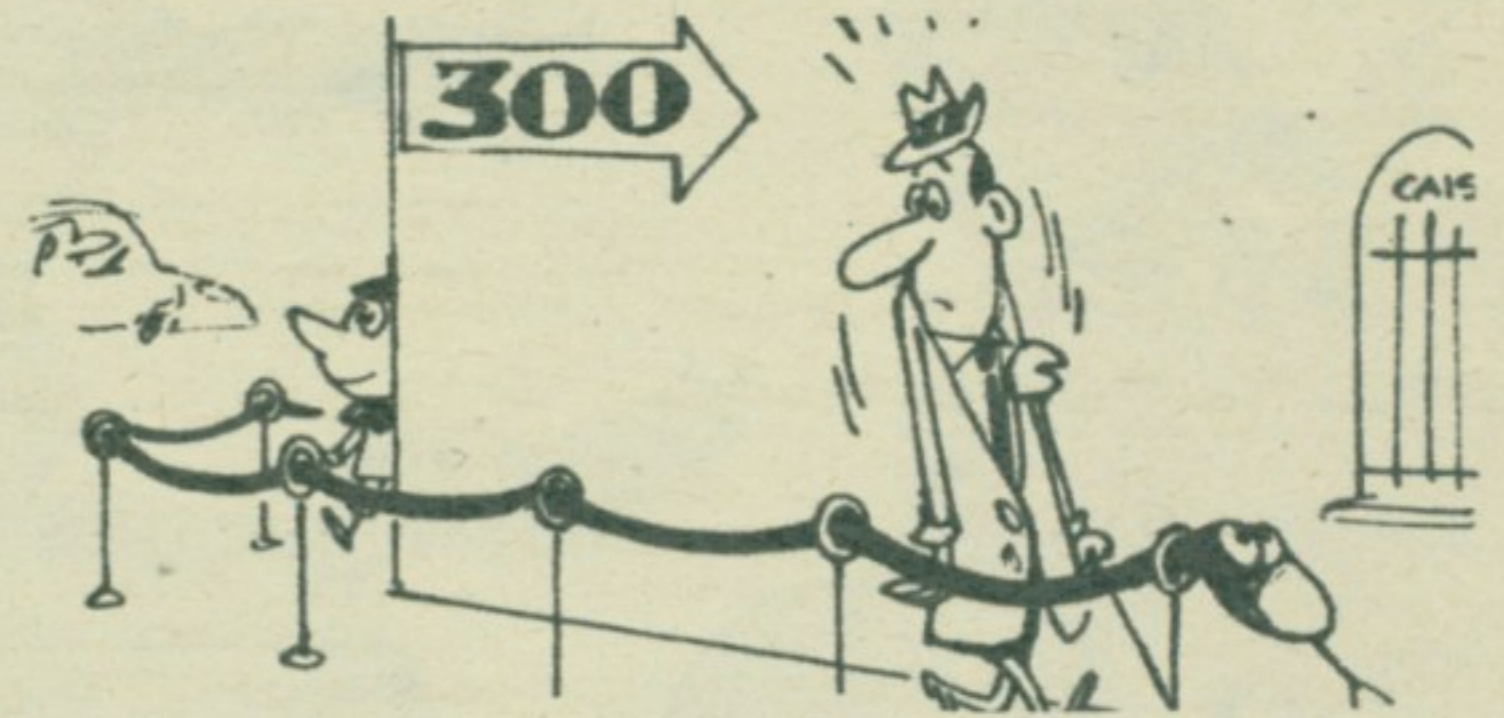
„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.** Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштарца. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА**, Сарајево, Д. Манџина 16.

7

**дана
увек
с вама**

ХУМОР

БЕЗ РЕЧИ

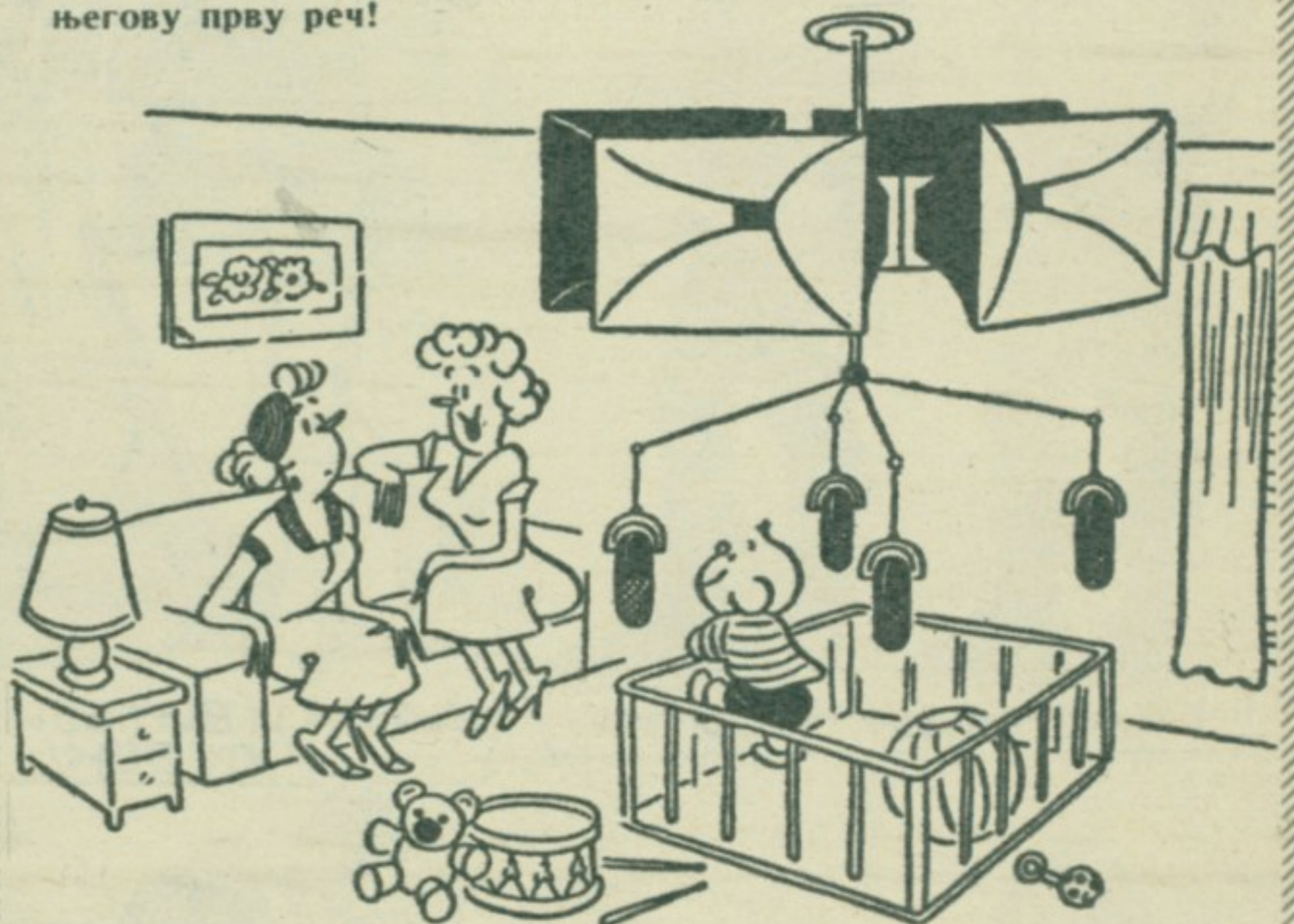

Мама, погоди колико метара пасте за зубе има у туби!

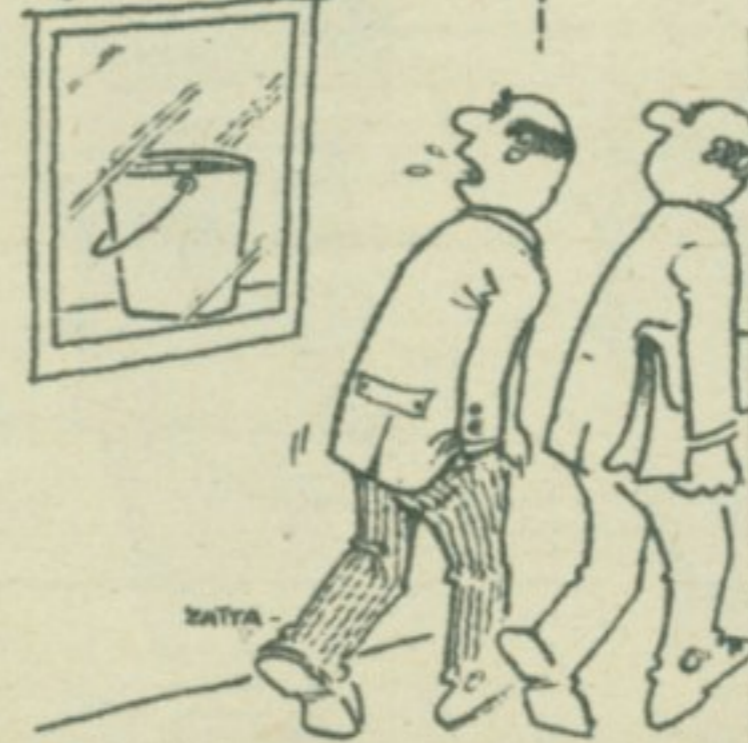

— Знам како ћемо га натерати да покаже језик!

— Не желимо да пропустимо његову прву реч!

У СЛУЧАЈУ ПОЖАРА
РАЗБИТИ
СТАКЛО

— Заборавио сам надобран!

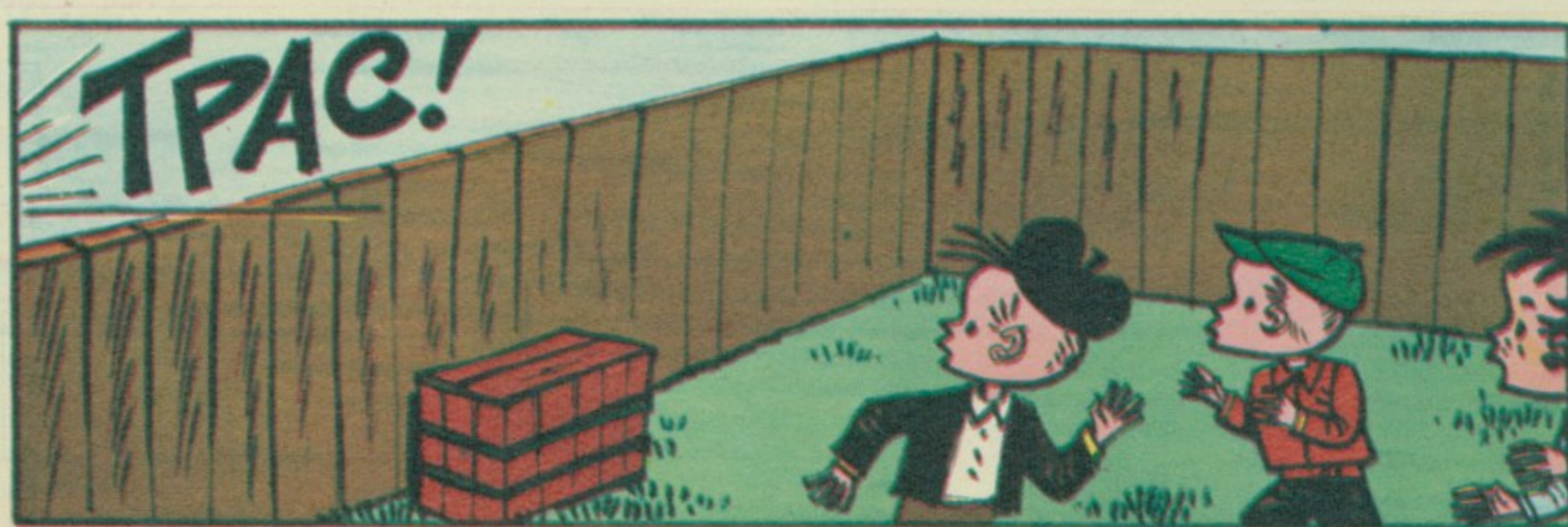

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

Не гони коња бичем
већ пуном зобницом

(Наша народна пословица)

ПОКВАРЕНА РАДОСТ

Зашто то увек морају да раде 28. децембра?

Џон Степлтон је дуго размишљао о томе. То је било најгоре од свега, тај датум: 28. децембра почињали су највеселији празници у години.

Степлтон је пиљио у врата хелије. У ствари било му је јасно зашто се то догађа баш 28. децембра. Тог дана је била годишњица убиства. Да, 28. децембар је био леп датум али сигурно не за оно што је чекало Степлтона — вешање!

Снажни затвореник

Степлтон направи три корака према вратима и својим великим рукама шчепа решетке.

То што је разумео зашто су изабрали баш овај датум није нимало умањило његову љутњу. Напротив.

Цео свет се спремао за дочек Нове године и Степлтон је осећао као да сви други људи уживају на његов рачун, као да ће цео свет да игра за време његовог вешања.

Он поче своје уобичајене вежбе. Стражари су то одмах приметили и погледали један другог својим огромним, зеленим, љигавим очима, машући узнемирено пипцима.

Степлтон зграби шакама решетке које су биле танке као оловка и поче упорно да их раздваја. Најпре је десном шаком ухватио решетку пред грудима а левом свом снагом покушао да размакне другу решетку. Чуло се слабо крцкање.

Затим је променио руке и његови велики мишићи су се поново напели, а онда је обема рукама ухватио једну решетку и стопалама се одупро о другу. Стењући од напора покушавао је да размакне решетке и тело му је ускоро било обликовано знојем.

Степлтон је знао, а то су знали и стражари — Марсовци, да су танке решетке биле од легуре челика која је могла да издржи снагу десеторице људи какав је Степлтон.

Међутим, напрезање тог атлетски грађеног човека, његов смишљени и упоран напад на решетке увек су остављали велики утисак на стражаре који су се нелагодно осећали и бојали да ће Степлтон једанпут успети да извуче решетке из лежишта.

Степлтон је двапут дневно изводио вежбе на решеткама и Марсовци су двапут дневно гледали са страхом у његово мишићаво тело. Утисак снаге који је Степлтон остављао био је јачи од њиховог уверења да ће решетке издржати.

Затвореник је завршио своју вежбу за тај дан.

Стајао је до врата дубоко дишући, стежући песнице док су му зглобови пуцкетали.

Марсовцима је одмах лакнуло и убрзо су се окренули не обраћајући више пажњу на снажног затвореника.

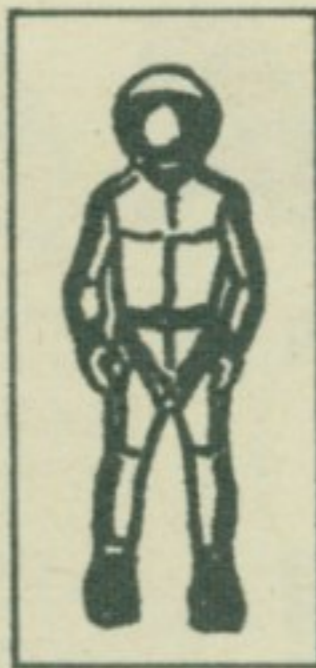
Степлтон погледа на сат и нешто промрља. Било је време. За неколико тренутака они ће доћи по њега.

Злочин или правда

Почео је да виче:

— Само дођите! Човек кога сам убио је мртав па мртав! Што год да ви кажете или урадите — не вреди, тако је морало да буде. Тај човек је заслужио смрт зато што је извршио најстрашнији злочин за који

ПРАВДА

ТЕОДОР Л. ТОМАС

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ПОЈЕДИНАЦ НЕМА ПРАВО ДА ДЕЛИ ПРАВДУ — ЧАК НИ КАД ТИМЕ КАЖЊАВА ИЗДАЈУ ЧОВЕЧАНСТВА

Људи данас знају — издао је човечанство Марсовцима! А био је мој најбољи пријатељ...

Степлтон и његов најбољи пријатељ разумели су се тако добро, најбоље што је могуће између двојице људи. Обојица су радили у светској влади пре инвазије. Међутим, у одлучујућем тренутку после инвазије Марсовца тај човек је подло издао Земљу бићима из свемира и Степлтон то није могао да му опрости.

Иако касно, пријатељ се покајао и схватио оно што се после догодило. Он је одлично разумео снажног човека и није се опирао кад га је Степлтон напао. Знао је шта је урадио и био спреман да плати казну. Умро је без речи.

«А Степлтон? У томе је баш и био проблем.

Данас, у двадесет другом веку,

кад су Марсовци владали Земљом и када људи више нису кажњавани смртном казном ни због каквог злочина, живео је човек који је одбио да призна да је извршио злочин.

Степлтон је тврдио да је само узео правду у своје руке и да је издајник морао да умре. Тако је мало било потребно да се Степлтон спасе, али он је одбио да учини и то мало.

У двадесет другом веку било је довољно да човек само узвикне:

— Опрстите ми, погрешно сам! Кајем се!

То је било сасвим довољно да се спасе и да, уместо да буде обешен, проведе неколико недеља у Институту за лечење од злочиначких жеља и дела и врати се у друштво као честит човек.

Међутим, Степлтон није хтео да

призна грешку за коју је тврдио да није ни постојала.

Неуслишена молба

Размишљајући о свему томе Степлтон се окренуо према вратима хелије.

Баш у том тренутку отворише се спољна врата затвора и уђе један старац у пратњи два Марсовца.

Човек полако приђе решеткама хелије и погледа кроз њих у Степлтона.

Старац је био тужан и молећиво се обратио Степлтону. Речи су му биле пригушене од бола који је осећао због патњи припадника своје расе.

СТЕПЛТОН ЈЕ УНАПРЕД ТАЧНО ЗНАО СВЕ ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ, ПА ИПАК, УВЕК СЕ ГРДНО ЉУТИО.

— Доне Степлтоне, шта сад кажеш? Да ли си погрешио?

Степлтон га погледа и одговори: — Нисам погрешио. Учинио сам оно што је морало да се уради, ни мање ни више.

— Знам да си покушао да осветиш човечанство тиме што си убио човека који га је издао — рече старац. — Међутим, зашто не признаш да си погрешио упркос томе што сви људи знају да си био у праву? Ти знаш да се по нашим законима ни убиство не кажњава смрћу и да се чак ни сами Марсовци не мешају у наше законе. Молим те признај да си погрешио!

Степлтон је ћутао. После извесног времена старац се окрете и оде погнуте главе и увучених рамена.

Вешање и оживљавање

Ускоро се пред вратима затвора чуло корачање. Степлтон је знао да долазе по њега и стао је у средину хелије.

Знао је како ће све то да изгледа. Они ће ући у његову хелију бојећи се његове физичке и моралне снаге и неће смети чак ни да га погледају. Он ће за тренутак да сачека, онда ће се насмејати и затим поћи на челу поворке до собе за вешање...

Тамо ће неко време стајати у потпуном мраку са конопцем око врата и чвором од омче иза левог ува.

Кад куцне час он неће осетити како пада — само ће ослабити отпор испод његових ногу, то јест осетиће како му измиче тло испод стопала, пред очима ће угледати блесак светлости а затим ће утонуту у потпуни мрак и изгубити свест.

Степлтон је све то добро знао, али поред свега тога било је и других ствари које су пратиле погубљење.

Био је ту лекар да га прогласи мртвим што пре буде могуће — крв у којој има кисеоника не сме да остане изван мозга дуже од четири минута и три секунде. Погубљеном човеку одмах су увлачене специјалне игле у вене и улогу срца преузимале су пумпе.

Затим су долазили на ред хирурзи. Великом вештином исправљали су слоњене кичмене пршљенове, зашивали покидане мишиће врата, прекинуте вене и артерије.

По свршетку свог посла хирурзи су око главе и врата погубљеног стављали гипс а затим враћали телу откуцаје срца.

Хирурзи су увек у томе успевали и онда би на столицу са точковима одгурали несвесног Степлтона назад у хелију.

Степлтон би се обично освестио средином јануара. У марту је већ устајао из кревета али би још увек носио гипс око врата.

У јуну би почео да вежба зато што је хтео да буде јак, а у августу је скидао гипс.

Током јесени трудио се да ојача како би 28. децембра могло све да почне из почетка.

Колико се већ пута то догодило од оног првог вешања 1997. године? Четрнаест пута? Осамнаест? Човек изгуби број, али то коначно није ни важно. Ако заиста морају ово да раде и ако мисле да тиме задовољавају правду — нека им буде...

Али зашто то увек морају да раде баш 28. децембра?

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

БРАЋАЈУЋИ СЕ ИЗ ЗЕМЉЕ „ЉУДИ С ДРВЕЋА“, ТУНГА ЈЕ НА ОБАЛИ ЈЕДНЕ РЕКЕ НАИШАО НА СВОГ ПРИЈАТЕЉА НОУНА И КСАМА И ОХАМУ, СВОЈЕ СТАРЕ ПОЗНАНИКЕ.

ТУНГА И ЊЕГОВА БРАЋА МОГУ САД ДА КРЕНУ И ПОКУШАЈУ ДА СТИГНУ ДО СВОЈИХ ХОРАИ!

НЕКА СЕ СЛУТЊА УВЛАЧИ У МОЈЕ СРЦЕ! ОВА НЕПОЗНАТА ЗЕМЉА ЦИНИ МИ СЕ ПУНА ДУХОВА!

ТРЕБА ИЊИ ОНУДА, ПРЕКО ПЛАНИНА КОЈЕ ВАТРА НЕ ПРОЖДИРЕ! ИЗА ЊИХ СЕ НАЛАЗИ ЗЕМЉА НАШИХ ПРЕДАКА!

КСАМ И ОХАМА ИЗМЕЊУЈУ РЕЧИ НЕСЛОГЕ...

КСАМ ЈЕ ОДЛУЧИО!

КСАМ ХОЋЕ ДА ОДВЕДЕ ОХАМУ И НАПУСТИ ТУНГУ И НОУНА! ОХАМА НЕ МОЖЕ ДА ГА ОДГОВОРИ!

ЗАР КСАМ НЕ ЗНА ДА СУ ЉУДИ ЈАЧИ КАД СУ У ГРУПИ! А У ОВОЈ НЕПОЗНАТОЈ ЗЕМЉИ...

КСАМ ЈЕ ОДЛУЧИО ДА ОДЕ СА ОХАМОМ! ОН НЕ ЖЕЛИ ВИШЕ ДА ИДЕ ИСТИМ ПУТЕМ КОЈИМ И ВИ! ВИ НЕ ПРИПАДАТЕ ЊЕГОВОМ ПЛЕМЕНУ!

И ГРУБО ПОВУКАВШИ СЕСТРУ, КСАМ ЈЕ КРЕНУО КРУПНИМ КОРАЦИМА...

ТУНГА! ПОДАЗИ!

КСАМОВА ОХОЛОСТ ЈЕ БЕЗ ГРАНИЦА!

И ГЛУПОСТ КАД НАПУШТА СВОЈЕ САВЕЗНИКЕ У КРАЈУ КОЈИ НЕ ПОЗНАЈЕ!

ПОДСЕТНИК

ТЕГОВИ — 5-5 кг, за дечаке који желе да јачају мишиће. Могу се купити у продавници „СПОРТ“, Теразије 29, Београд. Цена је 40,30 — 46,50 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЗЛАТНИ МИШО

Наш најкомерцијалнији певач, Мишо Ковач снимио је плочу која ће вероватно надмашићи све претходне. Овом плочом он ће, вероватно, убедити и оне најскептичније, који га нису сматрали великим певачем, да заслужије и њихову пажњу. На плочи коју је издао „Југотон“ су две композиције и тешко је рећи која је боља. На А страни је „ТВОЈЕ ЛИЦЕ“ са фестивала „Опатија 70“. На Б страни је „МАРИЈА“ коју је Ђорђе Новковић компоновао специјално за Мишу. Цена плоче је 8,75 н. дин.

ENERGOINVEST
ПЕРЕ РУБЉЕ МАШИНАМА!
ЗАСИПА ВАС НАГРАДАМА!

ПРВА НАГРАДА:
 ЕНЕРГОИНВЕСТОВА суперавтоматска
 машина за прање рубља
 „ОВОДИН“ K5-SA DE LUXE

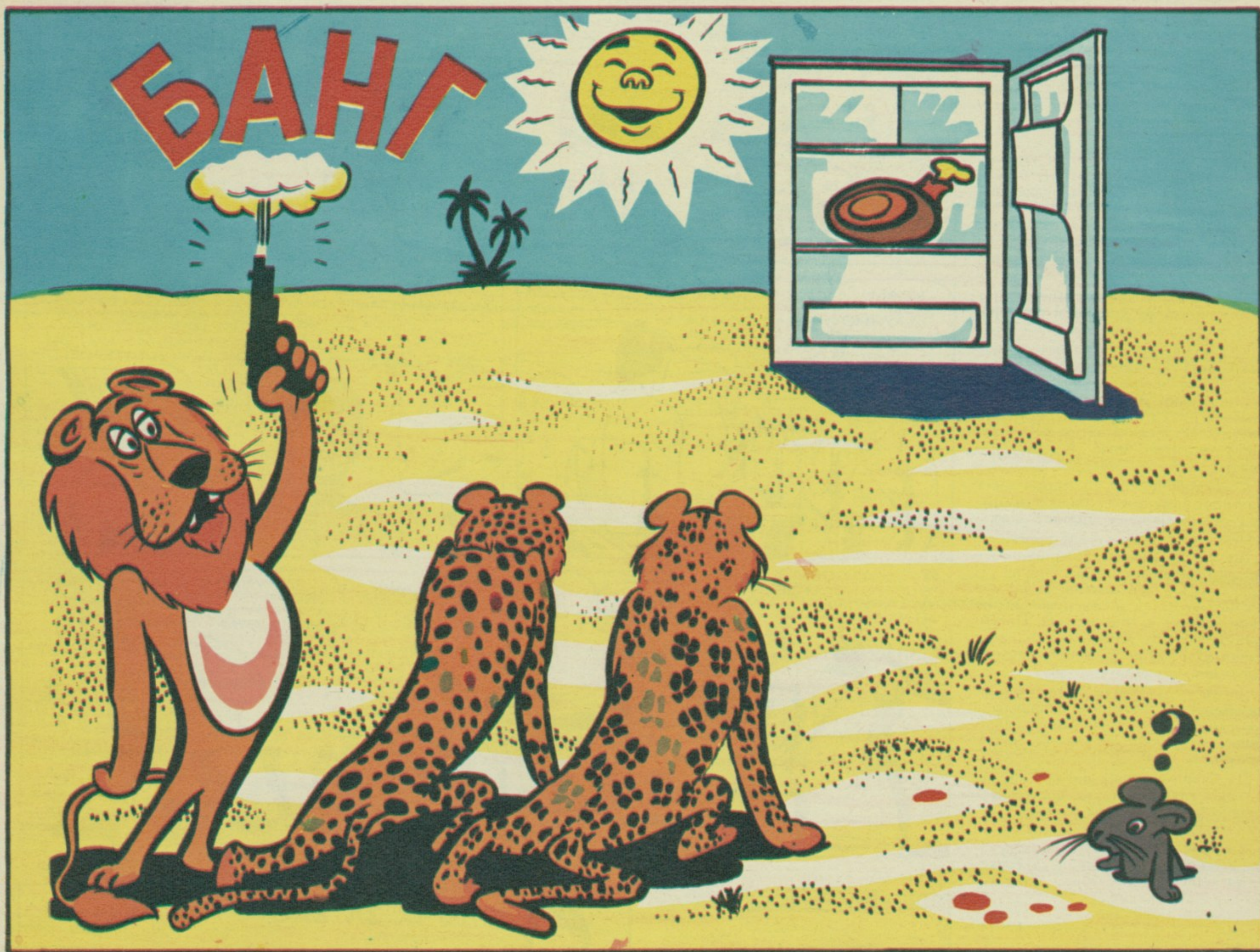

ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРАЂУЈЕ!

ДРУГА НАГРАДА:
 ЕНЕРГОИНВЕСТОВ фрижидер
 „ОВОДИН“ 008 од 140 лит.

ТАКМИЧЕЊЕ ЗА ХЛАДНО ПЕЧЕЊЕ

Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

— Два славна афричка тркача такмиче се ко ће пре стићи до хладног печења у ЕНЕРГОИНВЕСТОВОМ фрижидеру „Ободин“. Одговори ко је бржи: ЛЕОПАРД или ГЕПАРД?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи „Енергоинвестову“ суперавтоматску машину за прање рубља „ОВОДИН“ K5-SA DE LUXE и залепи је на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четартка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ

ПАЖЊА! Ако на другој страни дописнице тачно одговориш како се зове емисија која се даје на телевизији понедељком у 19 часова, добићеш значку за своју збирку!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Волим спорт, Трубадура и „Корни групу“. Јован Станкић, уч 1/6 Средње школе унутрашњих послова, Сремска Каменица.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Имам 14 година. Волим забавну и народну музику. Винка Живков, ЈНА 32, Вачко Петрово Село.

Имам 14 година. Ученик сам I разреда гимназије. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства ради размене марака. Језик дописивања: српскохрватски, немачки и италијански. Есад Шабанаџић, Милоша Обилића 40, Сарајево.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Имам 15 година. Језик дописивања српскохрватски и руски. Љиљана Маријански, Саве Ковачевића 92, Врбас.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Навијам за „Партизан“. Скупљам „Винету“ слицице и кашичице од сладолета. Мирослав Анђелковић, Душанова 18, Крушевац.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље, Норвешке и СССР. Имам 13 година. Горица Карапанџић, Лењинова 59, Меленци.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље који воле Ђорђа Марјановића, Дубровачке трубадура и „Канаринца“. Рођен сам 22. јуна 1953. године. Милош Ђурић, Село Цветке, зп. Лаћевци — Краљево.

Желео бих да се дописујем са свима онима који су рођени 19. XI 1953. и који воле поезију и „Битлсе“. Имам 17 година. Миле Кесер, Булевар револуције 2, Вања Лука.

Имам 13 година. Волим забавну музику и учим руски језик. Скупљам: разгледнице, сличице „Земље и градови свијета“ и маркице „Банат“. Дописивала бих се са другарицама из наше земље. Мирјана Пиччевић, уч VIБ раз. о.ш. „Младен Стојановић“, Горњи Подградци код Бос. Градишке.

Желим да се дописујем са младићима и девојкама из Југославије. Имам 16 година. Милица Јеремић, Доња Шаторња код Тополе.

Имам 17 година. Идем у III разред учитељске школе. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Скупљам разгледнице и бавим се фолклором. Марко Буквић, Радоњић Новака 5, Суботица.

Ученик сам 8 разреда. Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Партизан“ и волим забавну музику. Мирослав Малетић, Милана Божића 12, Дарувар.

МАЛА ПОШТА

МАЈКЛ АПТОН — ДОКТОР У КУЋИ

Драга редакцијо, стална сам читатељка твог листа и веома сам задовољна. Једва чекам када ће доћи петак да бих у киоску могла да купим „Забавник“. Зато бих вас молила да ми испуните једну жељу: да објавите слику енглеског глумца Мајкла Аптона из телевизијске серије „Доктор у кући“. Са овом жељом сам се обраћала и другим листовима, али нисам добила одговор. Надам се да ме бар ви нећете изневерити.

ЈАСМИНА ИВОШЕВИЋ, уч. IV разр. осн. шк. „Перица Ивановић“ — село Сораново — пошта Наталинци

Испуњавамо жељу Јасмине, Натали, Мине, Снежане и осталих многобројних читатељки. Енглески глумац Бери Еванс познатији као Мајкл Аптон у ТВ серији „Доктор у кући“, рођен је 18. јуна 1943. године у Хемпширу. Као изузетно талентован ученик позоришне академије добио је стипендију Џона Гилгуда. Играо је разне ликове, од 80-годишњег старца до дечака. С националним позориштем обišао је целу Енглеску а гостовао је и другим земљама. Главна улога у филму „Врtimo се око дуда“ донела му је популарност и друге улоге не само на филму већ и на телевизији. Бери у слободном времену воли природу, животиње и фотографију. Не воли дискотеке и њихову буку као и енглеске колаче и енглеско хладно време. Његова адреса је Barry Evans, London Weekend television, Station house, Harrow road, Wembley, Middlesex, London.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) планински ланац у средњој Азији, 9) напад, 10) масне наслаге код неких животиња, 11) сувањ, 12) неконтролисана ватра, 13) део коњске опреме, 14) линија спајања две материје, 15) египатски бог Сунца, 16) мушко име, 18) на-

жив, 20) марка супе у кесицима, 22) женско име, 24) мирисљива биљка, 26) четинарско дрво, 28) узвик, 30) праисторијска животиња, 32) мера за површину, 34) врста поврћа, 35) река у Италији, 36) острвска држава у Азији, 38) оквир, 39) топло турско купатило, 40) решето, 41) лице које болује од величине.

Усправно: 1) кратка пушка, 2) најситнији део материје, 3) острво у Јадранском мору, 4) врста першуна, 5) оса, 6) врста жита, 7) поводац, 8) етика, 12) градски врт засађен цвећем и дрвећем, 14) познати енглески књижевник („Пигмалион“), 16) тврђавски ѕид, 17) врста лирске песме, 19) један месец, 21) мочварно земљиште, 23) савезна америчка држава, 25) легендарни старојудејски цар чувен по својој мудрости, 27) главно египатско божанство, 29) вашар, 31) место у Србији, 33) део руже, 35) личност из Дизнијевих стрипова, 37) острво на северу Јадрана, 38) главни град једне суседне државе, 40) неопходан зачин.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) бадем, 6) парафин, 8) кер, и, 9) нос, 11) аналитика, 14) па, 15) Аца, 16) (Т-Тесла) Н-(Никола), 17) лула, 19) ти, 20) ха, 22) во, 23) грло, 25) бр, 26) ера, 27) бр., 29) апаратура, 32) хан, и, 33) Шнд, 34) ризиус, 37) сетер.

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11			12				
13			14			15	
	16				17		
18	19			20		21	
22		23		24		25	
	26		27		28		
29		30		31			
32	33		34			35	
36		37			38		
39				40			
41							

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у странијој валути: DM 40. — \$ 10.60 — Ff 58.80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукписи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

СТИГЛИ ПАКЕТИЋИ

Драги Забавниче,

Захваљујем ти се што си објавио моје писмо и тиме омогућио читаоцима да ми пошаљу пакете књига, романа и Политикиних забавника. Такође ти захваљујем на књизи коју си ми послао.

Извињавам се читаоцима којима нисам одмах одговорио. Захваљујем пензионеру Тими Стојкову из Новог Бечеја, пензионисаном наставнику музике Јордану Костићу из Медвеђе код Трстеника, Јортић Милицу из Београда, Бранку Бјеловцу, ученику IV разреда из Београда, Дубанек Ивану из Котора Љиљани Лазичу из Сарајева, Босилки Беадар и њеној другарици из Сиња, Љиљани Томић из Београда, породици Тахмишчић из Сарајева која је послала пет динара да наградим онога ко донесе пакет. Пошто је пакет донео шеф поште из

Планинице, ми смо њему понудили добијени новац и објаснили да је њему намењен. Он је одбио да га прими. Ја му захваљујем што је донео пакете. Пакете су још по слали: Влада Молдован, студент из Панчева, Драгица Лукић из Шапца, Зоран Јовић, ученик V/4 из Бијељине, Винка и Вера Динић, ученице основне школе из села Клеинак у Срему, Светлана Булатовић из Титограда, Ненад Фејић студент из Београда. Свим твојим читаоцима желим срећну нову 1971. годину.

Пуно те поздравља твој читалац Љубинко Милосављевић са својим родитељима и сестром Топлицом, село Врбовац, П 19207 Планиница код Зајечара

ПОКЛАЊАЈУ:

Бранко Можар, Босутска 10. 56223 Боророва (50 разгледница, домаћих и страних)
Бисерка Илић, Ади Ендре 24-а 24400 Сента (120 „Забавника“ и „Микија“)
Предраг Мудринић, Обилићева 15/18, 36000 Краљево (50 књига — удебеници и лектира и око 100 „Забавника“)

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

РИП КИРЕИ:

ТАЈНА ВЕШТАЧКЕ РУЖЕ

WALT DISNEY
МИКИ

